

Suomalainen tv-tarjonta 2006

Tekijät Minna Aslama, Pauliina Lehtinen		Julkaisun laji Selvitys	
		Toimeksiantaja Liikenne- ja viestintäministeriö	
		Toimielimen asettamispäivämäärä	
Julkaisun nimi Suomalainen tv-tarjonta 2006			
Tiivistelmä Selvityksessä kuvataan kymmentä valtakunnallista vapaasti saatavilla olevaa kanavaa, jotka ovat: TV1, TV2, YLE24, YLE Teema, YLE FST5, MTV3, Nelonen, Subtv, Urheilukanava ja The Voice. Analogisia ja digitaalisia kanavia tarkastellaan yhtenä järjestelmänä. Päätulokset ovat: 1) Vuonna 2006 kymmenen tv-kanavan ohjelmatarjonta oli keskimäärin 955 viikkotuntia eli yli 136 ohjelmatuntia vuorokaudessa. Kanavien ohjelma- ja muu tarjonta (kuten uutisikkunat, chatit ja mobiilipelit) muodostivat yhteensä miltei 1400 viikkotuntia eli 200 tuntia päivittäin. Formaattiohjelmaa löytyi lähinnä kaupallisilta kanavilta, mutta niiden osuus kanavien koko tarjonnasta oli suhteellisen pieni. 2) Valtakunnallisen tv-tarjonnan suurimmat yksittäiset ohjelmatyypit olivat viidenneksen osuuksilla viihde ja urheilu. Näitä ohjelmatyyppejä korostivat kokonaistarjonnassa erikoistuneet kanavat Urheilukanava ja The Voice. Merkittäviä ohjelmatyyppejä olivat myös ulkomainen fiktio sekä ajankohtais- ja asiaohjelmat, jotka saivat kukin noin kymmenyksen koko tarjonnasta. 3) Suomalainen kymmenen kanavan tv-järjestelmä rakentuu yhdistelmästä erikoistuneita ja yleiskanavia, joiden profiilit asettuvat laveasti informatiivisen ja viihdepainotteisen tarjonnan jatkumolle. Julkisen palvelun erikoistuneiden kanavien YLE Teeman ja YLE24:n tarjonta oli informatiivisinta, ja niitä seurasivat täyden palvelun TV1, YLE FST5, MTV3 ja TV2. Yleisesti ottaen kaupalliset kanavat painottivat viihteellisiä ohjelmistoja. Kanavien ohjelmaprofilien kirjo on pysynyt hyvin samankaltaisena informatiivisuus-viihteellisyys-akselilla mitattuna ensimmäisestä täydestä digivuodesta 2002 asti. 4) Suomalaisten tv-kanavien tarjonta oli kokonaisuutena ohjelmatyypivalikoimaltaan hyvin monipuolista. Julkisen palvelun kanavat tarjosivat kokonaisuutena jopa monipuolisempaa ohjelmistoa kuin koko kymmenen kanavan järjestelmä yhdessä. Kaupalliset kanavat näyttäytyivät puolestaan hieman kapeampina kuin vuotta aiemmin. Samoin kaikkien kanavien yhteinen diversiteetti oli laskenut vuodesta 2005. Tähän on osin syynä The Voicen ottaminen mukaan analyysiin, sillä sen tarjonta korostaa viihdeohjelmiston osuutta. Kanavakohtaisessa tarkastelussa parhaiten selviytyivät täyden palvelun kanavat TV1 ja YLE FST5.			
Avainsanat (asiasanat) televisio, ohjelmisto, monipuolisuus			
Muut tiedot Yhteyshenkilö/LVM: Elina Normo			
Sarjan nimi ja numero Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisu 56/2007		ISSN 1457-7488 (painotuote) 1795-4045 (verkkojulkaisu)	ISBN 978-952-201-940-0 (painotuote) 978-952-201-941-7 (verkkojulkaisu)
Sivumäärä (painotuote) 100	Kieli suomi	Hinta	Luottamuksellisuus julkinen
Jakaja Liikenne- ja viestintäministeriö		Kustantaja Liikenne- ja viestintäministeriö	

Författare Minna Aslama, Pauliina Lehtinen		Typ av publikation Utredning	
		Uppdragsgivare Kommunikationsministeriet	
		Datum för tillsättandet av organet	
Publikation Finländskt tv-utbud 2006			
Referat I utredningen beskrivs de nationella, fritt tillgängliga kanalerna, som är TV1, TV2, YLE24, YLE Teema, YLE FST5, MTV3, Nelonen, Subtv, Urheilukanava och The Voice. De analoga och digitala kanalerna granskas som ett system. De huvudsakliga resultaten är: 1) År 2006 sände de tio tv-kanalerna i genomsnitt 955 timmar per vecka, dvs. över 136 programtimmar per dygn. Kanalernas egentliga program och övriga utbud (t.ex. text-tv-nyheter, chattar och mobilspel) utgjorde totalt nästan 1 400 veckotimmar, dvs. 200 timmar per dag. Formatprogram återfanns främst på de kommersiella kanalerna, men deras andel av kanalernas hela utbud var förhållandevis liten. 2) De största enskilda programtyperna i det nationella tv-utbudet var underhållning och sport, som utgjorde var sin femtedel. Dessa programtyper accentuerades av de specialiserade kanalerna Urheilukanava och The Voice. Betydande programtyper var också utländsk fiktion samt aktualitets- och fakta-program, som alla utgjorde var sin tiondel av utbudet. 3) Det finländska tv-systemet utgörs av en kombination av specialiserade och allmänna kanaler, vilka profiler placerar sig på ett brett fält på axeln informativt–underhållningsbaserat utbud. Mest informativa var de specialiserade public service-kanalerna YLE Teema och YLE24 och de följdes av TV1, YLE FST5, MTV3 och TV2. Allmänt taget betonade de kommersiella kanalerna underhållande program. Kanalernas programprofiler har varit mycket liknande mätt på axeln informativt–underhållande ända sedan det första digiåret 2002. 4) De finländska tv-kanalernas utbud var som helhet mycket mångsidigt då man ser på programtysutbudet. Public service-kanalerna erbjöd som helhet mångsidigare program än hela tiokanalssystemet totalt. De kommersiella kanalerna var dock något smalare än året innan. På samma sätt hade kanalernas totala diversitet minskat från år 2005. Det beror delvis på att The Voice tagits med i analysen, eftersom dess utbud betonar underhållningsprogrammets andel. I den kanalvisa granskningen klarade sig TV1 och YLE FST 5 bäst.			
Nyckelord television, program, mångfald			
Övriga uppgifter Kontaktperson på ministeriet är Elina Normo.			
Seriens namn och nummer Kommunikationsministeriets publikationer 56/2007		ISSN 1457-7488 (trycksak) 1795-4045 (nätpublikation)	ISBN 978-952-201-940-0 (trycksak) 978-952-201-941-7 (nätpublikation)
Sidoantal (trycksak) 100	Språk finska	Pris	Sekretessgrad offentlig
Distribution Kommunikationsministeriet		Förlag Kommunikationsministeriet	

Authors Minna Aslama, Pauliina Lehtinen	Type of publication Report		
	Assigned by Ministry of Transport and Communications		
	Date when body appointed		
Name of the publication Finnish Television Programming 2006			
Abstract <p>The report depicts the programme structure profiles as well as programme diversity of the year 2006 ten Finnish nation-wide, free-to-air television channels: four analogue channels TV1 and TV2 (of the public service YLE) and the commercial channels MTV3 and Nelonen; as well as six digital terrestrial free-to-air channels YLE 24 (news channel), YLE Teema (emphasis on culture, education and science), YLE FST5 (full service Swedish-language channel), the commercial Urheilukanava (sports channel), the commercial Subtv (entertainment and fiction oriented channel), and the commercial music channel The Voice. This overview depicts the channels as a single system.</p> <p>The main results are:</p> <ol style="list-style-type: none">1) The Finnish television output amounted to 955 hours per week, equaling some 136 hours per day. Almost all channels offered other services such as mobile chats and games as well as teleshopping. Such services included, the total supply amounted to 200 hours per day.2) Sports and entertainment were the largest single programme categories, each amounting to one fifth of the total output. Their high shares were in part due to the highly specialized channels Urheilukanava (sports) and The Voice (music videos). Also foreign fiction as well as current affairs and factual programming were significant programme categories in Finnish television output.3) The Finnish television system consists both of generalist and theme channels. They clearly engage in a division of labour. The specialized public service channels YLE Teema and YLE24 are the most informative ones. They are followed by YLE's full-service channels TV1 and YLE FST5. In contrast, the profiles of the commercial channels are clearly more entertainment-oriented.4) In 2006, the Finnish ten-channel system scored for a very high diversity. The public service channels offered as a whole very diverse supply, even more diverse than the entire ten-channel system. The full-service channels TV1 and YLE FST5 were the most diverse channels of the system, followed by the commercial MTV3 and the public service TV2. During prime time, public service channels together scored again for a significantly higher diversity than the commercial channels together, and also somewhat higher than the system as a whole.			
Keywords Television, programming, diversity			
Miscellaneous Contact person at the Ministry: Ms Elina Normo			
Serial name and number Publications of the Ministry of Transport and Communications 56/2007	ISSN 1457-7488 (printed version) 1795-4045 (electronic version)	ISBN 978-952-201-940-0 (printed version) 978-952-201-941-7 (electronic version)	
Pages, total (printed version) 100	Language Finnish	Price	Confidence status Public
Published and distributed by Ministry of Transport and Communications			

ESIPUHE

Televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain mukaan valtioneuvoston tulee pyrkiä toimilupapolitiikassaan sananvapauden edistämiseen sekä turvaamaan ohjelmistotarjonnan monipuolisuus ja yleisön erityisryhmien tarpeet. Digitalisoituva televisiotoiminta luo uusia mahdollisuuksia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä tutkimus käsittelee vuoden 2006 ohjelmatarjontaa, jolloin televisiolähetyksiä välitettiin vielä sekä analogisina että digitaalisina. Tutkimuksessa kuitenkin ennakoidaan televisiojärjestelmän muuttumista digitaaliseksi, esimerkiksi analogisten ja digitaalisten kanavien välisestä erottelusta on luovuttu.

Tutkimuksessa on selvitetty, miten televisiotarjonnan monipuolisuus toteutui käytännössä vuonna 2006. Selvityksessä kuvataan valtakunnallisten, vapaasti vastaanotettavien televisiokanavien TV1, TV2, YLE24, YLE Teema, YLE FST5, MTV3, Nelonen, Subtv, Urheilukanava ja The Voice ohjelmistotarjontaa. Tutkimuksessa luodaan yleiskatsaus vuoden 2006 tarjontaan kokonaisuudessaan ja kanavittain sekä tarkastellaan julkisen palvelun ohjelmatarjontaa. Vastaavantyyppisiä selvityksiä on tehty vuodesta 2000 lähtien.

Tutkimus on toteutettu liikenne- ja viestintäministeriön toimeksiannosta Helsingin yliopiston Svenska social- och kommunalhögskolanissa. Tutkimuksen on kirjoittanut KTM Minna Aslama. Tutkimuksen toteuttamiseen ovat tutkimusavustajina osallistuneet Pauliina Lehtinen, Milla Forsman ja Kenneth Harmala. Tutkimuksen suunnitteluun ja toteutukseen ovat osallistuneet työryhmänä professori Ullamaija Kivikuru, yhteiskuntatieteiden tohtori Heikki Hellman sekä erikoistutkija Tuomo Sauri. Liikenne- ja viestintäministeriön edustajana työtä on ohjannut neuvotteleva virkamies Elina Normo.

Kiitän lämpimästi tutkimuksen tekijöitä hyvästä työstä ja tutkimuksen ohjaukseen osallistuneita asiantuntijoita arvokkaasta panoksesta tutkimuksen toteuttamisessa.

Helsingissä 31. päivänä lokakuuta 2007

Elina Normo
neuvotteleva virkamies

SISÄLLYSLUETTELO

YHTEENVETO	3
SAMMANFATTNING	6
ENGLISH SUMMARY	9
JOHDANTO: SIIRTYMÄVAIHEEN TV-VUOSI	12
1 YLEISKATSAUS 2006	15
1.1 OHJELMA-AIKA	15
<i>Taulukko 1.1.1. Viikoittainen ohjelma-aika kanavittain: analogiset ja digitaaliset kanavat (h/vko) 2006</i>	15
<i>Taulukko 1.1.2. Varsinainen tarjonta ja muu tarjonta (h/vko) 2006</i>	16
1.2 KOKONAISTARJONTA JA PARAS KATSELUAIKA	17
<i>Kuvio 1.2. Valtakunnallisten kanavien ohjelmatarjonta ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	18
1.3 OHJELMISTON VIIKKOVAIHELUKUT	19
<i>Taulukko 1.3. Kanavien ohjelmarakenne arkin ja viikonloppuisin 2006 (%)</i>	20
1.4 OHJELMISTO ALKUPERÄMAITTAIN	21
<i>Taulukko 1.4.1. Kanavien ohjelmatarjonta alkuperän mukaan 2006 (%)</i>	22
<i>Taulukko 1.4.2. Ohjelmien alkuperä ohjelmaluokittain 2006 (%)</i>	22
1.5 ENSILÄHETYKSET JA UUSINNAT	23
<i>Kuvio 1.5. Ensilähetysten ja uusintojen osuus kanavittain 2006 (%)</i>	23
1.6 SARJOITTUMINEN	24
<i>Kuvio 1.6. Sarjamoitoisten ja pisteohjelmien osuus kanavittain 2006 (%)</i>	24
1.7 FORMAATIOOHJELMAT	25
<i>Taulukko 1.7. Formaatioohjelmat eri kanavilla 2006 (h/vko)</i>	25
1.8. LASTENOHJELMAT	26
<i>Kuvio 1.8. Lastenohjelmien tarjonnan jakautuminen kanavittain 2006 (%)</i>	26
<i>Taulukko 1.8.1. Lastenohjelmien määrä (h/vko) ja osuus (%) kanavien tarjonnasta 2006</i>	27
<i>Taulukko 1.8.2. Lastenohjelmien alkuperä kanavittain 2006 (%)</i>	27
2 KANAVAPROFIILIT	28
2.1 PROFIILI: TV1	28
<i>Taulukko 2.1.1. TV1:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	29
<i>Kuvio 2.1. TV1:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	30
<i>Taulukko 2.1.2. TV1:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	30
2.2 PROFIILI: TV2	31
<i>Taulukko 2.2.1. TV2:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	31
<i>Kuvio 2.2. TV2:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	32
<i>Taulukko 2.2.2. TV2:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	32
2.3 PROFIILI: MTV3	33
<i>Taulukko 2.3.1. MTV3:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	33
<i>Kuvio 2.3. MTV3:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	34
<i>Taulukko 2.3.2. MTV3:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	35
2.4 PROFIILI: NELONEN	36
<i>Taulukko 2.4.1. Nelosen ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	36
<i>Kuvio 2.4. Nelosen ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	37
<i>Taulukko 2.4.2. Nelosen ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	38
2.5 PROFIILI: YLE24	39
<i>Taulukko 2.5.1. YLE24:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	39
<i>Kuvio 2.5. YLE24:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	40
<i>Taulukko 2.5.2. YLE24:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	40
2.6 PROFIILI: YLE TEEMA	41
<i>Taulukko 2.6.1. YLE Teeman ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	41

<i>Kuvio 2.6. YLE Teeman ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	42
<i>Taulukko 2.6.2. YLE Teeman ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	42
2.7 PROFIIILI: YLE FST5	43
<i>Taulukko 2.7.1. YLE FST5:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	43
<i>Kuvio 2.7. YLE FST5:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	44
<i>Taulukko 2.7.2. YLE FST5:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	44
2.8 PROFIIILI: SUBTV	45
<i>Taulukko 2.8.1. Subtv:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	45
<i>Kuvio 2.8. Subtv:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	46
<i>Taulukko 2.8.2. Subtv:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	46
2.9 PROFIIILI: URHEILUKANAVA	47
<i>Taulukko 2.9.1. Urheilukanavan ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	47
<i>Kuvio 2.9. Urheilukanavan ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	48
<i>Taulukko 2.9.2. Urheilukanavan ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	48
2.10 PROFIIILI: THE VOICE	49
<i>Taulukko 2.10.1. The Voicen ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	49
<i>Kuvio 2.10. The Voicen ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	50
<i>Taulukko 2.10.2. The Voicen ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	50
2.11 YHTEENVETO	51
<i>Kuvio 2.11.1. Kanavat informatiivisuus–viihteellisyys-akselilla 2006 (% informatiivisia ohjelmia)</i>	52
<i>Kuvio 2.11.2. Kanavat informatiivisuus–viihteellisyys-akselilla parhaaseen katseluaikaan 2006 (% informatiivisia ohjelmia)</i>	53
<i>Kuvio 2.11.3. Kanavien informatiivisuus 2002–2006 (% informatiivisia ohjelmia)</i>	54
3 MONIPUOLISUUS 2006	55
<i>Kuvio 3.1. Koko ohjelmiston monipuolisuus eri kanavilla 2006</i>	56
<i>Kuvio 3.2. Parhaan katseluaajan ohjelmiston monipuolisuus eri kanavilla 2006</i>	57
<i>Kuvio 3.3. Ohjelmiston monipuolisuus eri kanavilla 2002–2006</i>	58
<i>Kuvio 3.4. Parhaan katseluaajan ohjelmiston monipuolisuus eri kanavilla 2002-2006</i>	59
4 JULKISEN PALVELUN OHJELMATARJONNAN OMINAISUUKSIA 2006	60
<i>Taulukko 4. Yleisradion ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)</i>	61
<i>Kuvio 4.1. Yleisradion koko ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)</i>	62
<i>Kuvio 4.2. Informatiiviset ohjelmat Yleisradion kanavilla koko tarjonnassa 2002–2006 (%)</i>	63
<i>Kuvio 4.3. Viihteelliset ohjelmat Yleisradion kanavilla koko tarjonnassa 2002–2006 (%)</i>	63
<i>Kuvio 4.4. Informatiiviset ohjelmat Yleisradion kanavilla parhaaseen katseluaikaan 2002–2006 (%)</i>	64
<i>Kuvio 4.5. Viihteelliset ohjelmat Yleisradion kanavilla parhaaseen katseluaikaan 2002–2006 (%)</i>	64
5 LOPUKSI: TELEVISION AIKAKAUDET JA MONIPUOLISUUS	65
<i>Kuvio 5.1. Televisiotarjonnan määrä 1960–2004 (h/vrk)</i>	66
<i>Kuvio 5.2. Televisiotarjonnan monipuolisuus 1960–2004</i>	67
LIITE 1: RAPORTOINNIN KEHITTÄMISESTÄ	68
<i>Taulukko A. Eri diversiteettimittareiden vertailu (2006)</i>	72
LIITE 2: OHJELMALUOKITUS	73
LIITE 3: MONIPUOLISUUSMITTARI	76
LIITE 4: OHJELMAT OHJELMATYYPEITTÄIN ERI KANAVILLA ESIMERKKIVIIKOLLA 43	77
<i>Taulukko B. TV1:n, TV2:n, MTV3:n, Nelosen ja Subtv:n ohjelmanimikkeet esimerkkiviikolla 43/2006</i>	77
<i>Taulukko C. YLE24:n, YLE Teeman, YLE FST5:n, The Voicen ja Urheilukanavan ohjelmanimikkeet esimerkkiviikolla 43/2006.</i>	83

YHTEENVETO

Tässä tutkimuksessa on tarkasteltu seuraavia kymmentä valtakunnallista, vapaasti saatavilla olevaa kanavaa: TV1, TV2, YLE24, YLE Teema, YLE FST5, MTV3, Nelonen, Subtv, Urheilukanava ja The Voice. Aiemmistä *Suomalainen tv-tarjonta* -selvityksistä poiketen analogisia ja digitaalisia kanavia on kuvattu yhtenä järjestelmänä. Samoin otosviikkojen määrää on supistettu seitsemästä viikosta neljään (vuoden 2006 tarkastelussa viikot 6, 7, 42 ja 43).

Kokonaistarjonta

Vuonna 2006 kymmenen tv-kanavan ohjelmatarjonta oli keskimäärin 955 viikkotuntia eli yli 136 ohjelmatuntia vuorokaudessa. Kanavien ohjelma- ja muu tarjonta (kuten uutisikkunat, chatit ja mobiilipelit) muodostivat yhteensä miltei 1 400 viikkotuntia eli 200 tuntia päivittäin. Formaattiohjelmia löytyi lähinnä kaupallisilta kanavilta, mutta niiden osuus kanavien koko tarjonnasta oli suhteellisen pieni.

Valtakunnallisen tv-tarjonnan suurimmat yksittäiset ohjelmatyypit olivat viidenneksen osuuksillaan viihde ja urheilu. Näitä ohjelmatyyppejä korostivat kokonaistarjonnassa varsinkin erikoistuneet kanavat Urheilukanava ja The Voice. Ulkomainen fiktio sekä ajankohtais- ja asiaohjelmat saivat kukin noin kymmenyksen koko tarjonnasta. Niitä seurasivat järjestyksessä uutiset, elokuvat ja lastenohjelmat. Pienimmät osuudet tarjonnasta olivat kulttuuri-, opetus- ja palveluohjelmilla sekä kotimaisella fiktiolla. Myös parhaaseen katseluaikaan eli nk. prime time -aikaan¹ urheilu ja viihde muodostivat illan suurimmat ohjelmaluokat.

Vuonna 2006 kymmenen kanavan yhteenlasketusta ohjelmistosta 65 prosenttia oli kotimaista tuotantoa. Suomalaista tarjontaa löytyi käytännössä kaikista ohjelmatyypeistä, mutta määrällisesti eniten viihteestä ja urheilusta. Sarjamuotoiset ohjelmat hallitsivat tarjontaa: niitä oli edellisvuosien tapaan osapuilleen 80 prosenttia koko ohjelmistosta. Uusintoja oli vuoden 2006 tv-tarjonnasta neljännes.

Suomalaisen television lastenohjelmien tarjonta ei ole ainoastaan julkisen palvelun varassa, sillä lastenohjelmia löytyi myös kaupallisilta kanavilta. Edellisvuoden tapaan Yleisradion kanavat lähettivät kuitenkin enemmistön eli noin 60 prosenttia tarjonnasta. Samoin lastenohjelmien korkea kotimaisuusaste oli YLE:n kanavien ominaispiirre.

Kanavavertailu

Tässä raportissa tarkastellut kymmenen kanavaa edustavat niin perinteisiä täyden palvelun kanavia kuin tietyille kohderyhmälle tarkoitettuja tai tiettyyn ohjelmatyyppiin erikoistuneita kanavia. Kanavat jakavat selvästi työskäkaa keskenään.

Vuonna 2006 informatiivisin kanava oli **YLE Teema**: osapuilleen 80 prosenttia sen koko tarjonnasta ja 70 prosenttia parhaasta katseluajasta oli informatiivisia ohjelmia. Sen profiili

¹ Tässä tutkimuksessa: ohjelmat, jotka alkoivat klo 18.05–22.05.

muodostui pääosin asia-, opetus- ja kulttuuriohjelmista. Teeman tarjonta jakautui melko tasaisesti lähinnä kotimaiseen ja eurooppalaiseen tarjontaan.

Teemaa seurasi informatiivisuus–viihteellisyys-jatkumolla **YLE24**, joka aiempina vuosina oli ollut informatiivisin kanava. Nyt sen profiilia kevensivät erityisesti Torinon olympialähettykset. Urheilun lisäksi kanavan profiili koostui lähinnä uutisista ja ajankohtaisohjelmista.

Yleisradion täyden palvelun **TV1** oli edellisvuosien tapaan myös hyvin informaatiopainotteinen: sen koko tarjonnasta 64 prosenttia ja parhaasta katseluajasta 54 prosenttia oli informatiivisia ohjelmia. Kanava panosti erityisesti ajankohtais- ja asiaohjelmatarjontaan, toisaalta ulkomaiseen fiktion. 67 prosenttia sen tarjonnasta muodostui kuitenkin kotimaisesta tuotannosta. Kanavalla korostui myös eurooppalainen ohjelmisto, jota oli miltei neljäsosaa tarjonnasta.

YLE FST5 sijoittui informatiivisuus–viihteellisyys-jatkumon keskivaiheille: hieman yli puolet sen tarjonnasta oli informatiivisia ohjelmia. Kanava tarjosikin käytännössä täyden palvelun ohjelmiston, jonka suurin ohjelmaluokka oli asiaohjelmat (viidesosaa tarjonnasta). YLE FST5:n ohjelmistossa korostui pohjoismainen tarjonta enemmän kuin muilla kanavilla.

MTV3-kanavan paikka jatkumolla on hyvin vakiintunut. Se tarjosi edellisvuosien tapaan kaksi kolmasosaa viihteellisiä ja osapuilleen 30 prosenttia informatiivisia ohjelmia. Suurin yksittäinen ohjelmaluokka oli ulkomainen fiktio, mutta myös ajankohtaistarjonta sekä elokuvat ja varsinkin iltaisin viihde olivat hyvin edustettuina kanavan profiilissa. Tarjonnan alkuperä jakautui selvästi kahtaalle: 52 prosenttia ohjelmista oli kotimaista, 40 prosenttia taas pohjoisamerikkalaista tuotantoa.

TV2:n tarjonta oli vuonna 2006 harvinaisen viihdepainotteinen, sillä otosviikoille osuneet Torinon olympialaiset hallitsivat tutkimusotoksessa kanavan kevään ohjelmistoa. Kanavan profiili rakentui noin 30 prosentista informatiivista tarjontaa, 60 prosentista viihteellisiä ohjelmia sekä kymmenestä prosentista lastenohjelmia. TV2 oli täyden palvelun kanavista kotimaisin, ja runsaan urheilutarjontansa ansiosta se lähetti analogisista kanavista eniten pisteohjelmia.

Nelosen profiili oli osin kaupallisen kilpailijansa MTV3:n kaltainen. Neljäsosaa Nelosen tarjonnasta oli informatiivista ja 66 prosenttia viihteellistä ohjelmaa. Kanavan suurin ohjelmaluokka oli ulkomaisen fiktion: aivan kuten MTV3, Nelonen antoi ulkomaiselle fiktiolle vajaan kolmanneksen osuuden profiilistaan. Ohjelmien alkuperässä painottui amerikkalainen tarjonta: 65 prosenttia ohjelmista oli pohjoisamerikkalaista tuotantoa ja vain hieman yli neljäsosaa kotimaisia ohjelmia.

Subtv:n profiili rakentui suurelta osin ulkomaisen fiktion ja viihteen varaan: edellinen ohjelmatyyppejä sai 45 prosenttia, jälkimmäinen osapuilleen 30 prosenttia kanavan ohjelmistoprofiilissa. Kanavan informatiiviset ohjelmat olivat pääosin populaarikulttuuria käsitteleviä reportaaseja.

Erikoistuneet **Urheilukanava** ja **The Voice** tarjosivat käytännössä vain viihteellistä tarjontaa eli urheilua ja musiikkivideoihin painottunutta viihdettä.

Yleisesti ottaen suomalaisten kanavien ohjelmaprofiilien kirjo on vakiintunut ja pysynyt hyvin samankaltaisena informatiivisuus–viihteellisyys-skaalalla mitattuna ensimmäisestä täydestä digivuodesta 2002 asti, jolloin analogisen nelikanavajärjestelmän (TV1, TV2, MTV3, Nelonen) rinnalla ovat toimineet digitaaliset YLE24, YLE Teema, YLE FST5, Subtv ja Urheilukanava.

Monipuolisuus

Vuonna 2006 julkisen palvelun kanavat TV1, TV2, YLE24, YLE Teema ja YLE FST5 tarjosivat kokonaisuutena erittäin monipuolista ohjelmistoa – jopa monipuolisempaa kuin koko kymmenen kanavan järjestelmä yhdessä. Kaupalliset kanavat näyttäytyivät puolestaan hieman kapeampina kuin vuotta aiemmin. Samoin kaikkien kanavien yhteinen diversiteetti oli laskenut vuodesta 2005. Tähän on osin syynä The Voicen ottaminen mukaan analyysiin, sillä sen tarjonta korostaa viihdeohjelmiston osuutta. Silti suomalainen tv-tarjonta 2006 ylsi edelleenkin erittäin suureen monipuolisuuteen (0,87).

Koko ohjelmiston kanavakohtaisessa tarkastelussa parhaiten selviytyivät täyden palvelun TV1 ja YLE FST5. Niitä seurasivat MTV3 ja TV2. Jälkimmäinen oli vuosina 2003–2005 analogisista kanavista monipuolin, mutta nyt epätavallisen runsaan urheilutarjonnan (olympialaiset) ansiosta sen tarjonta oli selvästi kapeampaa, joskin edelleen erittäin monipuolista.

Ilta-aikaan (nk. prime time) julkisen palvelun kanavat olivat edelleen yhteenlaskettuna selvästi monipuolisempia kuin kaupallisten kanavien tarjonta ja jopa monipuolisempia kuin koko kymmenen kanavan järjestelmä. Toisaalta yksittäisistä kanavista ainoastaan TV1 ylti samaan monipuolisuuteen kuin kaikkien kanavien yhteenlaskettu tarjonta. Tämä osoittaa, että ilta-aikaankin täyden palvelun ja erikoistuneet kanavat muodostivat yhdessä järjestelmän, jossa ohjelmatyypit jakautuivat kokonaisuutena hyvin tasaisesti.

Julkinen palvelu

Viiden kanavan (TV1, TV2, YLE24, YLE Teema, YLE FST5) Yleisradio tarjosi kokonaisuutena hyvin kattavan ohjelmakirjon ja erittäin kotimaisen ohjelmiston. Vuonna 2006 YLE lähetti näillä kanavilla yhteensä 421 tuntia ohjelmaa viikossa eli osapuilleen 60 tuntia vuorokaudessa. Erityisesti YLE Teema ja YLE24 olivat kasvattaneet tarjontaansa edellisvuodesta, jälkimmäinen osin olympialähetysten avulla.

YLE panosti informatiivisiin ohjelmistoihin, sillä viiden kanavan yhteenlasketusta kokonaisprofiilista kuutisenkymmentä prosenttia voidaan luokitella informatiiviseksi tarjonnaksi. Toisaalta YLE:n tarjonta oli viihteellisempää kuin edellisvuonna, lähinnä urheilutarjonnan korostumisen vuoksi. Kuitenkaan yksikään ohjelmatyyppi ei hallinnut julkisen palvelun tarjontaa.

YLE:n kanavien yhteenlaskettu kotimaisuusaste oli erittäin korkea, osapuilleen 70 prosenttia. YLE panosti selvästi ”muun Euroopan” tarjontaan, jota oli noin viidennes koko tarjonnasta ja parhaasta katseluajasta. Pohjois-Amerikan osuus oli ainoastaan kuutisen prosenttia viiden kanavan yhteenlasketusta ohjelmatuntimäärästä.

SAMMANFATTNING

I den här undersökningen har granskats följande tio nationella, fritt tillgängliga kanaler: TV1, TV2, YLE24, YLE Teema, YLE FST5, MTV3, Nelonen, Subtv, Urheilukanava och The Voice. Till skillnad från de tidigare *Finländskt tv-utbud*-rapporterna har de analoga och digitala kanalerna beskrivits som ett system. Dessutom har antalet undersökningsveckor minskats från sju veckor till fyra (för år 2006 undersöktes veckorna 6, 7, 42 och 43).

Det totala utbudet

År 2006 sände de tio tv-kanalerna i genomsnitt 955 timmar per vecka, dvs. över 136 programtimmar per dygn. Kanalernas egentliga program och övriga utbud (t.ex. text-tv-nyheter, chattar och mobilspel) utgjorde totalt nästan 1 400 veckotimmar, dvs. 200 timmar per dag. Formatprogram återfanns främst på de kommersiella kanalerna, men deras andel av kanalernas hela utbud var förhållandevis liten.

De största enskilda programtyperna i det nationella tv-utbudet var underhållning och sport, som utgjorde var sin femtedel. Dessa programtyper accentuerades i synnerhet av de specialiserade kanalerna Urheilukanava och The Voice. Utländsk fiktion samt aktualitets- och faktagrogram utgjorde alla var sin tiondel av utbudet. De följdes nyheter, film och barnprogram. De minsta andelarna hade kultur- och undervisnings- och serviceprogrammen samt inhemsk fiktion. Också under bästa sändningstid, dvs. s.k. prime time², utgjorde sport och underhållning de största programklasserna.

År 2006 var 65 procent av de tio kanalernas sammanlagda program producerade i Finland. Inhemsk produktion återfinns i praktiken i alla programtyper, men mängdmässigt mest inom underhållning och sport. Programserierna dominerade utbudet och utgjorde precis som under tidigare år kring 80 procent av det totala programutbudet. År 2006 utgjordes en fjärdedel av tv-utbudet av repriserna.

Den finländska televisionens barnprogramutbud är inte enbart beroende av public service, eftersom det också sänds barnprogram på de kommersiella kanalerna. Precis som ifjol sände dock Rundradions kanaler största delen, dvs. ungefär 60 procent, av utbudet. Kännetecknande för Rundradions kanaler var också att en stor del av barnprogrammen var inhemska.

Kanaljämförelse

De tio kanaler som granskats i denna rapport representerar såväl traditionella fullservicekanaler som målgruppsinriktade kanaler som är specialiserade på en viss typ av program. Kanalerna har en tydlig arbetsfördelning.

År 2006 var den mest informativa kanalen **YLE Teema** och nästan 80 procent av dess hela utbud och 70 procent under bästa tittartid var informativa program. Dess profil består huvudsakligen av fakta-, utbildnings- och kulturprogram. Teemas utbud fördelades rätt jämnt främst på inhemskt och europeiskt utbud.

² I den här undersökningen: program, som började kl. 18.05–22.05.

På axeln informativt–underhållande följdes Teema av **YLE24**, som under tidigare år varit den mest informativa kanalen. Nu lättades kanalens profil upp i synnerhet av OS-sändningarna från Turin. Förutom sport bestod kanalens profil främst av nyheter och aktualitetsprogram.

Rundradions fullservicekanal **TV1** var precis som under tidigare år mycket informationsbetonad; 64 procent av dess totala utbud och 54 procent av bästa sändningstid utgjordes av informativa program. Kanalen satsade i synnerhet å ena sidan på aktualitets- och faktaprogram och å andra sidan på utländsk fiktion: 67 procent av programmen var dock av inhemsk produktion. På kanalen betonades också det europeiska programmet, som utgjorde nästan en fjärdedel av utbudet.

YLE FST5 placerade sig ungefär mitt på axeln informativt–underhållande; lite över hälften av dess utbud är informativt. Kanalen erbjöd i praktiken ett fullservice utbud, vars största programklass var faktaprogram (en femtedel av utbudet). I YLE FST5:s utbud betonades det nordiska utbudet mer än på andra kanaler.

MTV3 har en mycket befast ställning på axeln. I likhet med de föregående åren erbjöd kanalen ungefär två tredjedelar underhållande och ca 30 procent informativa program. Den största enskilda programklassen var utländsk fiktion, men också aktualitetsutbudet samt film och om kvällarna underhållning var välrepresenterade i kanalens utbud. Utbudets ursprung var klart tudelat: 52 procent av programmen var inhemska och nästan 40 procent nordamerikanska.

TV2:s utbud år 2006 var ovanligt underhållningsbetonat, eftersom OS i Turin, som inföll under undersökningsveckorna, dominerade vårens programutbud i undersökningens sampel. Kanalens profil bestod till 30 procent av informativa program, 60 procent underhållande program samt 10 procent barnprogram. TV2:s var den mest inhemska av de fullservicekanalerna, och pga. det rikliga sportutbudet sände kanalen fler punktprogram än de övriga analoga kanalerna.

Nelonens profil var delvis liknande som konkurrenten MTV3:s. En fjärdedel av Nelonens utbud var informativt och 66 procent underhållande program. Kanalens största programklass var utländsk fiktion. Precis som MTV3 gav Nelonen en knapp tredjedel av sin profil till den utländska fiktionen. Det amerikanska utbudet betonades i programmets ursprung: 65 procent av programmen var av nordamerikansk produktion och bara lite mer än en fjärdedel inhemska program.

Subtv:s profil byggde till stor del på utländsk fiktion och underhållning: den förstnämnda fick 45 procent och den senare kring 30 procent av kanalens programprofil. Kanalens informativa program var i huvudsak reportage om populärkultur.

De specialiserade **Urheilukanava** och **The Voice** erbjöd i praktiken bara underhållande program, dvs. sport och musikvideobetonad underhållning.

Allmänt taget var de finländska kanalernas programprofiler stabiliserats och hållits rätt liknande mätt på skalan informativt–underhållande ända sedan det första digiåret 2002; efter det har det vid sidan av det analoga fyrkanalssystemet (TV1, TV2, MTV3 och Nelonen) fungerat digitala kanaler: YLE24, YLE Teema, YLE FST5, Subtv och Urheilukanava.

Mångsidighet

År 2006 erbjöd public service-kanalerna TV1, TV2, YLE24, YLE Teema och YLE FST5 som helhet mycket mångsidigt program – t.o.m. mångsidigare än hela tiokanalssystemet totalt. De kommersiella kanalerna var dock något smalare än året innan. På samma sätt hade kanalernas totala diversitet minskat från år 2005. Det beror delvis på att The Voice tagits med i analysen, eftersom dess utbud betonar underhållningsprogrammets andel. Trots det uppnådde det finländska tv-utbudet år 2006 alltså en mycket stor mångsidighet (0,87).

I den kanalvisa granskningen av hela programutbudet klarade sig fullservicekanalerna TV1 och YLE FST 5 bäst. De följdes av MTV3 och TV2. Den senare var under åren 2003–2005 den mest mångsidiga av de analoga kanalerna, men nu tack vare det ovanligt rikliga sportutbudet var dess utbud klart smalare, om än mycket mer mångsidigt.

Kvällstid (s.k. prime time) var public service-kanalerna sammanräknat klart mångsidigare än de kommersiella kanalernas utbud och t.o.m. mångsidigare än hela tiokanalssystemet. Å andra sidan var det av de enskilda kanalerna bara TV1 som nådde upp till samma mångsidighet som alla kanaler totalt. Det visar att också kvällstid utgjorde fullservicekanalerna och de specialiserade kanalerna tillsammans ett system, där programtyperna som helhet fördelades mycket jämnt.

Public service

Rundradion med fem kanaler (TV1, TV2, YLE24, YLE Teema, YLE FST5) erbjöd som helhet ett mycket täckande och mycket inhemskt programutbud. År 2006 sände Rundradion totalt 421 timmar program per vecka på dessa kanaler, dvs. ungefär 60 timmar per dygn. I synnerhet YLE Teema och YLE24 hade ökat sitt utbud från året innan, den senare till stor del med hjälp av OS-sändningarna.

YLE satsade på informativa program och av de fem kanalernas sammanräknade profil kan ungefär 60 procent klassificeras som informativt utbud. Å andra sidan var Rundradions utbud mer underhållande än året innan, främst p.g.a. sportutbudet. Trots detta var ingen programtyp förhärskande i public service-utbudet.

Totalt sett var Rundradions utbud mycket inhemskt, ungefär 70 procent. Rundradion betonade klart program från ”övriga Europa”, som utgjorde en femtedel av hela utbudet och av bästa tittartid. Nordamerikas andel vara bara sex procent av de fem kanalernas sammanräknade programtimmar.

ENGLISH SUMMARY

This overview examines ten Finnish nation-wide, free-to-air television channels. Four of them were in 2006 still analogue channels: TV1 and TV2 of the public service Finnish Broadcasting Company (YLE); and the commercial channels MTV3 and Nelonen.

Digital terrestrial broadcasting began in Finland in August 2001. At the end of 2006, some 56 percent of Finnish households had digital accessory devices. The five free-to-air channels that have been operating digitally since 2001³ include three by the public service company: YLE24, a 24-hour news and current affairs service; YLE Teema, a channel on culture, education and science; as well as YLE FST5, a full service channel for the Swedish-speaking minority. The commercial players specialize in entertainment-oriented genres: Urheilukanava broadcasts only sports programmes and Subtv targets the youth by American sitcoms, game programmes and televised mobile chat shows. These two commercial channels can also be viewed on cable. Unlike previous reports on the Finnish television supply, this study also includes the free-to-air commercial music video channel The Voice.

For the first time in the series of the annual reports, this overview depicts the analogue and digital channels as one single system. The report thus describes the “transition year” of 2006, as 2007 witnesses the switch-over to an entirely digital system. Another difference between this study and the previous reports is that the number of sample weeks has been narrowed down from seven to four (in 2006: weeks 6, 7, 42 and 43).

Total supply

In 2006, the total programme supply of Finland’s ten nation-wide channels amounted to 955 hours per week, equalling some 136 hours per day. In addition to programme supply, almost all channels offered other services such as mobile chats and games as well as teleshopping. Such services included, the total supply amounted to 200 hours per day.

The largest programme categories were sports and entertainment: both comprised some one fifth of all supply. Their high shares were in part due to the highly specialized channels Urheilukanava (sports) and The Voice (music videos). These programme types were followed by foreign fiction, current affairs and factual programming, news, movies and children’s programmes. Smallest shares of programme time were allocated to educational and cultural programmes, as well as service and hobby programmes and domestic fiction. Finnish prime time⁴ programming, too, entailed a large share sports as well as entertainment.

In 2006, domestic productions comprised as much as 65 percent of the programme output. Specialized channels YLE24, Urheilukanava and The Voice sent, in practice, only programmes produced in Finland. Serial programming dominated the supply. One fourth of all programming consisted of reruns.

³ In addition, there are several new (2004) digital channels, most of them pay-TV, that are not examined in this report.

⁴ In this study: programmes that began between 18:05 and 22:05 hours.

Comparison between Channels

The Finnish television system depicted in this overview consists both of generalist and of specialized channels. They clearly engage in a division of labour.

In 2006, the channel with the most information-oriented profile was **YLE Teema**. Approximately 80 per cent of its total supply and 70 of its prime time profile consisted of informative programme types; that is, of factual, educational and cultural programmes. Its supply was quite equally divided between domestic and European programming.

In the axis of informational v. entertainment-oriented programming, YLE Teema was followed by **YLE24**. Previously this channel had concentrated on news and current affairs supply, but in 2006 the coverage of the Olympic games lightened the channel's total output.

The public service **TV1** of YLE offered the most information-oriented programming (64% of its total output) of the generalist channels. TV1 emphasized current affairs and factual programming, as well as foreign fiction. As much as 67 percent of TV1's supply was of Finnish origin.

YLE FST5, a full service channel for the Swedish-speaking minority, was found in the middle of the axis: a little over one half of its supply was informative programming. Quite self-evidently, it included more Nordic programming than the other channels.

MTV3's programme profile has remained the same already for several years. It comprised of two thirds of entertainment-oriented and almost one third of information-oriented programmes. The origin of programmes was clearly polarized: over one half of the channel's output was of domestic origin and 40 percent of the supply were productions from North America.

TV2's profile was exceptionally entertainment-oriented in 2006, due to its vast coverage of the Olympic Games that partly dominated the channel's supply in the sample data. The channel entailed 30 percent of informative, 60 percent of entertainment-oriented programming, and approximately ten percent of children's programmes. TV2 excelled in domestic programming with 68 percent of Finnish programmes in its output.

Nelonen was clearly focused on entertainment-oriented programme types with some 66 percent of such programming in its supply; yet its profile was not too far from that of its commercial competitor MTV3. Nelonen favoured foreign productions over Finnish programmes. Some 65 percent of the channel's output came from North America and one fourth consisted of domestic productions.

Subtv built its profile on foreign fiction (45% of programming) and entertainment (30%), most of it imported from North America. The specialized **Urheilukanava** and **The Voice** remained at the most entertainment-oriented end of the scale.

Diversity

In 2006, the Finnish ten-channel system scored for a very high diversity (0.87). The public service TV1, TV2, YLE24, YLE Teema and YLE FST5 offered as a whole very diverse supply, even more diverse than the entire ten-channel system. The full service TV1 and YLE FST5 were the most diverse channels, followed by the commercial MTV3 and TV2. The latter had been the most diverse

channel in 2003–2005, but due to the Olympic Games and to some changes in the data used for this study, its supply appeared narrower than in previous years.

During prime time, public service cored again higher than the commercial channels together. However, the most diverse channel in the evening hours, TV1, was as diverse as the evening supply as a whole. This signifies that the ten channels form a system in which the breath of the programme type supply is very high.

Public Service Television

The programme supply of the five channels of the Finnish public service television YLE (TV1, TV2, YLE24, YLE Teema, YLE FST5), comprised of 60 hours programming per day and was quite information-oriented (approximately 60 percent of the total supply). Yet, YLE's programming was not dominated by any single genre. The Finnish Broadcasting Company was also the major provider for cultural and educational programming as well as of domestic children's programmes. Its domestic programming amounted as high as to 70 percent of all of its supply.

JOHDANTO: SIIRTYMÄVAIHEEN TV-VUOSI

Tämä selvitys kuvaa suomalaista analogista ja digitaalista televisiotarjontaa vuonna 2006. Se on järjestyksessään seitsemäs vuotuinen selvitys, jossa kuvataan televisiotarjonnan yleistä ja kanavakohtaista rakentumista sekä monipuolisuutta. Raportissa on erikseen edellisvuosien tapaan julkista palvelua käsittelevä osio.⁵ Tämänvuotinen selvitys on kuitenkin eräänlainen siirtymäkauden kuvaus. Se ennakoii televisiojärjestelmän muuttumista kokonaan digitaaliseksi vuonna 2007 ja eroaa siksi hieman aiemmista raporteista.

Ensinnäkin, *aineistoa on supistettu* seitsemästä vuotuisesta otosviikosta yhteensä neljään viikkoon keväällä ja syksyllä. Aineisto on edelleen kattava, mutta muutoksesta johtuen suorilla vertailuilla tämän raportin ja aiempien raporttien välillä ei voida tehdä kaikkien tulosten osalta. Esimerkiksi aiemmissa raporteissa kesän otosviikot ”tasoittivat” tarjonnan tuntimääriä, koska tarjontaa on silloin selvästi vähemmän kuin keväällä tai syksyllä. Samoin erityistapahtumat – vuonna 2006 Torinon olympialaiset – saavat pienemmässä aineistossa suhteessa enemmän painoarvoa.

Toiseksi, raporttia kokonaisuudessaan on tiivistetty siten, että *eroa ei enää tehdä analogisten ja digitaalisten kanavien välille*. Kokonaistarjonta esitetään luvussa 1 ja kanavittain luvussa 2. Vuoden 2006 tarjonnassa on mukana uutena kanavana maksuton musiikkikanava The Voice.

Muita muutoksia ovat muun muassa se, että FST:n ohjelmia ei enää ole koodattu (ja raportoitu) erikseen TV1:n ja TV2:n kanavien osalta. Raportissa suomalaista tv-tarjontaa ei myöskään enää vertailla Ruotsin tarjontaan.

Projektin koordinaattori on professori Ullamaija Kivikuru Helsingin yliopiston Svenska social-och kommunalhögskolanista. Raportin aineiston luokittelusta ja käsittelystä ovat vastanneet tutkimusavustajat Pauliina Lehtinen (koodaus ja osallistuminen raportointiin) sekä Milla Forsman ja Kennet Harmala (excel-käsittely). Analyysin on suorittanut projektin työryhmä ja kirjoittanut KTM Minna Aslama. Ruotsinnokset on tehnyt VTM Jaana Wallenius.

⁵ Minna Aslama & Mikael Karlsson (2001) *Suomalainen tv-tarjonta 2000*. Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisu 41/2001, Helsinki.

Minna Aslama & Mikael Karlsson (2002) *Suomalainen tv-tarjonta 2001*. Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisu 41/2002, Helsinki.

Minna Aslama & Jaana Wallenius (2003) *Suomalainen tv-tarjonta 2002*. Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisu 40/2003, Helsinki.

Minna Aslama & Jaana Wallenius (2004) *Suomalainen tv-tarjonta 2003*. Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisu 58/2004, Helsinki.

Minna Aslama & Jaana Wallenius (2005) *Suomalainen tv-tarjonta 2004*. Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisu 47/2005, Helsinki.

Minna Aslama, Fredrik Sonck & Jaana Wallenius (2006) *Suomalainen tv-tarjonta 2005*. Liikenne- ja viestintäministeriön julkaisu 40/2005, Helsinki.

Aineisto

Raportti kattaa analogisten kanavien TV1:n, TV2:n, MTV3:n ja Nelosen tarjonnan sekä vuonna 2006 toimineiden maksuttomien digitaalisten kanavien YLE24:n,⁶ Teeman, YLE FST5:n, Subtv:n, Urheilukanavan ja The Voicen ohjelmiston. Tutkimuksen aineistot koostuvat neljästä otosviikosta eli viikoista 6, 7, 42 ja 43. Aineisto pitää sisällään yhteensä 6 954 havaintoa eli ohjelmaa.⁷ Aineistot perustuvat kanavien omiin ohjelmatietokantoihin sekä Finnpanel Oy:n tv-mittaritutkimusta varten tv-yhtiöiltä saamiin lähetyspäiväkirjoihin. Tietoja on myös tarkistettu mm. lehtien tv-ohjelmatiedoista ja kanavien internetsivustoilta.

Aineistojen raportointi ei perustu ohjelmanimikkeiden määrään vaan lähetyskeston. Tulokset esitetään useimmiten joko prosenttiosuuksina tai viikoittaisina tuntimäärinä. Aineisto kertoo siitä, millainen ohjelmatarjonta on katsojien kannalta; millaiset ohjelmat saavat eniten tilaa lähetysvirrassa. Tämä on yleinen käytäntö ohjelmistotutkimuksissa, myös Ruotsin vastaavissa selvityksissä. Kuulutuksiin, mainoksiin yms. käytettyä aikaa sen sijaan ei ole laskettu mukaan.

Menetelmä

Selvityksessä kuvataan kvantitatiivisesti tv-ohjelmiston rakennetta seuraavilla muuttujilla, jotka ovat yhtenevät aiempien vuosien raporttien kanssa:

1. Kanava (TV1 ja TV2, MTV3, Nelonen, YLE24, YLE Teema, YLE FST5, Subtv, Urheilukanava ja The Voice)
2. Lähetyspäivä
3. Lähetysaika
4. Kesto (minuuteissa ja tunneissa)
5. Ohjelmaluokka: uutiset, ajankohtaisohjelmat, asiaohjelmat, kulttuuriohjelmat, palvelu- ja harrasteohjelmat, urheilu, kotimainen fiktio, ulkomainen fiktio, elokuvat, lastenohjelmat, opetusohjelmat, viihde ja muut ohjelmat
6. Alkuperä: Suomi, Pohjoismaat, muu Eurooppa, Pohjois-Amerikka ja muu maailma
7. Jatkuvuus: piste- vai sarjamuotoinen ohjelma (tässä: kolme tai useampia osia)

⁶ YLE24 muuttui ”populaarikulttuurin, live-tapahtumien, suorien lähetysten ja urheilutapahtumien erikoiskanavaksi” YLE Extraksi vuonna 2007. Ks. <http://extra.yle.fi/>.

⁷ *Suomalainen tv-tarjonta 2001-, 2002-, 2003-, 2004- ja 2005 -selvitysten tapaan aineistosta on raportointia varten poistettu havainnot, jotka eivät ole ”perinteisiä ohjelmia”.* Näitä ohjelmia ovat mm. *Uutisikkuna* (TV1), MTV3:n, Nelosen, Subtv:n ja Urheilukanavan nk. tv-chatit sekä kaikilla muilla kanavilla paitsi TV1:llä ja YLE:n digitaalisilla kanavilla tarjotut mobiilipelit. Lisäksi tällaiseen tarjontaa kuuluvat tuotteita markkinoivat *Ostoskanava* (MTV3) ja *Ostosruutu* (Nelonen). Osa chateista ja peleistä on viime vuosina selvästi lähentynyt perinteisempää ohjelmaformaattia, mutta niiden sisällyttäminen varsinaiseen ohjelmatarjontaan olisi vinouttanut huomattavasti tarjonnan profiilia tietyissä ohjelmaluokissa ja vaikeuttanut vertailtavuutta edellisvuosiin. Tarkemmin, ks. luku 1.

8. Uusinnat: ensilähetys vai uusinta (tässä tarkoitetaan kanavakohtaista tilannetta, eikä lasketa uusinnaksi esimerkiksi analogisella kanavalla esitettävää aiemmin digikanavalla lähetettyä ohjelmaa)

Muuttajat on rakennettu vastaamaan pitkälti tv-yhtiöiden ja Finnpanel Oy:n syksyllä 1999 käyttöön ottamaa yhtenäistä tv-ohjelmaluokitusta, jotta vertailut ja mahdolliset jatkotutkimukset voitaisiin toteuttaa mahdollisimman helposti. Ohjelmaluokitusta on kuitenkin hieman muokattu tuottamaan tarkempaa tietoa ohjelmistoista. 13-kohtaista luokitusta tiivistetään soveltuvin osin informatiivisuus–viihteellisyys-tarkastelua varten.

Ohjelmatyypiluokittelu on kuvattu tarkemmin liitteessä 2. Lisäksi se on havainnollistettu liitteessä 4, jossa luetellaan eri analogisilla ja digitaalisilla kanavilla esiintyneet ohjelmanimikkeet esimerkkiviikolla 43.

1 YLEISKATSAUS 2006

Selvityksen ensimmäisessä luvussa annetaan yleiskuva suomalaisen televisiojärjestelmän kokonaistarjonnasta. Luvussa 1.1 esitetään kymmenen tässä raportissa tarkasteltavan kanavan ohjelma-ajat, jotka muodostavat kokonaiskuvan suomalaisen tv-tarjonnan laajuudesta. Samoin tarkastellaan esimerkkiviikkojen avulla formaattiohjelmien osuuksia näillä kymmenellä kanavalla sekä kuvataan ohjelmistoja kokonaistarjonnan ja parhaan katseluajan tarjonnan, arki- ja viikonlopputarjonnan, ohjelmien alkuperän, uusintojen sekä sarjoittumisen kannalta. Lopuksi kuvataan vielä erikseen lastenohjelmia osana suomalaista tv-tarjontaa.

1.1 Ohjelma-aika

Vuonna 2006 tutkimuksessa mukana olevien kymmenen tv-kanavan ohjelmatarjonta oli keskimäärin 955 viikkotuntia eli yli 136 ohjelmatuntia vuorokaudessa. Lukuun ei sisälly kanavien muu tarjonta kuten uutisikkunat, chatit ja mobiilipelit. Kymmenen kanavan ohjelma- ja muu tarjonta yhteensä oli miltei 1 400 viikkotuntia eli 200 tuntia päivittäin.

Taulukko 1.1.1 havainnollistaa tarjonnan määrää kanavittain. Eniten ohjelmatarjontaa oli musiikkikanava The Voicella, sillä se lähetti ohjelmaa miltei ympäri vuorokauden. TV1:n tarjonta oli edellisvuosien tapaan selvästi yli sata viikkotuntia, osapuilleen 16 tuntia vuorokaudessa. MTV3, Subtv, Urheilukanava, YLE24, TV2 ja Nelonen tarjosivat katsojille kukin päivittäin keskimäärin noin 14 tuntia ohjelmaa. Selvästi vähemmän tarjontaa oli YLE Teemalla (11 tuntia vuorokaudessa) ja YLE FST5 -kanavalla (osapuilleen 6,5 tuntia vuorokaudessa).

Taulukko 1.1.1 kertoo myös vuoden 2005 tarjonnan määrän eri kanavilla. Koska otos on muuttunut, ei lukujen yksityiskohtainen vertailu ole mahdollista. Eri otoksesta huolimatta taulukko osoittaa selvästi, että digikanavat Urheilukanava, YLE Teema, YLE24 ja Subtv ovat kasvattaneet tarjontaansa huomattavasti vuodesta 2005 vuoteen 2006.

Taulukko 1.1.1. Viikoittainen ohjelma-aika kanavittain: analogiset ja digitaaliset kanavat (h/vko) 2006

	2005	2006
TV1	111,8	113,0
TV2	89,3	93,6
MTV3	95,1	98,9
Nelonen	88,7	92,6
YLE24	78,1	94,9
YLE Teema	60,3	74,0
YLE FST5	42,9	45,3
Subtv	81,8	97,6
Urheilukanava	66,4	97,0
The Voice	---	148,1
Yht.	714,4	955,0

Vaikka raportti keskittyy kanavien varsinaiseen ohjelmatarjontaan, taulukko 1.1.2 osoittaa, että The Voicea lukuun ottamatta kaikki kanavat lähettävät runsaasti muita tv-palveluja: pelejä, chatteja sekä uutis- ja ostospalveluja.

Ylivoimaisesti eniten muuta tarjontaa löytyi Subtv:n ja MTV3:n ohjelmistoista. Subtv:n muuta tarjontaa leimasivat edellisvuosien tapaan tv-chatit (esim. *Deittichat*, *Sub chat* ja *Subin aamushow*), mutta kanava tarjosi myös esimerkiksi *Peliputkea Street Soccerista Sudokuun*. MTV3:n muu tarjonta painottui sekin chatteihin (esim. *Mr Jones Chat*, *MTV3 chat*), mutta lisäksi pelit (mm. *Voittopotti*, *Word Puzzle*) sekä ostoskanava saivat molemmat yli kaksi tuntia ruutuaikaa vuorokaudessa.

TV1:ssä muu tarjonta koostui edellisvuosien tapaan nk. *Uutisikkunasta*, jota kanavalla näytettiin – kuten edellisvuonna – noin seitsemän tuntia vuorokaudessa. Samoin YLE FST5:n runsas muu tarjonta (8 h/vrk) ja YLE24:n muu tarjonta (5 h/vrk) koostui tekstimuotoisista uutisista. TV2:n muu tarjonta (6 h/vrk) sisälsi puolestaan niin pelejä (esim. *Mikämikä*, *Tellus*) kuin chattejakin. Miltei yhtä paljon muuta tarjontaa löytyi myös Neloselta, ja sitä hallitsi ostos-tv. YLE Teeman muu tarjonta oli kanavan sisältöihin liittyvää *Teematietoa*. Urheilukanava lähetti vähiten muuta kuin varsinaista ohjelmatarjontaa, vain 13 viikkotuntia.

Muuta tarjontaa on kuvattu jo muutaman vuoden ajan *Suomalainen tv-tarjonta* -raporteissa.⁸ Sen määrä on pysynyt melko vakiona useilla kanavilla, mutta merkittävä muutos on, että Urheilukanava on selvästi vähentänyt muuta tarjontaansa jo parin vuoden ajan.

Taulukko 1.1.2. Varsinainen tarjonta ja muu tarjonta (h/vko) 2006

	Varsinainen tarjonta h/vko	Muu tarjonta h/vko	Uutiset	Pelit	Chatit	Ostos	Muu	Yht. h/vko
TV1	113,0	48,0	48,0	-	-	-	-	161,0
TV2	93,6	41,9	-	24,5	17,4	-	-	135,5
MTV3	98,9	69,1	-	16,9	37,7	14,5	-	168,0
Nelonen	92,6	39,9	-	8,8	10,9	20,2	-	132,5
YLE24	94,9	33,7	33,7	-	-	-	-	128,6
YLE Teema	74,0	43,4	-	-	-	-	43,4	117,4
YLE FST5	45,3	57,5	57,5	-	-	-	-	102,8
Subtv	97,6	70,6	-	20,4	46,7	-	3,4	168,0
Urheilukanava	97,0	12,5	-	1,9	5,0	5,6	-	109,5
The Voice	148,1	-	-	-	-	-	-	148,1
Yht.	955,0	416,6	139,2	72,7	117,7	40,3	46,7	1371,6

⁸ Ks. esim. *Suomalainen tv-tarjonta 2005*, 19.

1.2 Kokonaistarjonta ja paras katseluaika

Vuoden 2006 kokonaistarjonta rakentuu ohjelmatyypeittäin seuraavasti:

Viihde ja urheilu olivat kymmenen kanavan yhteenlasketussa tarjonnassa selvästi hallitsevat ohjelmatyypit. Viihteen osuus oli hieman yli viidennes, urheilun miltei viidennes koko tarjonnasta. Ulkomainen fiktio, asia- ja ajankohtaisohjelmat saivat kymmenisen prosenttia kukin, uutiset kuusi prosenttia ja elokuvat viisi prosenttia ohjelma-ajasta. Niitä seurasivat järjestyksessä lastenohjelmat, kulttuuri-, opetus- ja palveluohjelmat. Vähiten tarjolla oli kotimaista fiktiota sekä muuta tarjontaa (lähinnä täyteohjelmia).

Informatiivisuus–viihteellisyys-jatkumolla⁹ vuoden 2006 suomalainen tv-tarjonta sijoittui seuraavasti: 36 prosenttia sen tarjonnasta koostui informatiivisista ja lähes 60 prosenttia viihteellisistä ohjelmista. Kymmenen kanavan kokonaisuus oli selvästi viihteellisempi kuin vuoden 2005 analogisen neljän kanavan tarjonta tai viiden digikanavan (YLE24, YLE Teema, YLE FST5, Subtv ja Urheilukanava) tarjonta.¹⁰ Tämä selittyy suurelta osin sillä, että The Voicen runsas musiikkivideotarjonta kasvatti kokonaispaletin viihteellisyyden (ja nimenomaisesti viihdeohjelmien) osuutta merkittävästi. Samoin Torinon olympialaisten kislälähtökset YLE:n kanavilla lisäsivät urheilun suhteellista osuutta kokonaistarjonnasta. Viiden täyden palvelun (analogiset kanavat ja YLE FST5) sekä viiden ”erikoistuneen” kanavan kokonaisuutta tarkasteltaessa ulkomainen fiktio ei enää ollut suomalaisen tv-tarjonnan hallitseva ohjelmatyyppi, vaikkakin se oli edelleen suurin yksittäinen ohjelmaluokka täyden palvelun kanavien ohjelmistoissa.

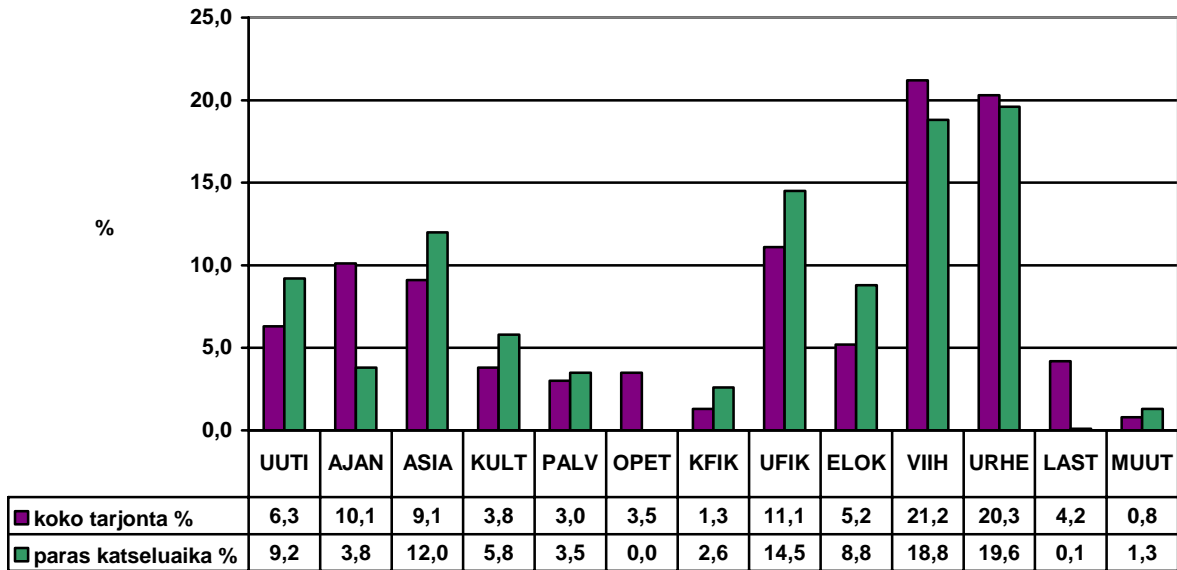
Vuoden 2006 illan televisiotarjonta näyttää kokonaisuudessaan hieman toisenlaiselta kuin koko vuorokauden tarjonta. Illan paras katseluaika, nk. *prime time*, on tässä tutkimuksessa edelleen määritelty ohjelmiksi, jotka alkoivat kello 18.05–22.05 välisenä aikana. Iltaohjelmiston informatiivisuusaste oli melko samankaltainen kuin koko tarjonnan eli noin 34 prosenttia. Viihteellisen tarjonnan osuus paisui iltaisin noin 65 prosenttiin, kun lastenohjelmien suhteellinen osuus kutistui lähes olemattomiin. Ero koko tarjonnan ja iltaohjelmiston välillä ei kuitenkaan ollut yhtä suuri kuin aiemmin analogisessa kokonaistarjonnassa, sillä erikoistuneiden kanavien profiilit säilyivät melko muuttumattomina vuorokaudenajasta riippumatta (vrt. luku 2).

Suurimmat erot kokonaistarjonnan ja illan ohjelmistojen välillä olivat seuraavat: Uutisten prosenttiosuus lisääntyi selvästi iltaisin, kun taas ajankohtaisohjelmien osuus väheni selvästi. Tämän selittää pitkäkestoisten aamu-tv-ohjelmien suuri osuus ajankohtaisohjonnasta. Elokuvien ja fiktion mutta myös asia- ja kulttuuriohjelmien osuudet kasvoivat jonkin verran iltaisin, kun taas esimerkiksi viihteen osuus väheni hieman suhteessa koko tarjontaan. Opetus- ja lastenohjelmat eivät kuuluneet illan tarjontaan. **Kuvio 1.2** kuvaa vuoden 2006 kokonaistarjonnan ja parhaan katseluaajan ohjelmaprofiilit. Kanavittain profiileja käsitellään tarkemmin luvussa 2, jossa myös tehdään kanavien välisiä vertailuja.

⁹ Informatiivisia ohjelmatyyppejä ovat tässä uutiset, ajankohtaisohjelmat, asiaohjelmat, palvelu- ja harrasteohjelmat, opetusohjelmat sekä kulttuuriohjelmat. Viihteellisiä ohjelmia ovat urheilu, kotimainen fiktio, ulkomainen fiktio, elokuva ja viihde. Luokittelun ulkopuolelle jäävät lastenohjelmat ja muut ohjelmat. Ks. myös liite 2.

¹⁰ Ks. *Suomalainen tv-tarjonta 2005*, 54.

Kuvio 1.2. Valtakunnallisten kanavien ohjelmatarjonta ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Ohjelmatyyppien lyhenteet (ks. tarkempi kuvaus, liite 2):

- UUTI** – uutiset
- AJAN** – ajankohtaisohjelmat
- ASIA** – asiaohjelmat
- KULT** – kulttuuriohjelmat, musiikki
- PALV** – palvelu- ja harrasteohjelmat
- OPET** – opetusohjelmat
- KFIK** – kotimainen fiktio
- UFIK** – ulkomainen fiktio
- ELOK** – elokuvat
- VIIH** – viihde
- URHE** – urheilu
- LAST** – lastenohjelmat
- MUUT** – muut ohjelmat

1.3 Ohjelmiston viikkovaihtelut

Tässä selvityksessä tarkastellaan suomalaista tv-tarjontaa pääosin keskivertoviikon tasolla tai vuositasolla. Tarjonta vaihtelee kuitenkin vuorokauden sisällä (ks. luku 1.2) sekä myös arki–viikonloppu-akselilla. Edellisvuosien (analogisen tarjonnan) tapaan kymmenen kanavan yhteenlasketussa televisiotarjonnassa tapahtuu arjen ja viikonlopun välistä vaihtelua niin tuntimäärän kuin ohjelmistorakenteenkin kannalta. Arkipäivillä tarkoitetaan tässä jaksoa maanantaista torstaihin ja viikonlopulla jaksoa perjantaista sunnuntaihin.

Taulukko 1.3 kertoo, että tarjonnan määrä vaihteli hieman: viikonloppuisin tarjonta lisääntyi hivenen kaikilla muilla kanavilla paitsi TV1:llä ja YLE24:lla. Urheilukanava ja The Voice säilyttivät hyvin erikoistuneet ohjelmatyypiprofiilinsa samanlaisina läpi viikon, mutta useimpien kanavien ohjelmaprofiilit kuitenkin mukautuivat jollain tavoin viikonloppuun.

TV1:lle oli osin edellisvuosien tapaan tyypillistä se, että se supisti ajankohtaisohjelmien ja opetusohjelmien osuutta mutta lisäsi asiaohjelmien ja ulkomaisen fiktion tarjontaa viikonloppuisin. Myös TV2 ja MTV3 muokkasivat profiiliaan viikonloppuisin samalla tavoin ja vähensivät ajankohtaisohjelmien tarjontaansa viikonloppuisin huomattavasti. MTV3:n arkiohjelmistossa korostui aamu-tv-tarjonta, TV2:lla puolestaan *Tänään otsikoissa* -koosteiden osuus. Muutoin TV2:n ominaispiirre oli urheilutarjonnan huomattava kasvu perjantai–sunnuntai-jaksolla. MTV3:n erikoisuus puolestaan oli palveluohjelmien sekä viihdetarjonnan osuuden kasvu viikonloppuisin. MTV3 ja Nelonen antoivat perjantaista sunnuntaihin reippaasti enemmän ohjelma-aikaa elokuville kuin arkisin. Tällöin ne myös vähensivät ulkomaisen fiktion osuutta huomattavasti; toisin sanoen arjen saippuasarjat kuten *Emmerdale* (MTV3) ja *Päivien viemää* (Nelonen) eivät kuuluneet viikonlopun ohjelmistoon.

Subtv panosti ulkomaiseen fiktion viikonloppuisin huomattavasti enemmän kuin arkena. YLE24:n tarjonnassa taas urheilu sai viikonloppuna suhteessa enemmän ohjelma-aikaa kuin alkuviikosta. YLE Teeman viikonlopuissa korostuivat kulttuuriohjelmat opetusohjelmien kustannuksella. YLE FST5 oli suhteellisen samankaltainen kuin TV1, eli suuria vaihteluja ei tapahtunut. Uutisten osuus kanavalla väheni, kun taas esimerkiksi elokuvien sekä kulttuuri- ja urheiluohjelmien osuus vahvistui jonkun verran viikonloppuisin.

Taulukko 1.3. Kanavien ohjelmarakenne arkisin ja viikonloppuisin 2006 (%)

	TV1 arki	viikon- loppu	TV2 arki	viikon- loppu	MTV3 arki	viikon- loppu	Nelonen arki	viikon- loppu	Subtv arki	viikon- loppu
UUTI	9,1	6,5	5,7	1,9	8,1	3,4	4,9	1,9	-	-
AJAN	27,9	3,2	10,4	1,1	23,3	-	0,0	-	-	-
ASIA	13,6	33,1	12,0	5,3	4,0	1,1	7,3	14,1	17,4	9,9
KULT	5,5	5,4	4,2	1,6	0,0	1,3	1,3	0,5	1,9	0,6
PALV	2,8	4,9	3,8	1,8	4,9	10,9	10,6	7,2	3,1	5,2
OPET	7,3	6,1	-	1,1	-	-	0,0	-	-	-
KFIK	1,9	1,4	1,3	0,3	4,3	7,3	1,2	2,7	-	-
UFIK	13,3	21,9	12,0	10,4	30,9	20,2	34,8	17,4	38,1	60,4
ELOK	7,3	1,3	1,8	6,1	9,3	22,4	11,2	25,8	3,9	-
VIIH	2,3	4,4	5,7	6,3	5,8	11,0	11,9	17,9	34,7	22,9
URHE	3,8	7,3	30,4	48,9	6,9	9,7	3,2	12,3	-	-
LAST	3,7	1,9	10,3	14,6	2,5	12,6	13,4	-	0,8	-
MUUT	1,4	2,6	2,3	0,5	0,1	0,2	0,2	0,2	0,1	1,0
Yht. %	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Yht. h/vrk	16,3	15,8	12,2	16,4	13,5	15,8	12,3	16,7	13,3	15,5

Taulukko 1.3. (jatkuu) Kanavien ohjelmarakenne arkisin ja viikonloppuisin 2006 (%)

	YLE24 arki	viikon- loppu	YLE Teema arki	viikon- loppu	YLE FST5 arki	viikon- loppu	Urheilukanava arki	viikon- loppu	The Voice arki	viikon- loppu
UUTI	30,3	17,9	0,2	-	10,5	5,5	-	-	-	-
AJAN	45,9	28,4	-	-	2,6	4,7	-	-	-	-
ASIA	2,4	4,4	31,6	28,7	23,8	22,3	0,2	-	-	-
KULT	2,1	1,4	11,6	43,6	5,5	16,0	-	-	-	-
PALV	0,3	0,7	-	-	4,2	9,1	0,3	-	-	-
OPET	0,1	-	38,9	3,4	4,8	-	-	-	-	-
KFIK	-	-	2,4	1,8	-	-	-	-	-	-
UFIK	-	-	6,3	11,0	14,0	5,6	-	-	-	-
ELOK	-	-	6,2	8,6	5,3	12,5	-	-	-	-
VIIH	-	-	1,9	-	11,5	3,6	-	-	100,0	100,0
URHE	18,4	46,7	-	-	2,4	10,1	97,2	98,6	-	-
LAST	0,3	0,3	0,7	-	15,2	9,5	-	-	-	-
MUUT	0,1	0,2	0,3	2,9	0,2	1,0	2,3	1,4	-	-
Yht. %	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Yht. h/vrk	13,9	12,7	9,9	12,2	6,4	6,8	13,7	14,3	20,2	23,5

1.4 Ohjelmisto alkuperämaittain

Ohjelmien alkuperämaat on selvityksessä edellisvuosien tapaan luokiteltu viiteen kategoriaan: Suomi, muut Pohjoismaat, muu Eurooppa, Pohjois-Amerikka ja muu maailma. Finnpanel Oy:n tietokanta ei sisällä informaatiota ohjelmien alkuperämaista, joten tietoja on koodausvaiheessa saatu suoraan kanavilta sekä täydennetty lehtien ohjelmatiedoista ja internetin tv- ja elokuvatietokannoista.

Vuonna 2006 65 prosenttia tv-kanavien koostui kotimaisista ohjelmista. Pohjoisamerikkalainen tuotanto sai viidennesen ja Euroopassa tuotetut ohjelmat kymmenisen prosenttia ohjelma-ajasta. Kymmenen kanavan kokonaistarjonta olikin selvästi kotimaisempaa kuin neljän analogisen kanavan tarjonta vuonna 2005. Tämä johtuu YLE24:n, Urheilukanavan ja The Voicen ohjelmistoprofiileista, jotka ovat käytännössä täysin kotimaisia.

Myös YLE:n täyden palvelun TV1 ja TV2 tarjosivat vuonna 2006 runsaasti kotimaisia ohjelmia. Vuoteen 2005 verrattuna TV1:n ohjelmiston alkuperämaissa ei juuri ollut tapahtunut muutoksia. TV2 näyttäytyi vuonna 2006 selvästi kotimaisempaa kuin edellisvuonna. Tämä johtuu kevään otosviikoille osuneista Torinon olympialaisista, jotka tällöin hallitsivat TV2:n tarjontaa. Täyden palvelun YLE FST5 oli samoin hyvin kotimainen kanava (60% tarjonnasta). Lisäksi sen ominaispiirteisiin kuului muihin kanaviin verrattuna suhteellisen runsas pohjoismainen ohjelmisto, joka nousi kuudennekseen kanavan koko tarjonnasta. Suuria muutoksia vuoteen 2005 verrattuna ei näyttäisi tapahtuneen. YLE Teemalle puolestaan oli tyypillistä eurooppalainen ohjelmisto, jota oli tarjolla nelisenkymmentä prosenttia eli lähes yhtä paljon kuin kotimaista ohjelmistoa. Samoin muun maailman tarjonta oli runsaampaa kuin useimmilla muilla kanavilla. YLE Teeman ohjelmisto alkuperämaittain oli pääpiirteittäin sama kuin vuonna 2005. (Ks. **taulukko 1.4.1.**)

MTV3:n kotimaisuusaste oli vuonna 2006 sama kuin edellisvuonna eli puolet kanavan tarjonnasta. Nelosen tarjontaa hallitsi selvästi amerikkalainen ohjelmisto (65%), kun taas suomalaisia ohjelmia oli kanavan tarjonnasta reilu neljännes. Nelonen näyttäisi kaventaneen suomalaisen ja eurooppalaisen ohjelmiston osuuksia jonkun verran ja kasvattaneen amerikkalaista tarjontaa edellisvuodesta, mutta tulos voi olla osin aineiston muutoksesta johtuvaa. Subtv:n tarjonta keskittyi vuoden 2005 tapaan pohjoisamerikkalaisiin ohjelmiin, joita oli vuonna 2006 kolme neljäsosaa kanavan kokonaistarjonnasta. Kanavan suhteellisen suuri ”muun maailman” osuus koostui suurelta osin useana päivänä viikossa nähdystä venezuelalaisesta telenovelasta *Ihmeiden aika*. (Ks. **taulukko 1.4.1.**)

Suomalaisen tv-tarjonnan ohjelmatyypit jakautuivat alkuperämaittain siten, että kotimaista tarjontaa hallitsivat viihde- ja urheiluohjelmat. Ne muodostivat yhdessä miltei 60 prosenttia kaikesta Suomessa tuotetusta ohjelmistosta. Tämä painotus oli suurelta osin The Voicen ja Urheilukanavan ansiota. YLE24:n tarjonta puolestaan vaikutti siihen, että ajankohtaistarjonta muodosti kuudennekseen ja uutiset noin kahdeksan prosenttia suomalaisesta ohjelmistosta. Sinänsä vähäistä pohjoismaista ohjelmistoa (17 h/vko) leimasi asiatarjonta; lisäksi pohjoismaiseen tarjontaan kuuluivat fiktiio ja opetusohjelmat. Muusta eurooppalaisesta tarjonnasta kolmannes oli fiktiota ja vuoden 2005 tapaan viidennes asiaohjelmia. Pohjoisamerikkalainen tarjonta painottui fiktion (noin puolet amerikkalaisista ohjelmista), mutta tarjontaan kuului myös viihdettä, elokuvia ja asiaohjelmiin luokiteltuja viihteellisiä dokumentti- ja elämäntapaohjelmia. Muun maailman tarjonta painottui vuonna 2006 erityisesti ulkomaiseen fiktion ja (erityisesti YLE Teemalla lähetettyihin) asiaohjelmiin. **Taulukko 1.4.2** esittää tarkemmin, miten eri ohjelmaluokat jakautuivat alkuperämaan mukaan.

Taulukko 1.4.1. Kanavien ohjelmatarjonta alkuperän mukaan 2006 (%)

	Suomi	Muut Pohjoismaat	Muu Eurooppa	Pohjois-Amerikka	Muu maailma	Yht. %	Yht. h/vko
TV1	67,0	3,0	22,8	6,2	1,1	100	113,0
TV2	78,1	2,1	10,1	8,2	1,5	100	93,6
MTV3	52,1	0,2	6,9	39,7	1,3	100	98,9
Nelonen	27,3	0,9	5,4	64,5	2,0	100	92,6
YLE24	93,1	0,9	5,9	0,1	-	100	94,9
YLE Teema	41,9	3,7	37,5	9,6	7,3	100	74,0
YLE FST5	59,1	14,2	19,0	5,8	1,9	100	45,3
Subtv	9,8	0,2	5,9	76,1	7,9	100	97,6
Urheilukanava	94,0	-	5,5	0,5	-	100	97,0
The Voice	100,0	-	-	-	-	100	148,1
Yht.	65,0	1,7	10,5	20,7	2,1	100	955,0

Taulukko 1.4.2. Ohjelmien alkuperä ohjelmaluokittain 2006 (%)

	Suomi	Muut Pohjoismaat	Muu Eurooppa	Pohjois-Amerikka	Muu maailma
UUTI	7,5	4,9	6,6	-	-
AJAN	14,0	-	-	-	-
ASIA	5,8	32,6	21,5	12,3	24,8
KULT	3,0	4,3	10,8	2,2	0,1
PALV	3,2	5,6	2,1	3,0	-
OPET	3,5	17,0	5,3	-	-
KFIK	1,8	-	-	-	-
UFIK	-	16,4	32,7	48,1	42,2
ELOK	0,6	2,3	8,9	15,5	16,6
VIIH	28,7	4,1	3,5	14,3	7,4
URHE	27,1	-	5,4	0,6	-
LAST	3,6	12,4	2,6	3,9	8,9
MUUT	1,0	0,5	0,7	0,1	-
Yht. %	100	100	100	100	100
Yht. h/vko	620,3	16,7	100,1	198,1	19,7

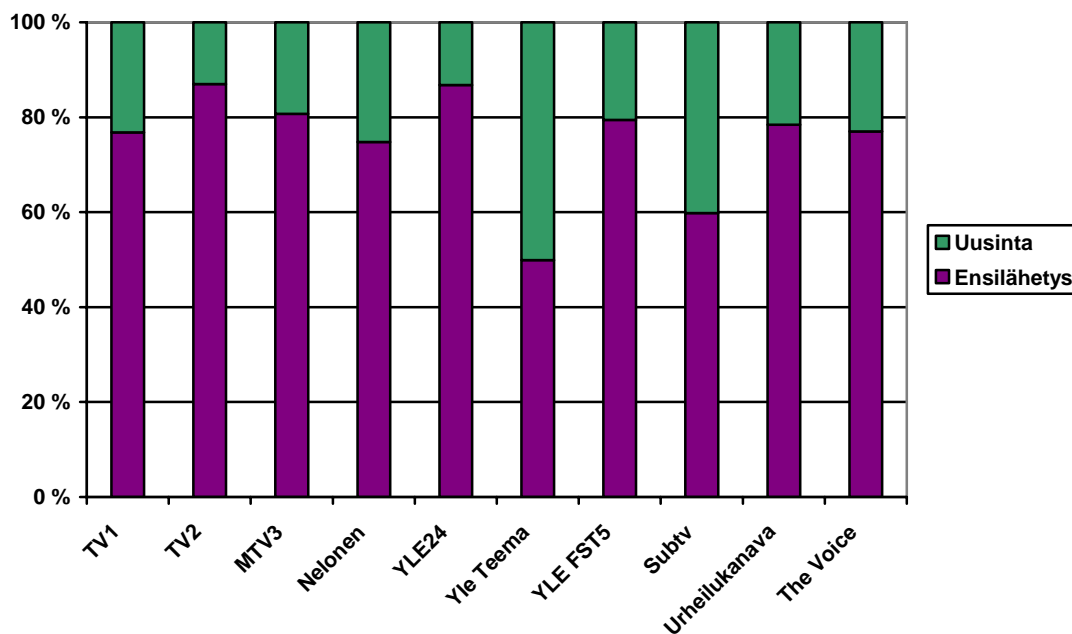
1.5 Ensilähetykset ja uusinnat

Raportin uusintatiedot on saatu osin Finnpanelilta, suoraan tv-kanavilta sekä lisäksi lehtien ohjelmätiedoista. Vuonna 2006 uusintoja oli kaiken kaikkiaan noin neljännes tarjonnasta. Niiden osuus vaihteli kuitenkin runsaasti kanavittain. **Kuvio 1.5** esittää tilanteen kanavittain uusintojen suhteellisina osuuksina.

YLE Teeman tarjonnasta jopa puolet oli uusintoja, ja myös Subtv:n tarjontaan niitä sisältyy runsaasti, 40 prosenttia.¹¹ Nelosella, TV1:llä ja The Voicella uusintoja kertyi neljänneksen tai miltei neljänneksen verran koko tarjonnasta. Urheilukanavalla, MTV3:lla ja YLE FST5:llä uusinnat muodostivat osapuilleen viidenneksen ohjelmistosta. Eniten ensilähetyksiä löytyi odotetusti uutis- ja ajankohtaiskanava YLE24:lta sekä TV2:lta. Jälkimmäisen ohjelmistossa nimenomaan urheilutarjonta – vuonna 2006 erityisesti olympialaiset – vaikutti osaltaan ensilähetyksen suureen osuuteen. Parhaaseen katseluaikaan ensilähetyksen osuus kanavien profiileista korostui kaikilla muilla kanavilla paitsi YLE FST5:llä.

Katsaus vuoden 2005 uusintoihin ja ensilähetyksiin¹² havainnollistaa kesäviikkojen merkitystä edellisvuoden aineistoissa. Erityisesti analogisten kanavien uusintojen osuudet olivat silloin selvästi suuremmat, sillä kesätarjontaan kuuluu useimmiten runsaammin uusintoja kuin kevät- tai syyskauden ohjelmistoihin. Toisaalta uusintojen osuus YLE24:n ja YLE Teeman ohjelmistoissa oli huomattavasti suurempi vuonna 2005, joten niiden osalta muutos ei välttämättä selity yksin kesäviikkojen poistumisella aineistosta.

Kuvio 1.5. Ensilähetyksen ja uusintojen osuus kanavittain 2006 (%)

¹¹ Uusinnalla tarkoitetaan aina kanavakohtaista uusintaa, ei siis esim. Subtv:llä ensi kertaa lähetettävää mutta MTV3:lla aiemmin nähtyä ohjelmaa eikä vaikkapa TV1:n *Aamu-tv*:n koosteojelmaa YLE24-kanavalla.

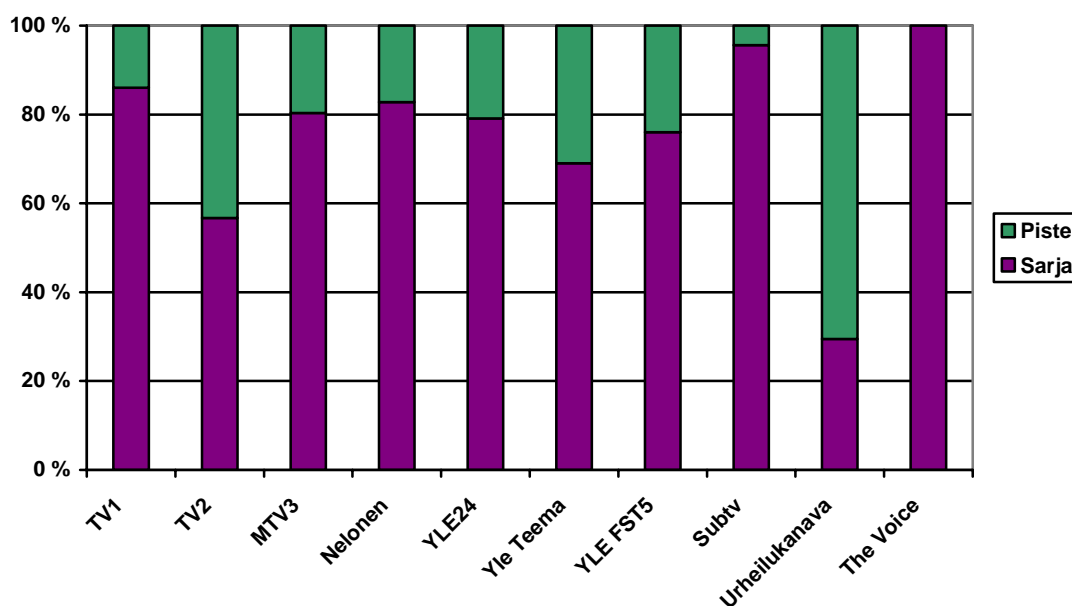
¹² Ks. *Suomalainen tv-tarjonta 2005*, 27, 52–65.

1.6 Sarjoittuminen

Suomalaista kymmenen kanavan televisiotarjontaa hallitsevat sarjamoitiset ohjelmat. Sarjamoitisuus on vaikeasti määriteltävä käsite, jonka piiriin voidaan laskea niin draamasarjat kuin tietyn ohjelmapaikan yhtenäisesti otsikoidut erillisreportaasitkin. Tässä selvityksessä sarjoiksi on laskettu kaikki ne ohjelmat, joissa oli kolme tai useampia osia. Sarjoiksi luokiteltiin niin päivittäisillä tai viikoittaisilla vakiopaikoillaan olevat ohjelmat (*Ykkösen aamu-tv*, *Kahdeksan uutiset*, *Jääkiekkostudio*) kuin sinänsä yksittäisistä ohjelmista koostuvat mutta vakio-otsikon alle sijoitetut ja pääosin vakioketoiset kokonaisuudet (*Avara luonto*, *Pohjantähden alla*, *MTV3.doc*). Toisaalta tämän periaatteen mukaan vaikkapa *FST-dokumentti*-otsikon alle sijoitetut yksittäiset dokumentit tai *Torinon olympialaiset* -lähetykset luokitellaan pisteohjelmiksi. Suuri osa aineiston ei-sarjamoituisista, nk. pisteohjelmista onkin elokuvia tai tapahtumataltiointeja, erityisesti urheilua.

Sarjamoitoinen ohjelmisto muodosti hieman yli 80 prosenttia kokonaistarjonnasta. **Kuviossa 1.6** esitetään sarjamoitiset ohjelmat prosentteina kanavittain, mikä samalla havainnollistaa kanavaprofiloinnin ääripäät: toisaalta pitkälti urheilutapahtumille eli pisteohjelmille rakentuva Urheilukanava ja toisaalta toistuvista osiosta eli sarjamoituisista ohjelmista (esim. *Countdown FI*, *KPS*, *100% Rock*) koostuva *The Voice*. Erittäin runsaasti sarjamoituisia ohjelmia löytyi lisäksi Subtv:ltä (96%). Sarjat hallitsivat edellisvuoden tapaan myös TV1:n (86%), Nelosen (83%) ja MTV3:n (80%) ohjelmistoja. YLE Teeman suhteellisen runsas pisteohjelmatarjonta (30%) koostui lähinnä konserttitalioinneista sekä fiktio- ja dokumenttielokuvista. Urheilukanavan jälkeen suurin pisteohjelmien tarjoaja oli TV2. Tämä selittyy pääosin kanavan urheilutarjonnalla. Edellisvuoteen verrattuna pisteohjelmien määrä kanavalla korostui entisestään olympialaisten vuoksi. Torinon kisojen lähetykset nostivat selvästi myös YLE24:n pisteohjelmatarjontaa vuodesta 2005.

Kuvio 1.6. Sarjamoitisten ja pisteohjelmien osuus kanavittain 2006 (%)

1.7 Formaattiohjelmat

Muun kuin varsinaisen ohjelmatarjonnan kasvun ohella on viime vuosina keskusteltu nk. formaattiohjelmien yleistymisestä. Tv-toimialalla formaatti merkitsee useimmiten joukkoa ohjelma- ja teknisen toteutuksen ideoita ja käytänteitä, joita on jo käytetty menestyksekkäästi tietyillä markkinoilla ja joita sitten sovelletaan (yleensä lisensoidusti) uusilla markkinoilla. Tätä selvitystä varten kanavilta pyydettiin edellisvuoden tapaan tietoja formaattiohjelmissa viikoilta 7 ja 43.

Taulukko 1.7 kuvaa formaattien osuutta eri kanavilla koko tarjonnassa ja parhaaseen katseluaikaan. Se osoittaa, että formaatit eivät ole keskeisiä julkisen palvelun kanaville. YLE:n tarjonnassa formaatteja oli otosviikoilla vain kaksi: TV1:n *Uutisvuoto* ja TV2:n *Suuri kupla*.

Lisäksi taulukko havainnollistaa, että formaatit kuuluvat MTV3:n ja varsinkin Subtv:n profiileihin – ja erityisesti niiden parhaaseen katseluaikaan. MTV3-kanavalla nähtiin esimerkiksi seuraavia formaattiohjelmiä: *Elixir*, *Haluatko miljonääriksi*, *Huuma*, *Maajussille morsian*, *Mallikoulu 2006*, *Selviytyjät* ja *Suurin pudottaja*. Subtv:n formaattitarjontaan kuului otosviikoilla 7 ja 43 ainoastaan kolme formaattia, *FC Nörtit*, *Olet mitä syöt* ja *Suomen Big Brother*. Subtv:n formaattiohjelmien osuutta kasvattaakin selvästi nimenomaan *Big Brother*, jota lähetettiin syksyllä kuutena päivänä viikossa, arkisin jopa kahdessa eri ohjelmassa.

MTV3:n ja Subtv:n formaattiosuudet pysyivät suhteellisen samanlaisina edellisvuoteen verrattuna. Toisaalta, vaikka vuosien 2005 ja 2006 aineistot eroavat toisistaan, on selvää, että Nelonen supisti vuodessa ohjelmistonsa formaattitarjontaa merkittävästi. Tosin sieltäkin löytyi vuoden 2006 kahdelta otosviikolta formaattiohjelmat *Kohti unelmäkämpää*, *Talo*, *Suomalaiset vaimot vaihtoon* ja *Einstein*.

Taulukko 1.7. Formaattiohjelmat eri kanavilla 2006 (h/vko)

	Kotimaiset	Ulkomaiset	Yhteensä	Koko kanava	Formaatit % kaikista ohjelmista	Formaatit % prime time -ajasta
TV1	0,5	-	0,5	113,0	0,4	1,6
TV2	0,3	-	0,3	93,6	0,3	-
MTV3	3,1	0,2	3,4	98,9	3,4	10,1
Nelonen	1,5	-	1,5	92,6	1,7	3,5
YLE24	-	-	-	94,9	-	-
YLE Teema	-	-	-	74,0	-	-
YLE FST5	-	-	-	45,3	-	-
Subtv	5,1	0,3	5,3	97,6	5,4	18,2
Urheilukanava	-	-	-	97,0	-	-
The Voice	-	-	-	148,1	-	-

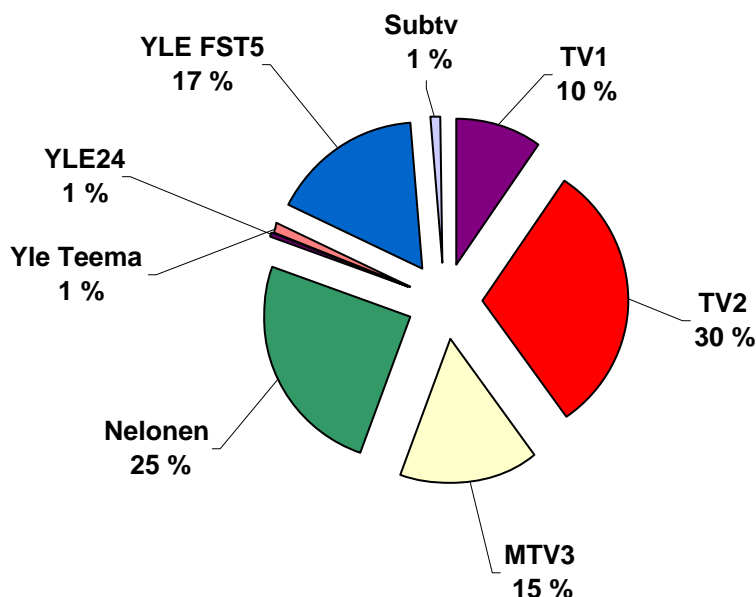
1.8. Lastenohjelmat

Aiemmissa *Suomalainen tv-tarjonta* -selvityksissä lastenohjelmia on käsitelty julkisen palvelun tarjonnan yhteydessä. Koska lastenohjelmia on myös muilla kanavilla, esitetään ne tässä raportissa osana kokonaistarjonnan tarkastelua.

Kuvio 1.8 havainnollistaa kuitenkin, että kuten aiempina vuosina, myös vuonna 2006 YLE:n kanavien tarjonta muodosti enemmistön eli osapuilleen 60 prosenttia kymmenen kanavan lastenohjelmatarjonnasta. TV2 lähetti jopa liki kolmanneksen kaikista lastenohjelmista, mutta myös kaupallisen Nelosen osuus oli merkittävä eli neljännes lastenohjelmatarjonnasta. YLE FST5 ja MTV3 muodostivat tarjonnallaan kummatkin noin kuudenneksen television lastenohjelmistosta. Edellisvuoden tapaan TV1 lähetti kymmenen prosenttia lastenohjelmista. YLE24- ja YLE Teema -kanavilla nähtiin lastenohjelmia vain satunnaisesti. Urheilukanava ja The Voice eivät lähettäneet lainkaan lastenohjelmia.

Suhteutettuna kanavien kokonaistarjontaan lastenohjelmat saivat miltei 14 prosenttia YLE FST5:n tarjonnasta, yli kymmenen prosenttia TV2:n ja miltei kymmenen prosenttia Nelosen tarjonnasta. MTV3:n ohjelmistosta lastenohjelmat veivät kuutisen prosenttia, eli saman verran kuin vuotta aiemmin, ja TV1:n lähetyksistä edellisvuoden tapaan kolmisen prosenttia (**taulukko 1.8.1**; ks. myös luku 2).

Kuvio 1.8. Lastenohjelmien tarjonnan jakautuminen kanavittain 2006 (%)

2 KANAVAPROFIILIT

Luku 2 tarkastelee TV1:n, TV2:n, MTV3:n, Nelosen, YLE24:n, YLE Teeman, YLE FST5:n, Subtv:n, Urheilukanavan ja The Voicen tarjontaa. Siinä kuvataan kunkin kanavan ominaispiirteitä vuosina 2005 ja 2006¹³ sekä esitetään vuoden 2006 kanavaprofiilit ohjelmatyypeittäin. Luvun yhteenvedossa verrataan lopuksi kanavia toisiinsa. Konkreettisia esimerkkejä eri kanavien ohjelmista löytyy raportin liitteestä 4, jossa listataan kanavien ohjelmat viikolla 43/2006 ohjelmatyypeittäin.

2.1 Profiili: TV1

Vuonna 2006 Yleisradion TV1 lähetti viikoittain 113 tuntia eli päivittäin osapuilleen 16 tuntia ohjelmaa. Suuria muutoksia vuodesta 2005 ei tapahtunut. Tarjontaa oli arkisin ja viikonloppuisin ajallisesti yhtä paljon. Osapuilleen 98 viikkotuntia tarjonnasta koostui sarjamuotoisista ohjelmista. Uusintojen osuus kanavalla oli vuonna 2006 vajaa neljännes koko tarjonnasta eli selvästi vähemmän kuin vuonna 2005. Tähän vaikuttaa kuitenkin osin kesän viikkojen puuttuminen vuoden 2006 aineistosta. (Ks. **taulukko 2.1.1.**)

TV1:n ohjelmistosta 67 prosenttia oli suomalaista, 23 prosenttia eurooppalaista (Suomi ja muut Pohjoismaat pois lukien), kuusi prosenttia pohjoisamerikkalaista ja kolme prosenttia pohjoismaista. Vain prosentti tarjonnasta tuli muualta maailmasta. Kuten vertailu **taulukossa 2.1.1** osoittaa, kanava ei juurikaan muuttanut profiiliaan edellisvuodesta.

Kotimaista tarjontaa löytyi käytännössä joka ohjelmaluokasta, mutta suhteessa suurin luokka oli ajankohtaisohjelmat. Tämä selittyy paljolti *Aamu-tv:n* joka arkipäivä nähtävillä pitkäkestoisilla lähetyksillä. Pohjoismaisen ohjelmiston määrällisesti merkittävin luokka muodostui asia- ja opetusohjelmista. TV1:n muuta eurooppalaista tarjontaa puolestaan hallitsi fiktio, mutta myös Euroopassa tuotettuja asiaohjelmia löytyi kanavalta runsaasti. Sinänsä vähäisen amerikkalaisen tarjonnan suurin ohjelmatyyppi oli fiktio.

¹³ Vertailu on suuntaa-antavaa, koska vuosien 2005 ja 2006 aineistot eroavat toisistaan, ks. Johdanto.

Taulukko 2.1.1. TV1:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	64	63	54	56
Viihteellisiä ohjelmia	31	32	45	43
Ensilähetyksiä	77	62	93	87
Uusintoja	23	38	8	13
Sarjamoitoisia ohjelmia	86	87	88	87
Pisteohjelmia	14	13	12	14
Alkuperämaa:				
Suomi	67	65	61	64
Muut Pohjoismaat	3	3	1	3
Muu Eurooppa	23	23	31	24
Pohjois-Amerikka	6	8	6	8
Muut maat	1	1	1	1

Taulukot 2.1.1 ja 2.1.2 sekä **kuvio 2.1** osoittavat selvästi sen, että TV1:n tarjontaa leimasivat informatiiviset ohjelmat: niitä oli 64 prosenttia koko tarjonnasta ja 54 prosenttia prime time -tarjonnasta – eli painotukset olivat hyvin samanlaiset kuin edellisvuonna. Viihteellisten ohjelmien osuus kanavalla oli vastaavasti 31 prosenttia koko tarjonnasta ja 45 prosenttia parhaasta katseluajasta. Samoin taulukossa havainnollistuu se, että kanava tarjosi uusintoja nimenomaan päiväaikaan ja myöhäisillassa: parhaan katseluajan ohjelmista jopa 93 prosenttia oli ensilähetyksiä.

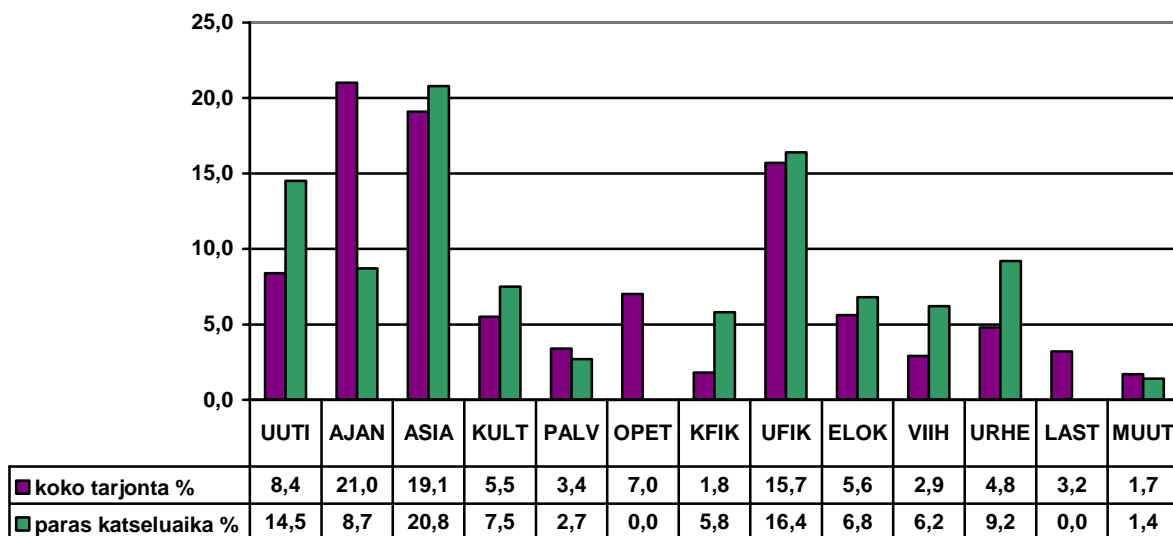
Vaikka vuosien 2005 ja 2006 aineistot eroavat hieman toisistaan, TV1:n ohjelmakohtainen kanavaprofiili pysyi edellisvuoteen verraten hyvin samankaltaisena. Kanava tarjosi täyden palvelun ohjelmiston, jota leimasivat kuitenkin kolme ohjelmaluokkaa: ajankohtaisohjelmat, asiaohjelmat ja ulkomainen fiktio. Ajankohtaisohjelmat saivat viikossa eniten eli keskimäärin 24 tuntia ohjelma-aikaa, johtuen varsinkin arkaamujen *Aamu-tv*-lähetyksistä. Seuraavaksi suurimman ohjelmaluokan muodostivat asiaohjelmat, joita kanava lähetti 22 tuntia viikossa. Ulkomaista fiktiota nähtiin 18 tuntia viikossa eli yli kaksi ja puoli tuntia vuorokaudessa.

Seuraavaksi suurimmat ohjelmaluokat olivat uutiset¹⁴ (8%) ja opetusohjelmat (7%). Näitä ohjelmatyyppejä seurasivat osuudeltaan suuruusjärjestyksessä elokuvat sekä kulttuuri-, urheilu- ja viihdeohjelmat. Vähiten aikaa kokonaistarjonnasta saivat palveluohjelmat, lastenohjelmat ja kotimainen fiktio.

Paras katseluaika erosi totuttuun tapaan koko tarjonnasta jonkin verran: illan ohjelmistossa nähtiin suhteessa enemmän uutisia, mutta aamutarjonnan poistuttua laskuista ajankohtaisohjelmiston osuus notkahti huomattavasti. Myös viihteen ja kotimaisen fiktion osuudet lisääntyivät iltaisin. Vaikka Torinon olympialaiset kuuluivat pääosin TV2:n ohjelmistoon (ks. luku 2.2), ne kasvattivat myös TV1:n urheilutarjontaa erityisesti prime time -aikaan. Kokonaistarjontaan verrattuna TV1:n illat karsivat myös lasten- ja opetusohjelmia niin, että parhaaseen katseluaikaan niitä ei käytännössä nähty kanavalla lainkaan. (Ks. **kuvio 2.1**; **taulukko 2.1.2**.)

¹⁴ *Aamu-tv*:n uutislähetykset on koodattu osaksi ohjelmakokonaisuutta, siis ajankohtaisohjelmien luokkaan. Ks. myös liitteet 2 ja 4.

Kuvio 2.1. TV1:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Taulukko 2.1.2. TV1:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
UUTI	8	9	15	16
AJAN	21	21	9	11
ASIA	19	19	21	24
KULT	6	4	8	2
PALV	3	4	3	3
OPET	7	9	-	1
KFIK	2	2	6	5
UFIK	16	19	16	16
ELOK	6	5	7	6
VIIH	3	4	6	9
URHE	5	3	9	7
LAST	3	3	-	-
MUUT	2	2	1	1
Yht.	100	100	100	100
Yht. h/vko	113,0	111,8	30,7	29,8

2.2 Profiili: TV2

Yleisradion TV2 tarjosi vuonna 2006 94 viikkotuntia, siis miltei 14 tuntia ohjelmaa vuorokaudessa. Tämä on selvästi enemmän kuin vuonna 2005 (89 viikkotuntia). TV2:n tarjonta oli viikonloppuisin huomattavasti runsaampaa, eli kanava lähetti viikonloppuisin nelisen tuntia enemmän ohjelmaa vuorokaudessa kuin arkena. Muihin kanaviin verrattuna TV2 profiloitui aiempien vuosien tapaan pisteohjelmien tarjoajaksi, mutta vuonna 2006 ohjelmistossa niitä oli erityisen paljon. Uusintalähetyksiä oli kanavan annista huomattavan vähän, alle kuudennes. Nämä tulokset selittyvät pääosin pitkäkestoisilla lähetyksillä Torinon olympialaisista.

TV2 tarjosi parin edellisvuoden tapaan edelleenkin erittäin paljon suomalaisia ohjelmia. Niiden osuus oli miltei 80 prosenttia eli huomattavasti enemmän kuin vuonna 2005. Lähetykset Torinosta vaikuttavat jälleen tulokseen. Niinpä kotimaista ohjelmistoa hallitsi ylivoimaisesti urheilu, mutta myös ajankohtais- ja lastenohjelmilla oli merkittävä osuus kanavan suomalaisessa tarjonnassa. Pohjoismaainen ja muu eurooppalainen tarjonta sisälsi suhteessa runsaasti asiaohjelmia, jälkimmäinen myös fiktiota. Pohjoisamerikkalainen ohjelmisto keskittyi suurelta osin fiktion. (Ks. **taulukko 2.2.1.**)

Taulukko 2.2.1. TV2:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	28	38	40	45
Viihteellisiä ohjelmia	59	45	55	53
Ensilähetyksiä	87	71	93	86
Uusintoja	13	29	7	14
Sarjamuotoisia ohjelmia	57	70	62	71
Pisteohjelmia	43	30	38	29
Alkuperämaa:				
Suomi	78	68	80	74
Muut Pohjoismaat	2	3	3	4
Muu Eurooppa	10	14	14	17
Pohjois-Amerikka	8	11	3	5
Muut maat	2	4	1	-

Kaiken kaikkiaan olympialaisten vaikutus TV2:n profiiliin osoittautui huomattavaksi. Tämä ilmeni myös viihteellisten ohjelmien (joihin urheilu luetaan) harvinaisen suurena osuutena kanavan tarjonnasta (ks. **taulukko 2.2.1** ja **taulukko 2.2.2**).¹⁵ Vuoden 2006 neliviikkoinen aineisto osaltaan korostaa olympialähetysten osuutta, mutta siitäkin huolimatta ero on huomattava: vuonna 2005 urheilu sai kokonaistarjonnasta yli kuudenneksen, vuonna 2006 runsaan kolmanneksen. Varsinkin ilta-ajan ohjelmistoon kuuluvat viihde ja elokuvat sekä palveluohjelmat saivat väistyä olympialähetysten tieltä.

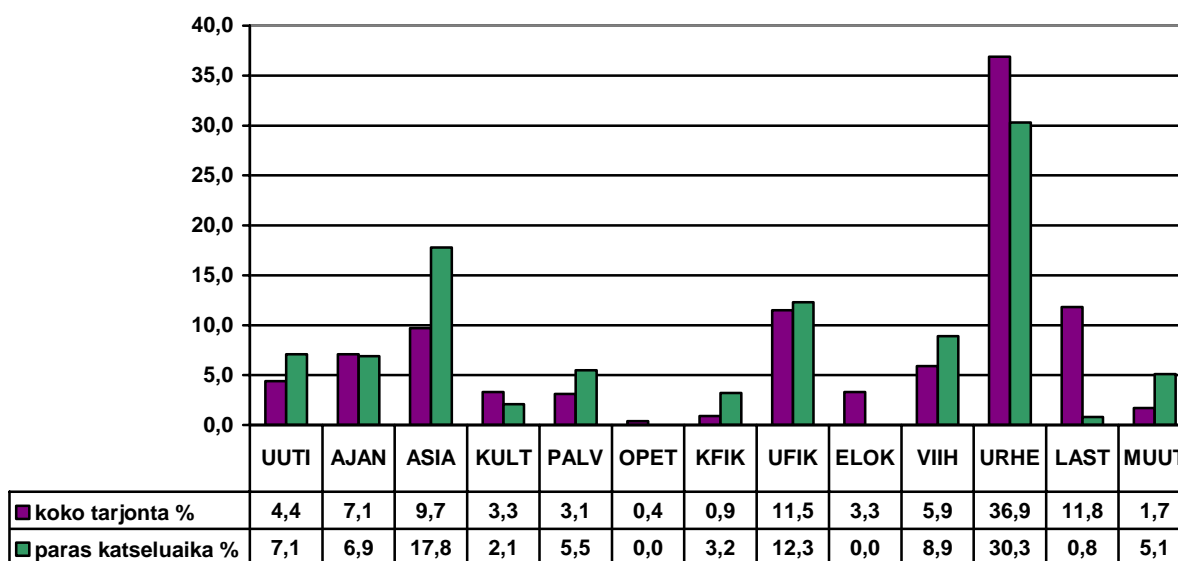
Muutoin kokonaisprofiili ei pääpiirteissään juurikaan poikennut aiemmista vuosista. TV2 on selvästi YLE:n lastenohjelmien tarjoaja, ja samaan, yli kymmenyksen osuuteen

¹⁵ Ks. myös *Suomalainen tv-tarjonta 2005*, 33–35.

kokonaistarjonnasta ylti myös ulkomainen fiktio. Samoin asiaohjelmat olivat kanavalle merkittävä ohjelmatyyppi (10% koko tarjonnasta). (Ks. **kuvio 2.2;** **taulukko 2.2.2.**)

Prime time -aikana kanava muutti profiiliaan maltillisesti. Merkittävin muutos oli luonnollisesti lastenohjelmien jääminen iltaohjelmiston ulkopuolelle. Vuonna 2006 TV2:n prime time -ajalle tyypillisimmät ohjelmatyypit olivat miltei kolmanneksen osuudellaan urheilu, miltei viidenneksen osuudella asiaohjelmat (joihin lukeutuu ”dokumenttisaippuista” kuten *Elämäni eläimet*, *Lentokenttä* ja *Sinkkusamba*) sekä miltei kuudenneksen osuudella ulkomainen fiktio. (Ks. **kuvio 2.2;** **taulukko 2.2.2.**)

Kuvio 2.2. TV2:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Taulukko 2.2.2. TV2:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katselu-aika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
UUTI	4	6	7	9
AJAN	7	10	7	10
ASIA	10	13	18	13
KULT	3	3	2	4
PALV	3	6	6	9
OPET	-	1	-	-
KFIK	1	2	3	5
UFIK	12	10	12	13
ELOK	3	6	-	2
VIIH	6	10	9	16
URHE	37	17	30	17
LAST	12	16	1	-
MUUT	2	1	5	2
Yht.	100	100	100	100
Yht. h/vko	93,6	89,3	27,8	28,8

2.3 Profiili: MTV3

MTV3 tarjosi vuonna 2006 keskimäärin 99 tuntia ohjelmaa viikossa eli hieman yli 14 tuntia päivässä. Kanavan profiilissa vaihtelu arjen ja viikonlopun välillä oli selvä: perjantai–sunnuntaijaksolla kanavan tarjonta lisääntyi parilla tunnilla vuorokaudessa. Sarjamuotoisia ohjelmia MTV3:lla oli muutaman edellisvuoden tapaan noin 80 prosenttia. Uusintojen osuus jäi noin viidenneskanavan kokonaistarjonnasta. (Ks. **taulukko 2.3.1.**)

MTV3:n kotimaisten ohjelmien osuus on viime vuosina pysynyt varsin vakaana: ne ovat muodostaneet hieman yli puolet kanavan tarjonnasta. Valtaosan eli lähes 40 prosenttia jäljelle jäävästä ohjelma-ajasta saivat viime vuonna totuttuun tapaan pohjoisamerikkalaiset ohjelmat, joiden enemmistö, yli 24 viikkotuntia, oli draamasarjoja. Pohjoismaisia ohjelmia edusti otosviikoilla ainoastaan jokunen lastenohjelma ja *Vikinglotto*. Suurimman osan kanavan eurooppalaisesta tarjonnasta muodostivat fiktiosarjat, erityisesti useampana päivänä viikossa lähetettävä *Emmerdale*. (Ks. **taulukko 2.3.1.**)

MTV3:n paikka informatiivisuus–viihteellisyys-jatkumolla on hyvin vakiintunut. Edellisvuosien tapaan kanavan ohjelmisto sisälsi noin kolmanneksen informatiivisia ohjelmia ja vajaat kaksi kolmannesta viihteellisiä ohjelmia. Parhaaseen katseluaikaan MTV3 lisäsi viihteellisen tarjonnan osuutta 70 prosenttiin, kun taas informatiivisten ohjelmistojen osuus kutistui, eikä lastenohjelmia lähetetä ilta-aikaan käytännössä lainkaan (**taulukko 2.3.1.**).

Taulukko 2.3.1. MTV3:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	33	30	30	28
Viihteellisiä ohjelmia	62	64	70	72
Ensilähetyksiä	81	77	94	87
Uusintoja	19	23	6	13
Sarjamuotoisia ohjelmia	80	81	78	82
Pisteohjelmia	20	19	22	18
Alkuperämaa:				
Suomi	52	52	70	64
Muut Pohjoismaat	-	1	1	-
Muu Eurooppa	7	7	-	5
Pohjois-Amerikka	40	39	29	31
Muut maat	1	1	-	-

MTV3:n ohjelmatyyppiprofiilissa korostuu ulkomaisen fiktion osuus. Sitä oli yli neljännes kokonaistarjonnasta. Seuraavaksi suurimmat ohjelmaluokat olivat ajankohtaisohjelmat ja elokuvat noin kuudenneksen osuuksillaan. Ajankohtaistarjonnan muodostivat edellisvuoden tapaan käytännössä aamuohjelmat *Huomenta Suomi* ja *Ihana aamu* sekä viikoittaiset *45 minuuttia* -lähetykset. Urheilu ja viihde olivat seuraavaksi suurimmat ohjelmaluokat, kumpikin noin kahdeksan prosentin osuuksillaan. Jälkimmäisen ohjelmatyyppin osuus kanavan kokonaistarjonnasta on laskenut vuodesta 2004 lukien.¹⁶ Niitä seurasivat järjestyksessä

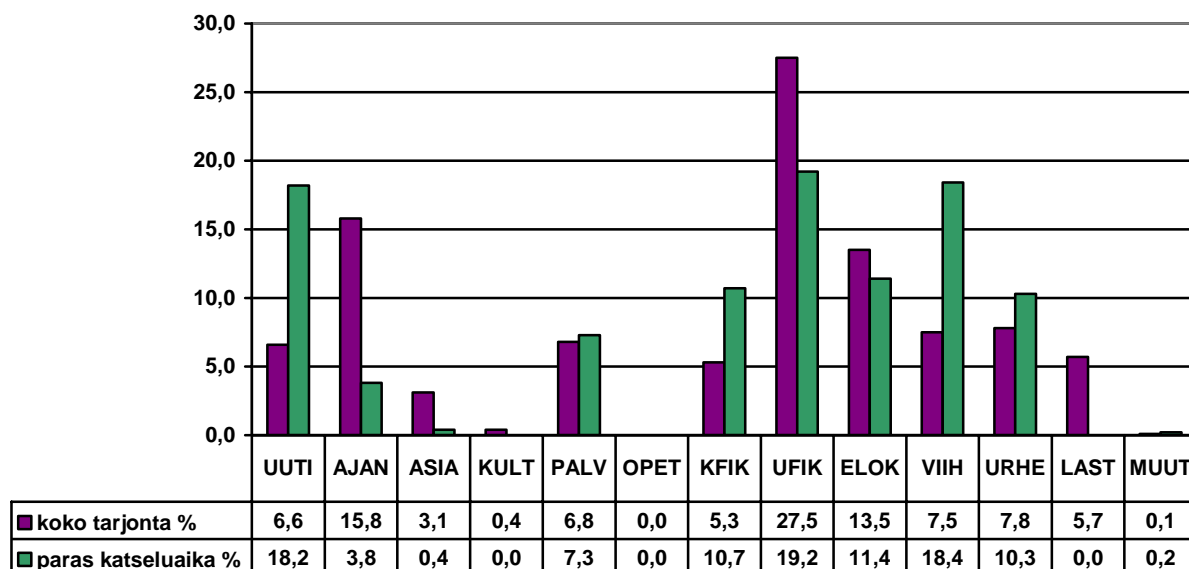
¹⁶ Ks. *Suomalainen tv-tarjonta 2005*, 36–38.

palveluohjelmat, uutiset,¹⁷ lastenohjelmat ja kotimainen fiktio. Asiaohjelmia kanavalla ei juuri esitetty, kulttuuriohjelmia lähetettiin vain satunnaisesti ja opetusohjelmia ei kanava tarjonnut lainkaan.

Kuten **kuvio 2.3** osoittaa, paras katseluaika puolestaan korostaa MTV3:n ohjelmistossa toisaalta uutisten, toisaalta viihteen ja kotimaisen fiktion tarjontaa. Prime time lisäsi uutisten osuutta koko tarjonnan seitsemästä prosentista illan 18 prosenttiin. Aamuohjelmien leimaama ajankohtaistarjonta puolestaan kutistui vain neljään prosenttiin illan ohjelmistossa. Samoin ulkomaisen fiktion osuus supistui parhaaseen katseluaikaan; sen korvasi iltaisin suhteellisen runsas viihdetarjonta (otosviikoilla esim. tosi-tv-sarjat *Maajussille morsian* ja *Mallikoulu 2006*, mutta myös estradiviihde *Huuma* ja talk show *Joonas*).

MTV3:n vuoden 2005 ja 2006 profiilit ovat samankaltaiset niin koko tarjonnan osalta kuin parhaaseen katseluaikaankin. Suurin muutos näyttäisi olevan viihteen osuuden lasku, jota on tapahtunut jo muutaman vuoden ajan.

Kuvio 2.3. MTV3:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

¹⁷ Huomenta Suomen uutislähetykset on sisällytetty niiden ohjelmakokonaisuuksiin, siis osaksi ajankohtaisohjelmia.

Taulukko 2.3.2. MTV3:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
UUTI	7	7	18	18
AJAN	16	16	4	4
ASIA	3	1	-	2
KULT	-	1	-	-
PALV	7	6	7	5
OPET	-	-	-	-
KFIK	5	6	11	15
UFIK	28	27	19	19
ELOK	14	12	11	10
VIIH	8	11	18	26
URHE	8	9	10	2
LAST	6	6	-	-
MUUT	-	-	-	-
Yht.	100	100	100	100
Yht. h/vko	98,9	95,1	29,2	28,7

2.4 Profiili: Nelonen

Nelonen lähetti ohjelmaa vuonna 2006 viikoittain 89 tuntia. Arjen ja viikonlopun ero oli kuitenkin selvä: kanava lisäsi tarjontaansa viikonloppuna keskimäärin yli neljällä tunnilla vuorokaudessa. Sarjaohjelmat muodostivat yli 80 prosenttia eli 71 viikkotuntia Nelosen tarjonnasta. Pisteohjelmia kanavalla edustivat elokuvat ja urheilu. Uusintoja Nelosen ohjelmistosta oli neljännes. Kanava on hieman vähentänyt niiden suhteellista osuutta vuodesta 2004 lukien (ks. **taulukko 2.4.1**).¹⁸

Noin 65 prosenttia Nelosen ohjelmista oli pohjoisamerikkalaista alkuperää ja hieman yli neljännes kotimaista tuotantoa. Suomalainen tarjonta painottui uutisiin, urheilu-uutisiin sekä viihteeseen (esim. *Hauskat kotivideot*, *Tuomas ja Juuso Experience*) ja palveluohjelmiin (*Bella*, *Inno*, *Retro*), mutta kanavalta löytyi myös kotimaista fiktiota ja arkisin lähetetty *Buusteri*-nuortenohjelma. Valtaosa kanavan amerikkalaisesta tarjonnasta oli fiktiota (27 viikkotuntia) tai elokuvia (13 viikkotuntia). Lisäksi arkipäivisin esitetty *Dr. Phil* kasvatti amerikkalaisen palveluohjelmiston osuutta kanavan profiilissa. (Ks. **taulukko 2.4.1**.)

Kuten **taulukosta 2.4.1** käy ilmi, Nelosella informatiiviset ohjelmat saivat edellisvuoden tapaan osapuilleen neljänneksen koko tarjonnasta. Parhaan katseluajan informatiivisuus oli vain hieman alhaisempi. Viihteellinen ohjelmisto muodosti 66 prosenttia kanavan koko profiilista ja 78 prosenttia parhaan katseluajan profiilista. Muutosta vuoteen 2005 verrattuna ei käytännössä tapahtunut.

Taulukko 2.4.1. Nelosen ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	23	25	22	25
Viihteellisiä ohjelmia	66	67	78	75
Ensilähetyksiä	75	68	84	79
Uusintoja	25	32	16	21
Sarjamuotoisia ohjelmia	83	79	73	68
Pisteohjelmia	17	21	27	32
Alkuperämaa:				
Suomi	27	32	30	30
Muut Pohjoismaat	1	1	-	-
Muu Eurooppa	5	13	3	13
Pohjois-Amerikka	65	53	65	56
Muut maat	2	1	2	1

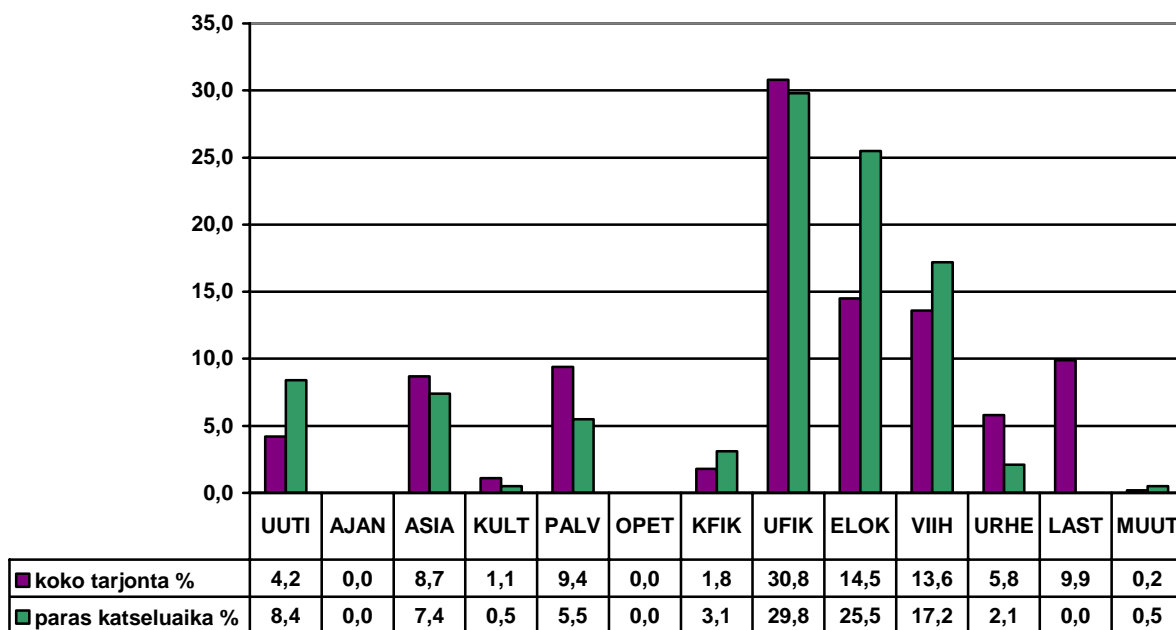
Ulkomaisen fiktion tarjonta on ollut laskussa Nelosen profiilissa vuodesta 2002 lukien. Nyt kuitenkin näyttäisi siltä, että sen osuus hivenen lisääntyi kanavan tarjonnassa. Tämä voi tosin olla vuotuista ja/tai otosten erilaisuudesta johtuvaa vaihtelua. Joka tapauksessa ulkomainen fiktio oli vajaan kolmanneksen osuudellaan kanavan selvästi suurin ohjelmaluokka. Sitä seurasivat vajaan kuudenneksen osuuksilla elokuvat ja viihde (ks. **taulukko 2.4.2**). Lastenohjelmat (*Buusterin* lisäksi myös runsaasti piirrettyjä) ja palveluohjelmat saivat kummatkin miltei kymmenen prosenttia Nelosen profiilista. Kanava tarjosi miltei yhtä paljon asiaohjelmia, joihin sisältyi paitsi

¹⁸ Ks. myös *Suomalainen tv-tarjonta 2005*, 39–41.

4D- ja Discovery-dokumentteja myös dokumenttisaippuasarjoja (*Suomalaiset vaimot vaihtoon, Kuka pelkää puntaria?*). Toisaalta Nelonen lähetti kulttuuriohjelmia vain satunnaisesti, eikä ajankohtais- tai opetusohjelmia nähty kanavalla lainkaan.

Koko tarjonnan ja parhaan katseluajan vertailu osoittaa, että edellisvuosien tapaan Nelonen ei tehnyt suurta eroa näiden välille. Kanavan uutiset painottuivat iltaan, joten niiden suhteellinen osuus kasvoi prime time -aikana, kun taas lastenohjelmat katosivat ohjelmistosta iltaisin. Elokuviin osuus korostui selvästi, sillä nk. ”viikonlopun leffaputken” elokuvat alkoivat parhaaseen katselu-aikaan pääsääntöisesti klo 21. Vuoteen 2005 verrattuna fiktiotarjonnan kasvu näkyi erityisen selvästi illan ohjelmatarjonnassa. (Ks. **kuvio 2.4.** ja **taulukko 2.4.2.**)

Kuvio 2.4. Nelosen ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Taulukko 2.4.2. Nelosen ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
UUTI	4	4	8	8
AJAN	-	-	-	-
ASIA	9	10	7	13
KULT	1	-	1	-
PALV	9	10	6	4
OPET	-	-	-	-
KFIK	2	1	3	4
UFIK	31	25	30	19
ELOK	15	16	26	29
VIIH	14	18	17	19
URHE	6	9	2	4
LAST	10	8	-	-
MUUT	-	-	1	1
Yht.	100	100	100	100
Yht. h/vko	92,6	88,7	30,3	31,4

2.5 Profiili: YLE24

YLE24 oli vielä vuonna 2006 Yleisradion ”ympäri vuorokautinen uutis- ja ajankohtaispalvelu monissa medioissa”. Yksi sen palveluista oli tässä tarkasteltava digitaalinen televisiokanava, joka vuonna 2007 on muuttunut YLE Extraksi, ”populaarikulttuurin, live-tapahtumien, suorien lähetysten ja urheilutapahtumien” erikoiskanavaksi.

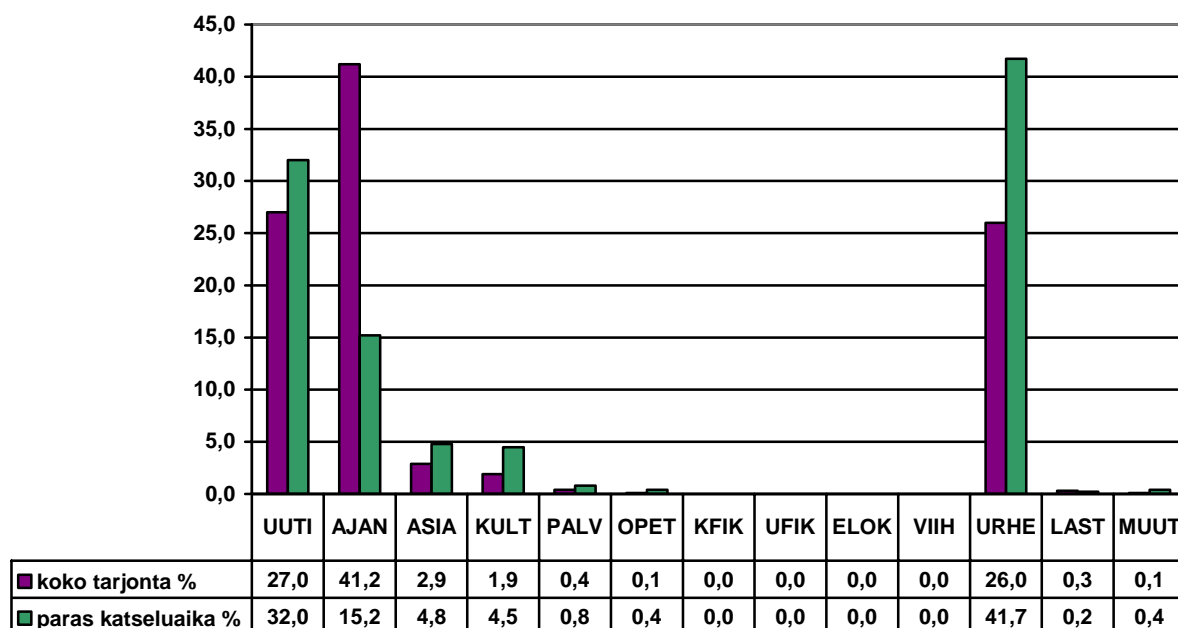
Vuonna 2006 YLE24 lähetti noin 95 tuntia ohjelmaa viikossa eli selvästi enemmän kuin edellisvuosina. Tähän olivat pääosin syynä kanavan lähetykset Torinon olympialaisista. Olympialaiset heijastuivat myös kanavan kokonaisprofiilissa, jossa urheilua oli huomattavasti vuotta 2005 enemmän: neljännes koko tarjonnasta ja nelisenkymmentä prosenttia parhaasta katseluajasta. Täten kanavan informatiivisuus jäi kokonaisuudessaan selvästi pienemmäksi kuin edellisvuonna, eli noin kolmeen neljännekseen koko tarjonnasta verrattuna yli yhdeksäänkymmeneen prosenttiin vuonna 2005. Urheilun lisäksi kanavan profiili koostui lähinnä uutisista (yli neljännes koko tarjonnasta) ja ajankohtaisohjelmista (noin 40% koko tarjonnasta).

Uutispalveluna ja -kanavana YLE24:lle oli ominaista erittäin kotimainen ja hyvin omatuotantoinen, sarjamuotoisiin ohjelmiin keskittyvä ohjelmisto. Pisteohjelmien runsasta tarjontaa kasvattivat Torinon lähetykset. (Ks. **taulukko 2.5.1**, **kuvio 2.5** ja **taulukko 2.5.2**.)

Taulukko 2.5.1. YLE24:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	74	94	58	91
Viihteellisiä ohjelmia	26	6	42	9
Ensilähetyksiä	87	55	88	39
Uusintoja	13	45	13	61
Sarjamuotoisia ohjelmia	71	94	61	98
Pisteohjelmia	23	6	39	2
Alkuperämaa:				
Suomi	93	85	93	82
Muut Pohjoismaat	1	3	2	2
Muu Eurooppa	6	12	6	15
Pohjois-Amerikka	-	-	-	1
Muut maat	-	-	-	-

Kuvio 2.5. YLE24:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Taulukko 2.5.2. YLE24:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
UUTI	27	32	32	54
AJAN	41	56	15	28
ASIA	3	4	5	4
KULT	2	3	5	5
PALV	-	-	1	-
OPET	-	-	-	-
KFIK	-	-	-	-
UFIK	-	-	-	-
ELOK	-	-	-	-
VIIH	-	-	-	-
URHE	26	6	42	9
LAST	-	1	-	-
MUUT	-	-	-	1
Yht.	100	100	100	100
Yht. h/vko	94,9	78,1	23,3	25,2

2.6 Profiili: YLE Teema

YLE Teema profiloituu ”kulttuurin, tieteen ja oppimisen” erikoiskanavaksi. Vuonna 2006 kanava lähetti ohjelmaa noin 74 tuntia viikossa eli noin kymmenen ja puoli tuntia vuorokaudessa. YLE Teema lähetti selvästi enemmän ohjelmaa kuin vuotta aiemmin ja oli kasvattanut tarjontaansa vuodesta 2003 jo osapuilleen neljällä tunnilla vuorokaudessa. Kuten **taulukko 2.6.1** havainnollistaa, YLE Teema painotti profiilinsa mukaisesti informatiivisia ohjelmia: niiksi luettavia oli 80 prosenttia koko tarjonnasta ja 70 prosenttia parhaasta katseluaajasta.

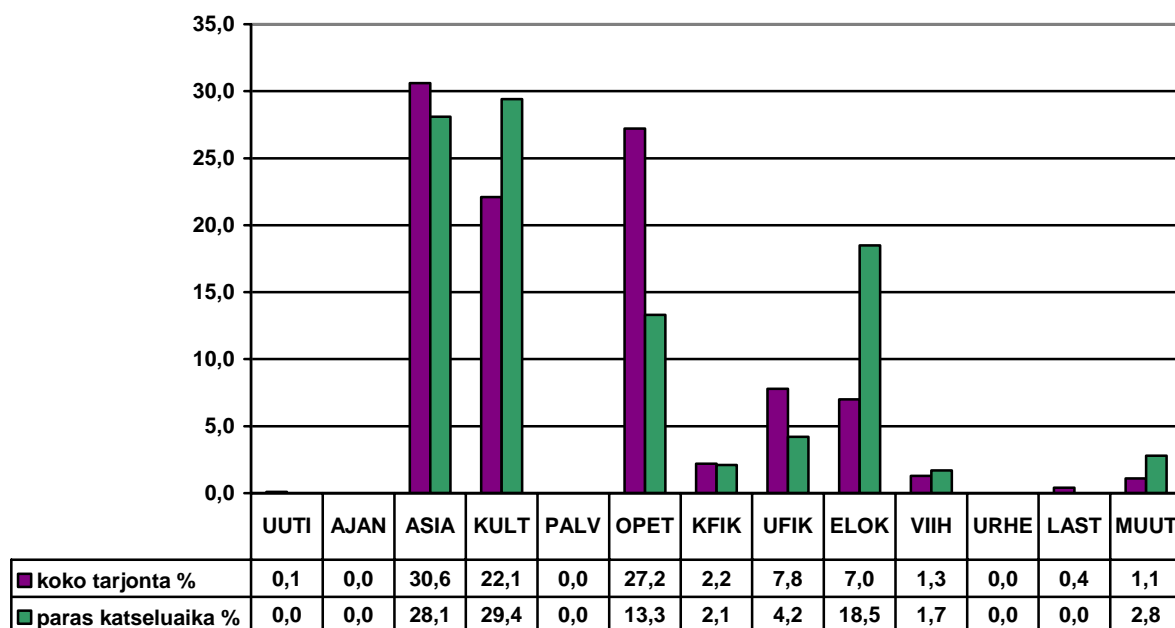
Teema suosi kotimaisia ja eurooppalaisia ohjelmistoja (kumpiakin noin 40 prosenttia tarjonnasta). Kanavan amerikkalaisuusaste jäi edellisvuoden tapaan noin kymmeneen prosenttiin, ja suuri osa amerikkalaisesta tarjonnasta oli dokumentteja ja reportaaseja. Kuten jo kolmena edellisvuonna, noin 70 prosenttia YLE Teeman ohjelmista oli sarjamuotoisia. Merkittävä muutos edellisvuodesta – joka tuskin selittyy vain aineistojen erilaisuudella – on, että kanava kasvatti ensilähetysten osuutta selvästi.

Taulukko 2.6.1. YLE Teeman ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	80	76	71	71
Viihteellisiä ohjelmia	18	24	27	29
Ensilähetys	50	18	78	28
Uusintoja	50	82	22	72
Sarjamuotoisia ohjelmia	69	70	51	68
Pisteohjelmia	31	30	49	32
Alkuperämaa:				
Suomi	42	37	29	33
Muut Pohjoismaat	4	4	4	6
Muu Eurooppa	38	42	42	39
Pohjois-Amerikka	10	11	15	15
Muut maat	7	5	10	7

Kuvio 2.6 ja **taulukko 2.6.2** osoittavat, että YLE Teeman informatiivinen ohjelmisto muodostui asia- ja opetusohjelmista kumpiakin osapuilleen 30 prosenttia tarjonnasta) sekä kulttuuri-tarjonnasta (hieman yli viidennes tarjonnasta). Ulkomaista fiktiota mahtui kanavan profiiliin kahdeksan, elokuvia seitsemän prosenttia. Muita ohjelmatyyppejä nähtiin kanavalla lähinnä satunnaisesti. Prime time -aika ei tuonut suuria muutoksia YLE Teeman tarjontaan mutta vaikutti yksittäisten ohjelmatyyppien keskinäisiin mittasuhteisiin: opetusohjelmien osuus laski, kun taas erityisesti elokuvien osuus korostui. YLE Teema ei käytännössä muuttanut ohjelmatyyppiprofiiliaan vuodesta 2005.

Kuvio 2.6. YLE Teeman ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Taulukko 2.6.2. YLE Teeman ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
UUTI	-	-	-	-
AJAN	-	-	-	-
ASIA	31	27	28	29
KULT	22	23	29	26
PALV	-	-	-	-
OPET	27	26	13	16
KFIK	2	1	2	1
UFIK	8	6	4	6
ELOK	7	15	19	21
VIIH	1	2	2	1
URHE	-	-	-	-
LAST	-	-	-	-
MUUT	1	-	-	-
Yht.	100	100	100	100
Yht. h/vko	74,0	60,3	28,0	28,5

2.7 Profiili: YLE FST5

Finlands Svenska Televisionin¹⁹ YLE FST5 on digitaalinen kanava, jonka kohderyhmä ei määrity teeman vaan kielen perusteella. YLE24- ja YLE Teema -kanavista poiketen se on täyden palvelun kanava, joka kuitenkin lähetti ainoastaan 43 viikkotuntia ohjelmaa eli osapuilleen kuusi tuntia vuorokaudessa. Kuten edellisvuonna, sen tarjonta oli tässä tarkastelluista kanavista määrällisesti vähäisintä.

Alkuperältään noin 60 prosenttia YLE FST5:n ohjelmista oli kotimaisia. Muutoin kanava näyttäytyi hyvin eurooppalaisena. Pohjoismaiset ohjelmat muodostivat kuudenneksen ohjelma-ajasta, muun Euroopan ohjelmat viidenneksen. Pohjoisamerikkalaisia ohjelmia oli noin kuusi prosenttia ja muualla maailmassa tuotettuja ohjelmia vain kaksi prosenttia kanavan tarjonnasta. Edellisvuoden tapaan sarjamuotoiset ohjelmat muodostivat kolme neljännestä YLE FST5:n profiilista. Kanava on myös kasvattanut ensilähetysten osuutta muutaman viime vuoden ajan. (Ks. **taulukko 2.7.1.**)

Taulukko 2.7.1. YLE FST5:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

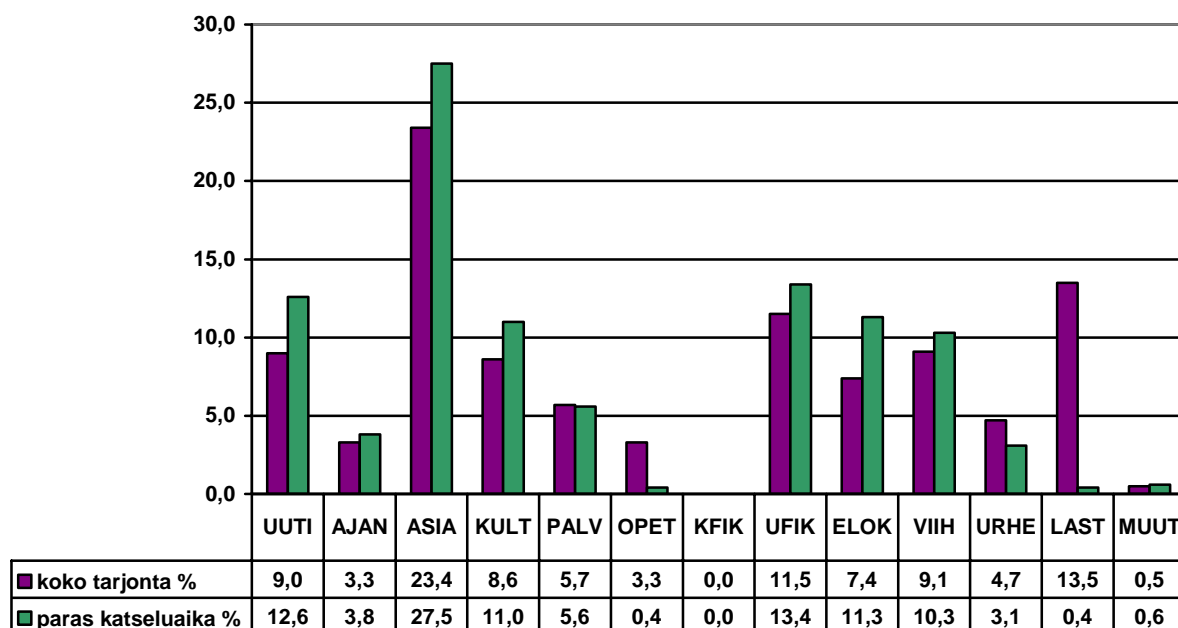
	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	53	50	61	53
Viihteellisiä ohjelmia	33	37	38	46
Ensilähetysiä	79	68	77	60
Uusintoja	21	32	24	40
Sarjamuotoisia ohjelmia	76	77	73	76
Pisteohjelmia	24	23	27	25
Alkuperämaa:				
Suomi	59	52	52	50
Muut Pohjoismaat	14	17	15	14
Muu Eurooppa	19	24	26	28
Pohjois-Amerikka	6	5	6	8
Muut maat	2	2	1	-

Täyden palvelun periaate näkyy edellisvuosien tapaan YLE FST5:n ohjelmaprofiilissa: kotimaista fiktiota lukuun ottamatta kanavalta löytyi kaikkia ohjelmatyyppejä. Suurin luokka muodostui asiaohjelmista, jotka saivat miltei neljänneksen koko tarjonnasta. Lastenohjelmat nousi toiseksi suurimmaksi luokaksi (14%), ja miltei yhtä suuri oli myös ulkomaisen fiktion osuus (12%). Uutiset, viihde ja kulttuuri saivat kukin yhdeksän prosenttia koko tarjonnan profiilissa.

Parhaaseen katseluaikaan YLE FST5:n profiili muuttui suhteellisen vähän. Kun lastenohjelmat poistuivat tarjonnasta, korostuivat erityisesti elokuvien, asia- ja kulttuuriohjelmien sekä uutisten osuudet. Kaiken kaikkiaan kanavan profiili oli edellisvuosien kaltainen; näkyvä muutos oli asiaohjelmien osuuden kasvu, mutta se voi heijastaa niin vuotuista vaihtelua kuin vuosien 2005 ja 2006 aineistojen eroja.

¹⁹ Koska ruotsinkielistä ohjelmistoa on selvästi siirretty YLE:n analogisesta tarjonnasta YLE FST5 -digikanavalle, on katsottu mielekkääksi, että tässä selvityksessä FST:n ohjelmistoa tarkastellaan edellisvuosista poiketen erikseen ainoastaan YLE FST5:n yhteydessä

Kuvio 2.7. YLE FST5:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Taulukko 2.7.2. YLE FST5:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
UUTI	9	10	13	13
AJAN	3	5	4	5
ASIA	23	17	28	19
KULT	9	10	11	12
PALV	6	6	6	5
OPET	3	2	-	1
KFIK	-	2	-	2
UFIK	12	14	13	17
ELOK	7	8	11	11
VIIH	9	11	10	12
URHE	5	3	3	3
LAST	14	12	-	-
MUUT	1	1	1	1
Yht.	100	100	100	100
Yht. h/vko	45,3	42,9	30	29,5

2.8 Profiili: Subtv

Digitv.fi-internetsivuston mukaan Subtv tarjoaa ”kokonaisuuden hittisarjoja, elokuvia, animaatiota, tosi-tv:tä, kotimaista ohjelmaa sekä tv-pelejä ja chat-ohjelmia. Uutiset ja urheilun Subtv jättää suosiolla muille kanaville”. Vuonna 2006 Subtv:n viikoittainen ohjelma-aika oli miltei 100 tuntia eli selvästi enemmän kuin vuotta aiemmin. Viihteellisten ohjelmatyyppeiden osuus kohosi miltei 80 prosenttiin kanavan tarjonnasta. Lisäksi kanava lähetti kuvauksensa mukaisesti runsaasti muuta kuin varsinaista ohjelmatarjontaa: chatteja kanavalla tarjottiin miltei seitsemän tuntia ja pelejä lähes kolme tuntia vuorokaudessa (vrt. luku 1.1, **taulukko 1.1.2**).

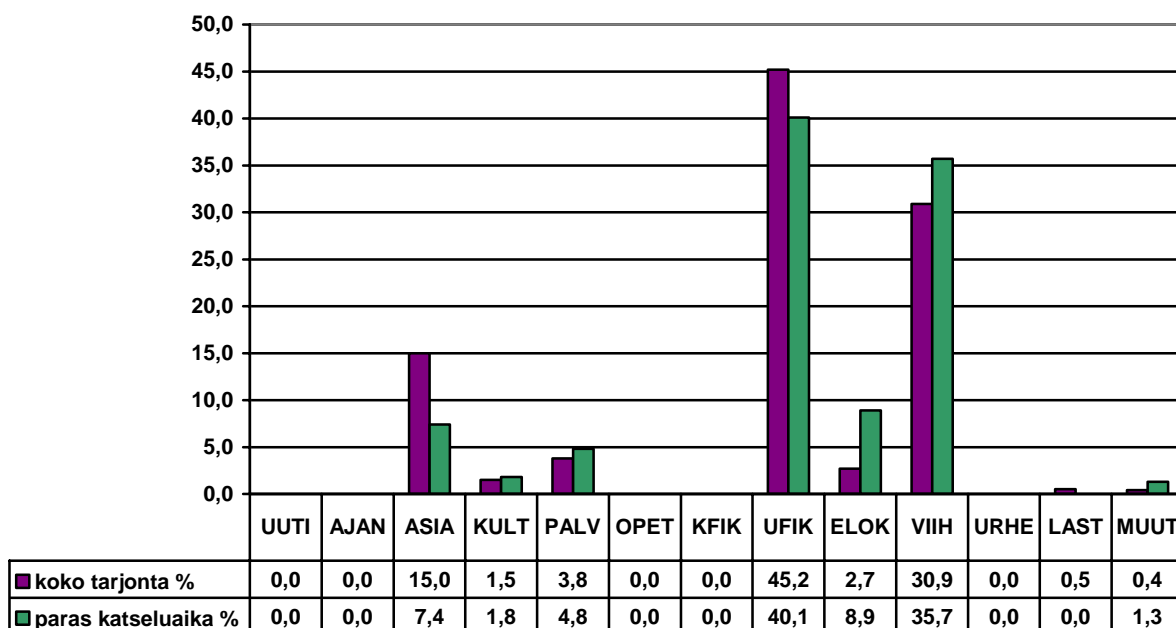
Subtv:n profiilissa korostuu amerikkalainen ohjelmisto, jota oli kolme neljänestä kanavan koko tarjonnasta. Pohjoisamerikkalainen ohjelmisto siis dominoi kaikkia kanavan ohjelmatyyppejä. Fiktiosarjojen lisäksi amerikkalaiseen tarjontaan lukeutuivat esimerkiksi tosi-tv-showt *Rysän päällä* ja *Simple life – tytöt duunissa*, useana iltana viikossa lähetetty talk show *Late Night with Conan O’Brian* ja viihteellisiä *E!Entertainment*-tv-dokumentteja. Suomalainen tarjonta painottui otosviikoilla *Big Brother* -tosi-tv-sarjaan, jota lähetettiin syksyllä 2006 arkisin kahdessa ohjelmassa sekä myös sunnuntaisin. Edellisvuoden tapaan Subtv:n voi sanoa rakentuneen käytännössä täysin sarjamuotoisista ohjelmista. Ensilähetyksiä oli koko tarjonnasta kuusikymmentä prosenttia, parhaana katseluaikana selvästi enemmän eli 84 prosenttia ohjelmistosta. (Ks. **taulukko 2.8.1**).

Taulukko 2.8.1. Subtv:n ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	20	21	14	17
Viihteellisiä ohjelmia	79	79	85	83
Ensilähetyksiä	60	57	84	75
Uusintoja	40	43	16	25
Sarjamuotoisia ohjelmia	96	96	88	90
Pisteohjelmia	4	4	12	10
Alkuperämaa:				
Suomi	10	7	20	14
Muut Pohjoismaat	-	3	-	4
Muu Eurooppa	6	7	13	9
Pohjois-Amerikka	76	80	66	71
Muut maat	8	3	1	2

Kuten **kuvio 2.8** havainnollistaa, Subtv oli hyvin samankaltainen koko tarjonnassaan ja parhaaseen katseluaikaan. Prime time korosti lähinnä elokuvien osuutta ja supisti asiaohjelmien tarjontaa kanavan profiilissa. Vuosien 2005 ja 2006 eriävistä aineistoista huolimatta Subtv:n profiili näyttäytyi hyvin samanlainen kuin edellisvuotena. Se rakentui suurelta osin ulkomaisen fiktion ja viihteen varaan: edellinen ohjelmatyyppejä sai 45 prosenttia, jälkimmäinen osapuilleen 30 prosenttia kanavan ohjelmistoprofiilissa (ks. **taulukko 2.8.2**).

Kuvio 2.8. Subtv:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Taulukko 2.8.2. Subtv:n ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
UUTI	-	-	-	-
AJAN	-	-	-	-
ASIA	15	15	7	10
KULT	2	2	2	4
PALV	4	4	5	3
OPET	-	-	-	-
KFIK	-	-	-	-
UFIK	45	45	40	39
ELOK	3	3	9	8
VIIH	31	31	36	35
URHE	-	-	-	-
LAST	1	-	-	-
MUUT	-	-	1	1
Yht.	100	100	100	100
Yht. h/vko	97,6	81,8	29,3	29,3

2.9 Profiili: Urheilukanava

Urheilukanavan esittely digitv.fi-sivustolla määrittelee sen ”Suomen laadukkaimmaksi urheiluun erikoistuneeksi kohderyhmämediaksi”. Erikoistuneisuus ja kohderyhmäajattelu näkyivätkin edellisvuosien tapaan kanavan profiilissa. Koska selvityksessä urheiluohjelmat on määritelty ohjelmien asiasisällön mukaan (esim. *Urheilu-uutiset* lasketaan urheilu-, ei uutisohjelmaksi), Urheilukanavan ohjelmaprofiili muodostui hyvin selkeäksi.

Kanavan profiili rakentui miltei yksinomaan urheiluohjelmista, joita se lähetti vuonna 2006 keskimäärin 97 tuntia viikossa – eli merkittävästi enemmän kuin vuotta aiemmin. Tarjonnasta löytyi tosin myös joitakin asia- ja palveluohjelmia, esimerkiksi *Liikkuen ja tutkien Suomi kuntoon* ja *TV-urheilulääkäri*. Lisäksi Urheilukanava lähetti osapuilleen 13 viikkotuntia muuta tarjontaa. Ohjelmatarjonnan kasvun myötä kanavan muun tarjonnan määrä vähentyikin huomattavasti vuodesta 2005 (ks. luku 1.1.2).²⁰

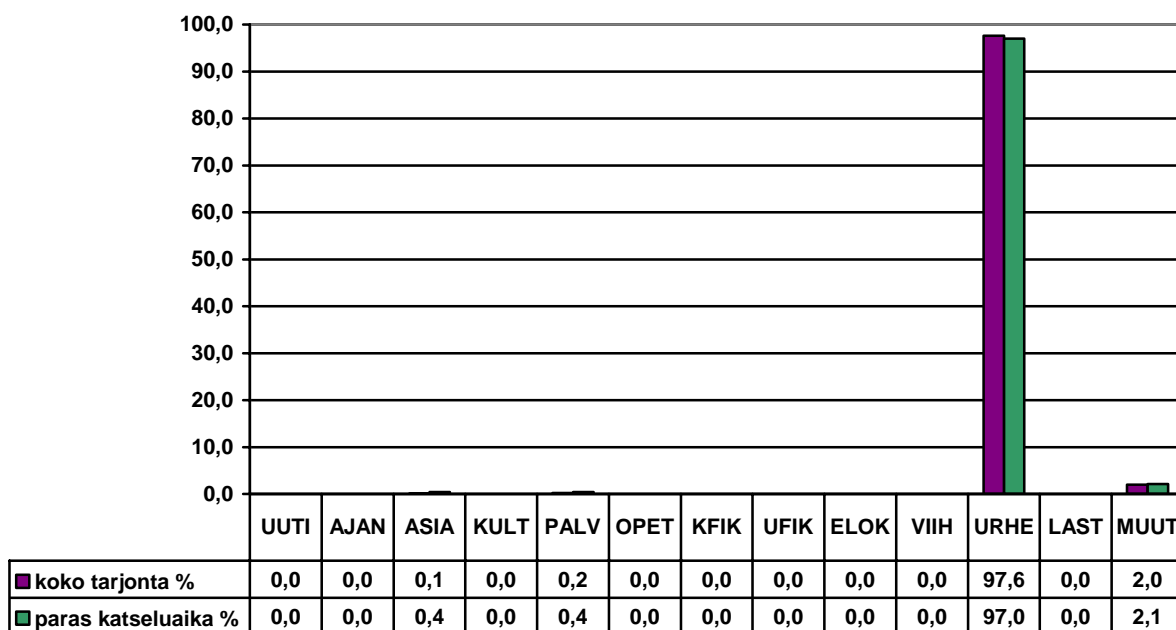
Kanavan ohjelmisto oli pääosin suomalaista alkuperää, ja sen kotimaisuusaste oli jopa kasvanut edellisvuodesta. Lisäksi kanavalla nähtiin jonkin verran eurooppalaista tuotantoa (mm. *Seat Leon Super Cup*, *Purjehdus: Seamaster*). Pohjoisamerikkalainen tarjonta rajoittui otosviikoilla *Martini World Circuit* -ohjelmaan. Urheilutarjontaan keskittyneen kanavan ohjelmistossa pisteohjelmien ja ensilähetysten osuudet kohosivat luonnollisesti korkeiksi. (Ks. **taulukko 2.9.1**, **kuvio 2.9** ja **taulukko 2.9.2**.)

Taulukko 2.9.1. Urheilukanavan ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	-	3	1	5
Viihteellisiä ohjelmia	98	95	85	94
Ensilähetys	71	68	81	76
Uusintoja	29	32	19	24
Sarjamuotoisia ohjelmia	30	40	32	41
Pisteohjelmia	70	60	68	59
Alkuperämaa:				
Suomi	94	93	90	92
Muut Pohjoismaat	-	-	-	-
Muu Eurooppa	6	5	10	6
Pohjois-Amerikka	1	1	-	2
Muut maat	-	-	-	-

²⁰ Ks. *Suomalainen tv-tarjonta 2005*, 19.

Kuvio 2.9. Urheilukanavan ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Taulukko 2.9.2. Urheilukanavan ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
UUTI	-	-	-	-
AJAN	-	-	-	-
ASIA	0	-	0	-
KULT	-	-	-	-
PALV	0	3	0	5
OPET	-	-	-	-
KFIK	-	-	-	-
UFIK	-	-	-	-
ELOK	-	-	-	-
VIIH	-	-	-	-
URHE	98	95	97	93
LAST	-	-	-	-
MUUT	2	2	3	2
Yht.	100	100	100	100
Yht. h/vko	97,0	66,4	29,6	27,7

2.10 Profiili: The Voice

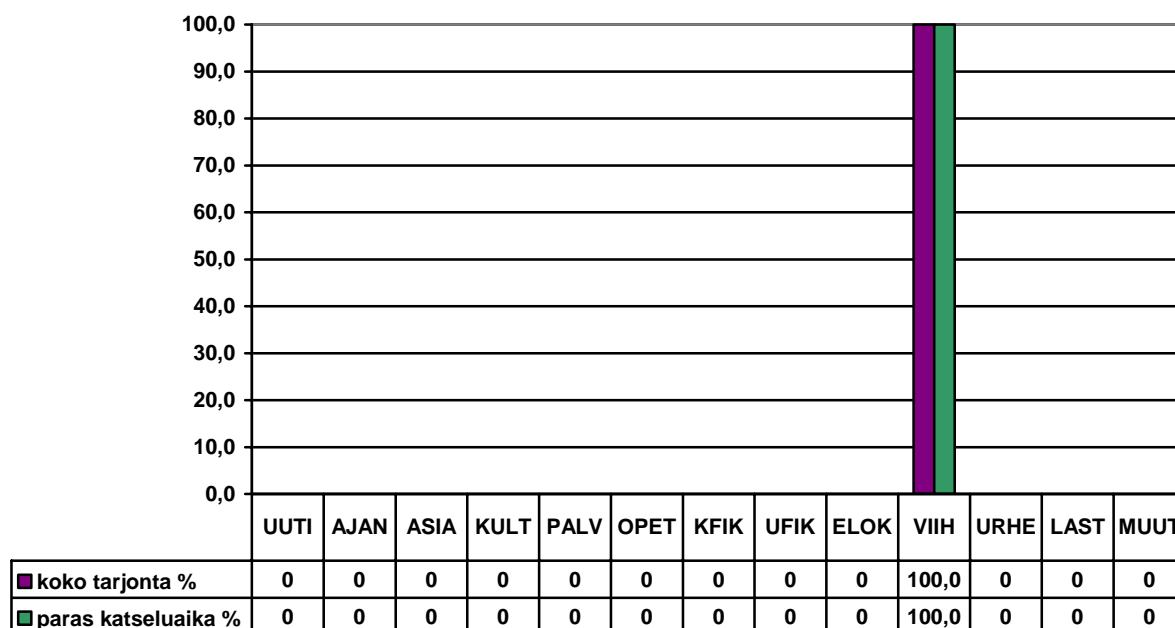
Musiikkikanava The Voicen tarjonta on erittäin erikoistunutta, sillä se tarjoaa yksinomaan musiikkivideoita ja niihin liittyvää oheisohjelmaa.

The Voicen liittäminen mukaan suomalaisen tv-tarjonnan tarkasteluun on kuitenkin tärkeää, sillä se oli vuonna 2006 osa kymmenen kanavan maksutonta tv-järjestelmää ja vaikuttaa siten osaltaan tarjontakokonaisuuteen. Kanavan musiikkiohjelmistosta löytyi erikoistunutta tarjontaa, esimerkiksi *100% Hip-hop&R'nB*, *100% Rock*, *Planet Voice* sekä kolmen juontajan tähdittämä *Komulainen Paasonen Saukko – KPS*. Kuten digitv.fi-sivuston esittely toteaa, The Voice TV:n ohjelmisto koostuu musiikkivideoista, livekonserteista ja haastatteluista, jotka sisältyvät pääsääntöisesti kotimaisesti tuotettuihin ohjelmiin.

Taulukko 2.10.1. The Voicen ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta % 2006	Paras katseluaika % 2006
Informatiivisia ohjelmia	-	-
Viihteellisiä ohjelmia	100	100
Ensilähetyksiä	77	81
Uusintoja	23	19
Sarjamuotoisia ohjelmia	100	100
Pisteohjelmia	-	-
Alkuperämaa:		
Suomi	100	100
Muut Pohjoismaat	-	-
Muu Eurooppa	-	-
Pohjois-Amerikka	-	-
Muut maat	-	-

Kuvio 2.10. The Voicen ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

Taulukko 2.10.2. The Voicen ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

	Koko tarjonta % 2006	Paras katseluaika % 2006
UUTI	-	-
AJAN	-	-
ASIA	-	-
KULT	-	-
PALV	-	-
OPET	-	-
KFIK	-	-
UFIK	-	-
ELOK	-	-
VIIH	100	100
URHE	-	-
LAST	-	-
MUUT	-	-
Yht.	100	100
Yht. h/vko	148,1	29,6

2.11 Yhteenveto

Tässä raportissa tarkastellut kymmenen kanavaa edustavat niin perinteisiä täyden palvelun kanavia, osin tietyille kohderyhmälle profiloituneita kanavia kuin tiettyyn ohjelmatyyppiin erikoistunutta tarjontaa. Yleisellä tasolla kanavat jakavat selvästi työskäkaa keskenään. Kuvio 2.11.1 kuvaa, miten kanavat sijoittuvat informatiivisuus–viihteellisyys-akselille.²¹ YLE:n kanavat asettuvat akselin informatiivisempaan päähän, kaupalliset viihteellisempään ja pisimmälle erikoistuneet Urheilukanava ja The Voice aivan viihteellisuuden ääripäähän. Kuitenkin jokaisella kanavalla on selvästi oma profiilinsa, jopa karkealla informatiivisuus–viihteellisyys-jatkumolla. Erottautuminen on ollut alusta lähtien digitaalisten kanavien perusta, mutta se on käynyt yhä selvemmäksi myös Yleisradion analogisessa tarjonnassa.²²

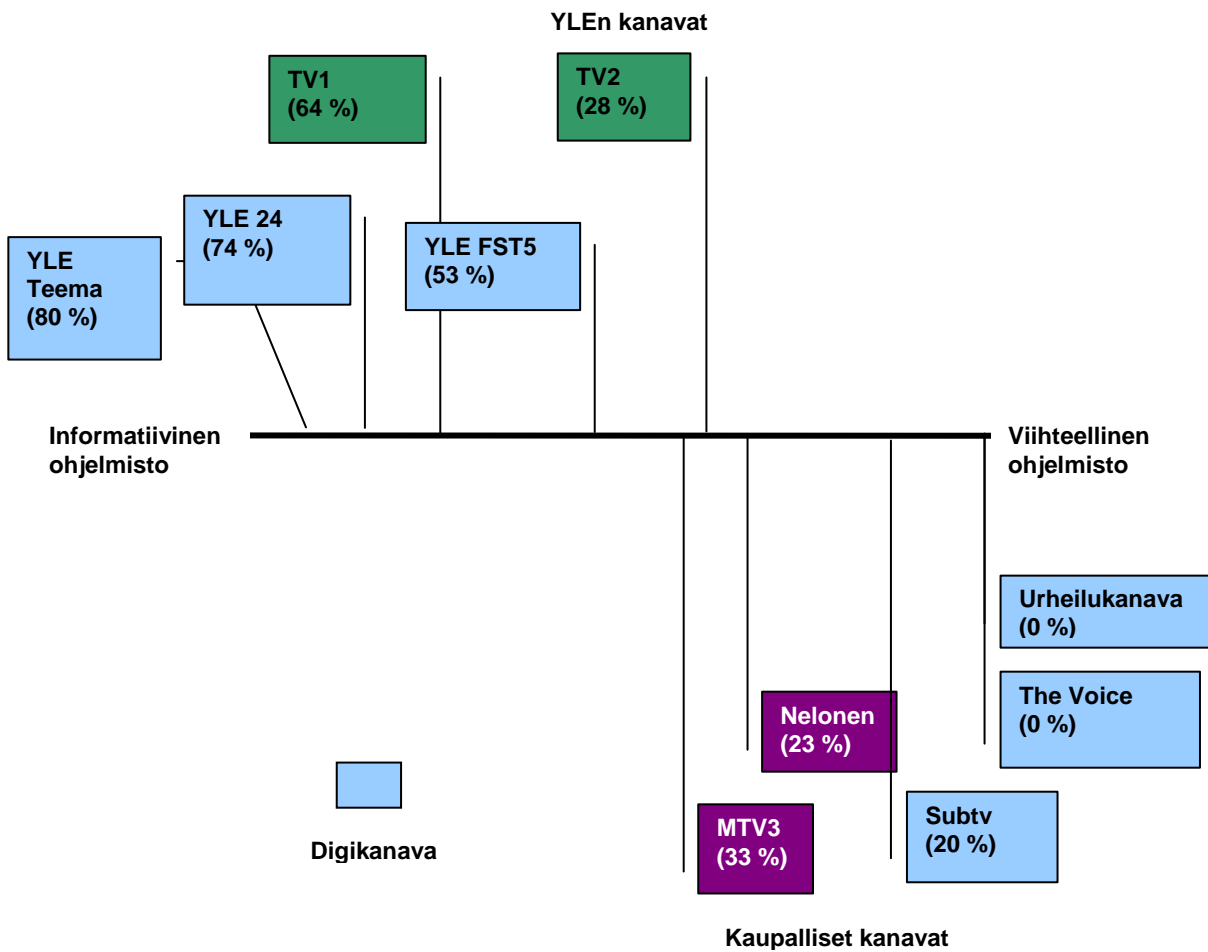
Vuonna 2006 YLE24 ja erityisesti TV2 olivat selvästi viihteellisempiä kuin aiempina vuosina.²³ YLE 24 näyttäytyi viihteellisempänä kuin YLE Teema ja TV2 jopa viihdepainotteisempänä kuin MTV3. Tilanne on kuitenkin tulkittava poikkeukselliseksi, sillä tämän raportin neljän otosviikon aineistossa Torinon olympialähettykset vaikuttivat merkittävästi kanavien profiileihin.

²¹ Kuvion mittasuhteet ovat viitteellisiä.

²² Yleisradion nk. kanavatoimeksiannoista, ks. esim. Taisto Hujanen (2002) *The Power of Schedule: Programme Management in the Transformation of Finnish Public Service Television*. Tampere: Tampere University Press.

²³ Ks. myös *Suomalainen tv-tarjonta 2005*, 100.

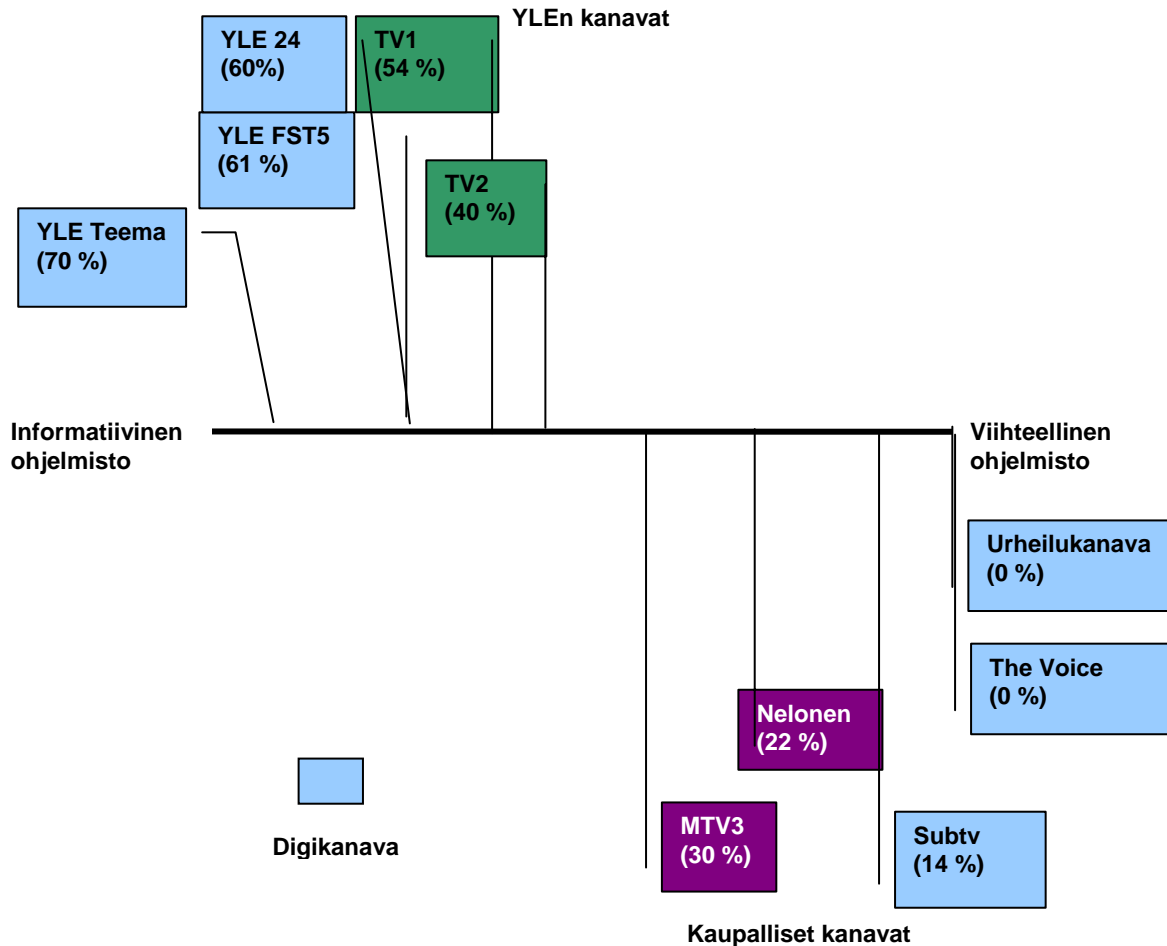
Kuvio 2.11.1. Kanavat informatiivisuus–viihteellisyys-akselilla 2006 (% informatiivisia ohjelmia)

Kuvio 2.11.2 puolestaan kertoo informatiivisuuden ja viihteellisuuden suhteista parhaaseen katseluaikaan.²⁴ Se havainnollistaa, että kun kaupallisten kanavien profiilit pysyivät Subtv:tä lukuun ottamatta erittäin samanlaisina koko vuorokauden, YLE Teema, YLE FST5 ja TV1 kevensivät tarjontaansa ilta-aikaan huomattavasti. Myös YLE24:n prime time -profiili oli olympiaohjelmistosta johtuen viihteellisempi kuin koko tarjonnan. TV2:n profiili taas muuttui informatiivisemmaksi iltaisin. Koska kokonaistarjonnan suhteessa runsas lastenohjelmatarjonta ei kuulunut kanavan iltaohjelmistoon, asiatarjonnan suhteellinen osuus lisääntyi iltaisin.

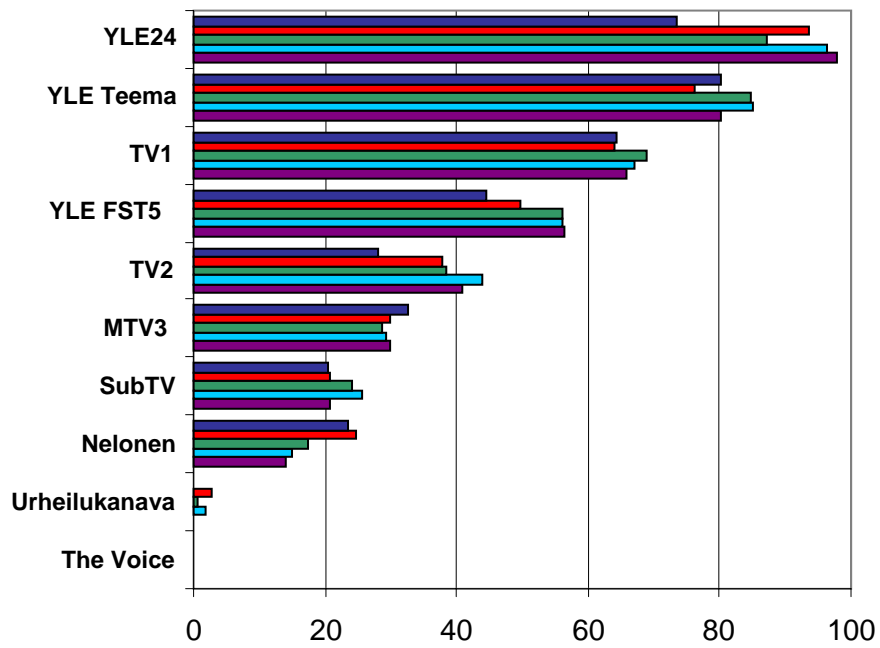
²⁴ Kuvion mittasuhteet ovat viihteellisiä.

Kuvio 2.11.2. Kanavat informatiivisuus–viihteellisyys-akselilla parhaaseen katseluaikaan 2006 (% informatiivisia ohjelmia)

Kuvio 2.11.3 havainnollistaa sitä, miten kanavat ovat asemoituneet informatiivisuus–viihteellisyys-akselille ensimmäisestä täydestä digivuodesta 2002 lukien. Vaikka kanavat ovat hieman vaihdelleet informatiivisten ohjelmien osuuksia ohjelmistoissaan, ne ovat pitäneet profiilinsa melko muuttumattomina näiden viiden vuoden ajan. YLE24 on hieman viihteellisempi kuin alkuvuosinaan, mutta vuoden 2006 olympialaiset tekivät siitä poikkeuksellisen viihteellisen. Sama kehitys – ja poikkeus – koskee myös TV2:ta. TV1:n profiili on pysynyt pääpiirteissään samana, kun taas YLE FST5 on parina viime vuonna keventänyt tarjontaansa hieman. Kaupallisista kanavista MTV3 on lähettänyt informatiivisia ohjelmia osapuilleen yhtä runsaasti jo viiden vuoden ajan. Nelonen ja Subtv näyttäisivät hieman tarkentaneen profiilejaan viime vuosina. Vuonna 2005 Nelonen ohitti Subtv:n informatiivisuudessa, sillä silloin edellinen kasvatti informatiivisten ohjelmistojen osuutta, jälkimmäinen taas supisti sitä. Yleisesti ottaen suomalaisten kanavien ohjelmaprofiilien kirjo on tämän karkean mittarin perusteella pysynyt hyvin samankaltaisena digiajan alkuvaiheista asti.

Kuvio 2.11.3. Kanavien informatiivisuus 2002–2006 (% informatiivisia ohjelmia)

3 MONIPUOLISUUS 2006

Tässä selvityksessä tarkastellaan vuosien 2000–2005 raporttien tapaan suomalaisia tv-ohjelmistoja niiden monipuolisuuden kannalta. Monipuolisuudella tarkoitetaan tässä yhteydessä ohjelmiston kokoonpanoa: mitä useammat ohjelmatyypit ovat tarjonnassa edustettuina ja mitä tasaisemmin ne jakautuvat ohjelmakaaviossa, sen monipuolisempi ohjelmisto on. Tavoitteena on siten ollut arvioida, miten suomalainen kanavavalikoima ohjelmistoinen palvelee yleisöä. Ohjelmiston monipuolisuutta on *Tv-tarjonta*-selvityksissä mitattu ”suhteellisen entropian” matemaattisella mittarilla, josta on tullut hyvin yleinen juuri mitattaessa viestintäsisältöjen monipuolisuutta eli diversiteettiä.²⁵

Mittarin kuvaama ohjelmiston suhteellinen entropia on sitä korkeampi, mitä tasaisemmin ohjelmisto jakautuu eri ohjelmatyyppeiden kesken. Indeksien minimiarvo on 0 (kaikki ohjelmat yhdessä ohjelmaluokassa) ja maksimi 1 (kaikissa ohjelmaluokissa yhtä paljon ohjelmia). Mittarilla laskettavaa indeksilukua on tulkittu niin, että 0,00–0,34 edustavat erittäin vähäistä monipuolisuutta, 0,35–0,54 vähäistä, 0,55–0,69 keskimääräistä, 0,70–0,79 suurta ja 0,80–1,00 erittäin suurta monipuolisuutta.²⁶

Alla havainnollistetaan kanavien monipuolisuutta niin koko tarjonnan kuin parhaan katseluajan ohjelmistojenkin kannalta. Lisäksi tässä luvussa kuvataan kanavien monipuolisuutta viiden digitaalisen kanavan ensimmäisestä täydestä toimintavuodesta lähtien eli viiden vuoden ajanjaksolla 2002–2006.

Kuvio 3.1 kuvaa TV1:n, TV2:n, MTV3:n, Nelosen, YLE24:n, YLE Teeman, YLE FST5:n, Subtv:n, Urheilukanavan ja The Voicen monipuolisuutta vuonna 2006. Koko ohjelmiston kanavakohtaisessa tarkastelussa parhaiten selviytyivät TV1 ja YLE FST5, kummatkin indeksiluvulla 0,88. YLE FST5 kavensi siten tarjontaansa edellisvuodesta, kun taas TV1 näyttäytyi hieman monipuolisempänä kuin vuonna 2005. Tulos on kuitenkin lähinnä vuotuisen vaihtelujen ja otosviikkojen muutoksen ansiota, eikä kanavien profiileissa ole havaittavissa suuria muutoksia (vrt. luku 2). Näitä kanavia seuraa indeksiluvulla 0,83 MTV3-kanava, joka on viime vuosina hieman laventanut ohjelmistoaan (vuoden 2003 indeksiluvusta 0,80 ja vuoden 2004 luvusta 0,82 vuosien 2005 ja 2006 indeksilukuun 0,83).

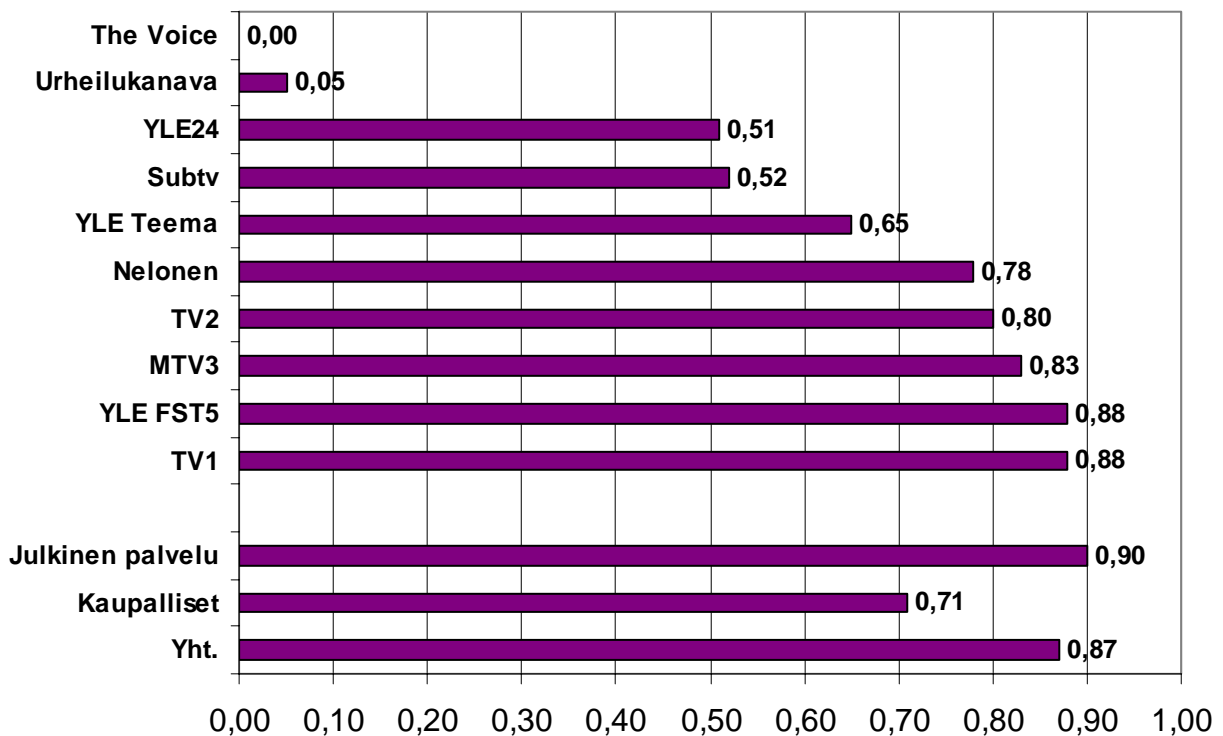
TV2 oli vuosina 2003–2005 analogisista kanavista monipuolisin, mutta nyt epätavallisen runsaan urheilutarjonnan (olympialaiset) ansiosta sen tarjonta oli selvästi kapeampaa, joskin edelleen erittäin monipuolista (0,80). Nelonen ylti miltei samaan monipuolisuuteen (0,78), joka ei ole juuri muuttunut sitten vuoden 2004. YLE Teema on sekin säilyttänyt keskimääräisen monipuolisuutensa (0,65), vaikka se onkin korostanut informatiivisuutta profiilissaan (vrt. luku 2). Vähäistä monipuolisuutta osoittivat indeksiluvuillaan myös YLE24 (0,51) ja Subtv (0,52). Kapeimmat kanavista olivat luonnollisesti urheilutarjontaan erikoistunut Urheilukanava ja musiikkivideokanava The Voice.

²⁵ Ks. liite 3, aiemmat *Suomalainen tv-tarjonta* -raportit, sekä esim. Heikki Hellman (2001) Diversity – An End in Itself? Developing a Multi-Measure Methodology of Television Program Variety Studies. *European Journal of Communication* 16(2), 181–208.

²⁶ Mittarin logaritmisuudesta johtuen asteikko ei ole tasavälinen.

Vuonna 2006 julkisen palvelun kanavat TV1, TV2, YLE24, YLE Teema ja YLE FST5 lähettivät kokonaisuutena erittäin monipuolista ohjelmistoa – jopa monipuolisempaa kuin koko kymmenen kanavan järjestelmä yhdessä. Kaupalliset kanavat näyttäytyivät puolestaan selvästi kapeampina kuin vuotta aiemmin (2005: 0,80; 2006: 0,71). Samoin kaikkien kanavien yhteinen indeksiluku laski vuodesta 2005. Tähän on osin syynä The Voicen ottaminen mukaan analyysiin, sillä sen tarjonta korostaa viihdeohjelmiston osuutta. Silti suomalainen tv-tarjonta 2006 ylti edelleenkin erittäin suureen monipuolisuuteen (0,87); ilman The Voicea yhdeksän kanavan yhteenlaskettu monipuolisuus oli 0,89.

Kuvio 3.1. Koko ohjelmiston monipuolisuus eri kanavilla 2006

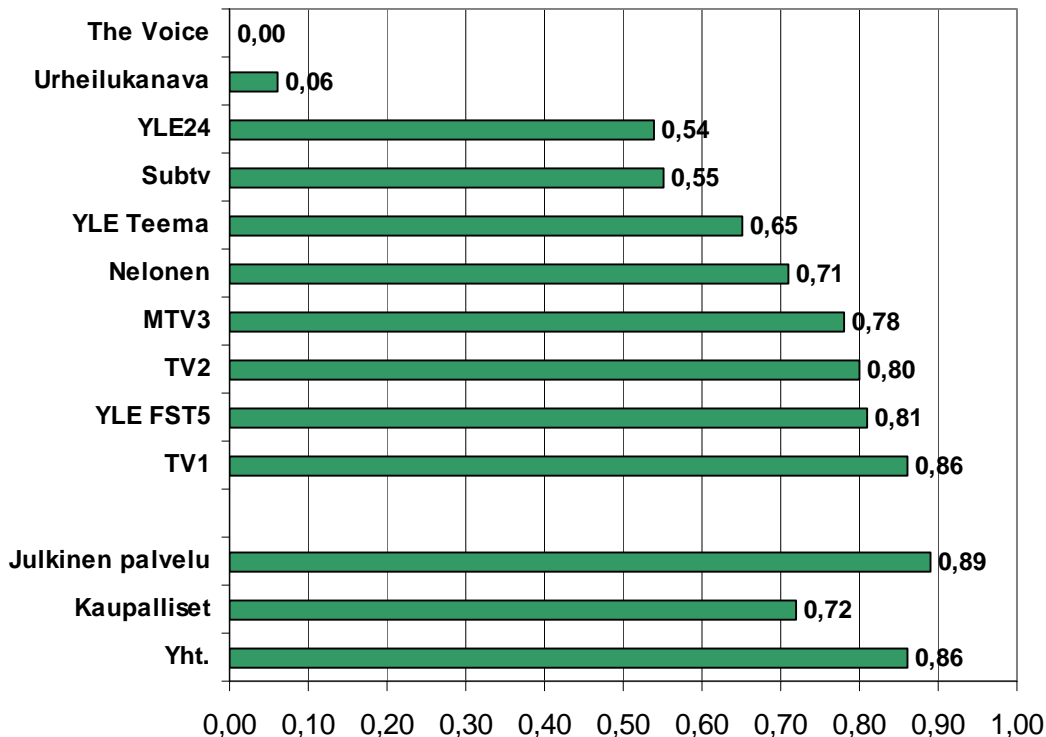
Kuvio 3.2 puolestaan havainnollistaa ohjelmiston monipuolisuutta parhaaseen katselu-aikaan. Täyden palvelun kanavista tarjontaansa kaventavat selvimmin MTV3, Nelonen ja YLE FST5, kun taas TV1:n ja TV2:n iltahjelmisto on osapuilleen yhtä laavaa kuin niiden koko tarjontakin. TV2 on aiempiin vuosiin verrattuna huomattavan kapea, mikä johtuu Torinon olympialaisten merkittävästä osuudesta sen kevään 2006 iltahjelmistossa. MTV3 sen sijaan tarjosi viime vuonna selvästi monipuolisempaa parhaan katseluajan ohjelmistoa kuin aiemmin. Toisaalta erikoistuneet kanavat YLE24, YLE Teema ja Subtv olivat edellisvuoden tapaan jopa monipuolisempia iltalähetyksissään kuin koko tarjonnassaan.

Koko suomalaisen parhaan katseluajan indeksiluku (0,86) oli selvästi alhaisempi kuin edellisvuonna. Tämä on jälleen osin musiikkikanava The Voicen mukaantulon seurausta, sillä ilman sitä yhdeksän kanavan monipuolisuus oli hivenen korkeampi (0,87) kuin kymmenen kanavan yhteenlaskettu monipuolisuus. Tähän vaikuttaa lisäksi olympiatarjonnan korostuminen iltaisin paitsi TV2:lla myös osaltaan YLE24:n ja TV1:n ohjelmistossa.

Julkinen palvelun iltahjelmistot olivat yhteenlaskettuna selvästi monipuolisempia kuin

kaupallisten kanavien tarjonta ja jopa monipuolisempia kuin koko kymmenen kanavan järjestelmä. Toisaalta ainoastaan TV1 ylti samaan monipuolisuuteen kuin kaikkien kanavien yhteenlaskettu tarjonta. Tämä osoittaa, että ilta-aikaankin täyden palvelun ja erikoistuneet kanavat muodostavat yhdessä järjestelmän, jossa ohjelmatyypit jakautuvat kokonaisuutena hyvin tasaisesti.

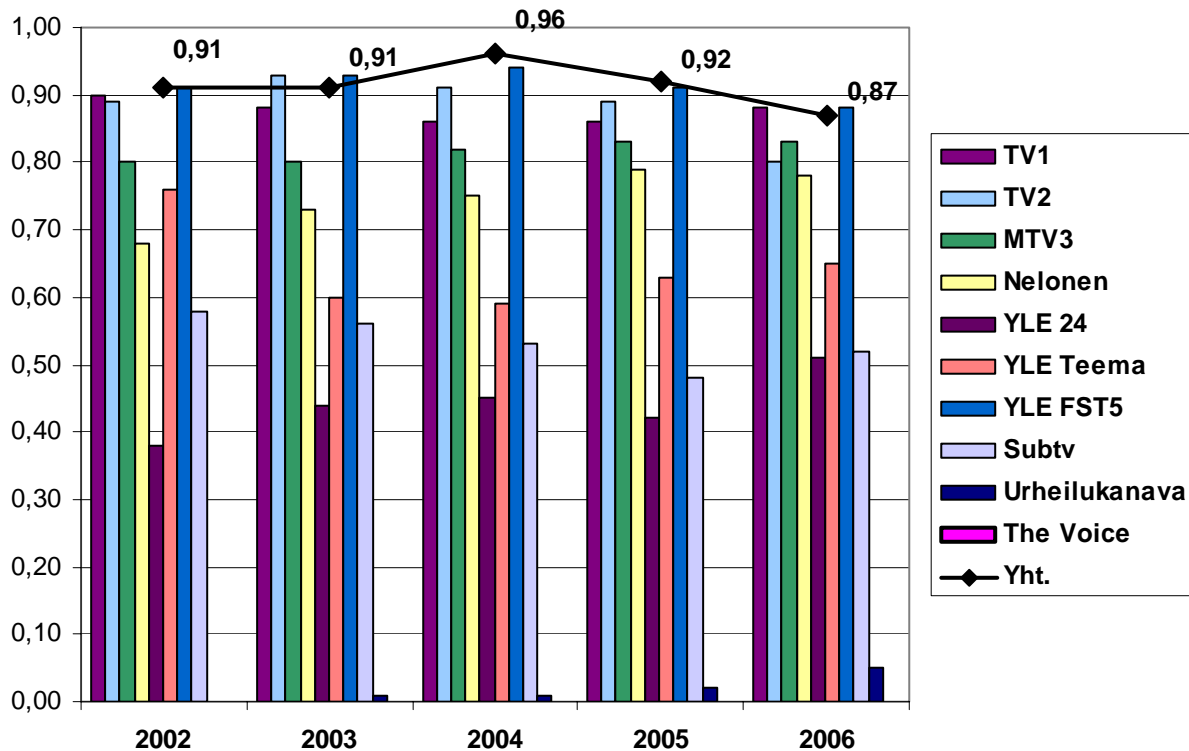
Kuvio 3.2. Parhaan katseluajan ohjelmiston monipuolisuus eri kanavilla 2006

Analogisten kanavien monipuolisuuden kehitystä on seurattu aiemmissa *Tv-tarjonta*-raporteissa vuodesta 1997 lukien. Tässä selvityksessä keskitytään kuitenkin yhdeksän vuoden ja vuoden 2006 osalta kymmenen kanavan tarjontaan. **Kuvio 3.3** vertailee monipuolisuutta kaikilla kanavilla ”uusien” digikanavien ensimmäisestä täydestä toimintavuodesta lukien eli viiden vuoden ajanjaksona 2002–2006.

Tarkastelu osoittaa, että YLE FST5 on ollut koko jakson ajan kanavista monipuolisin, joskin välillä se on jakanut kärkisijan joko TV1:n tai TV2:n kanssa. Kuvio havainnollistaa myös suurimman kanavakohtaisen muutoksen eli otoksen supistamisen ja Torinon olympialaisten vaikutuksen TV2:n ohjelmakirjoon. TV1:n monipuolisuus on hieman vaihdellut 2000-luvulla mutta säilynyt koko ajan hyvin korkeana, kun taas MTV3 ja Nelonen ovat kasvattaneet diversiteettiään ja lähestyneet julkisen palvelun yleiskanavien monipuolisuustasoa. Digitaalisten YLE Teeman, YLE24:n ja Subtv:n monipuolisuus on vaihdellut viiden vuoden tarkastelujaksolla varsin vähän. Kaikkien kanavien yhteenlasketussa monipuolisuudessa viime vuonna tapahtuneen notkahduksen selittävät jo aiemmin mainitut The Voice ja otokseen vaikuttaneet olympialähettykset.

Kuvio 3.3. Ohjelmiston monipuolisuus eri kanavilla 2002–2006

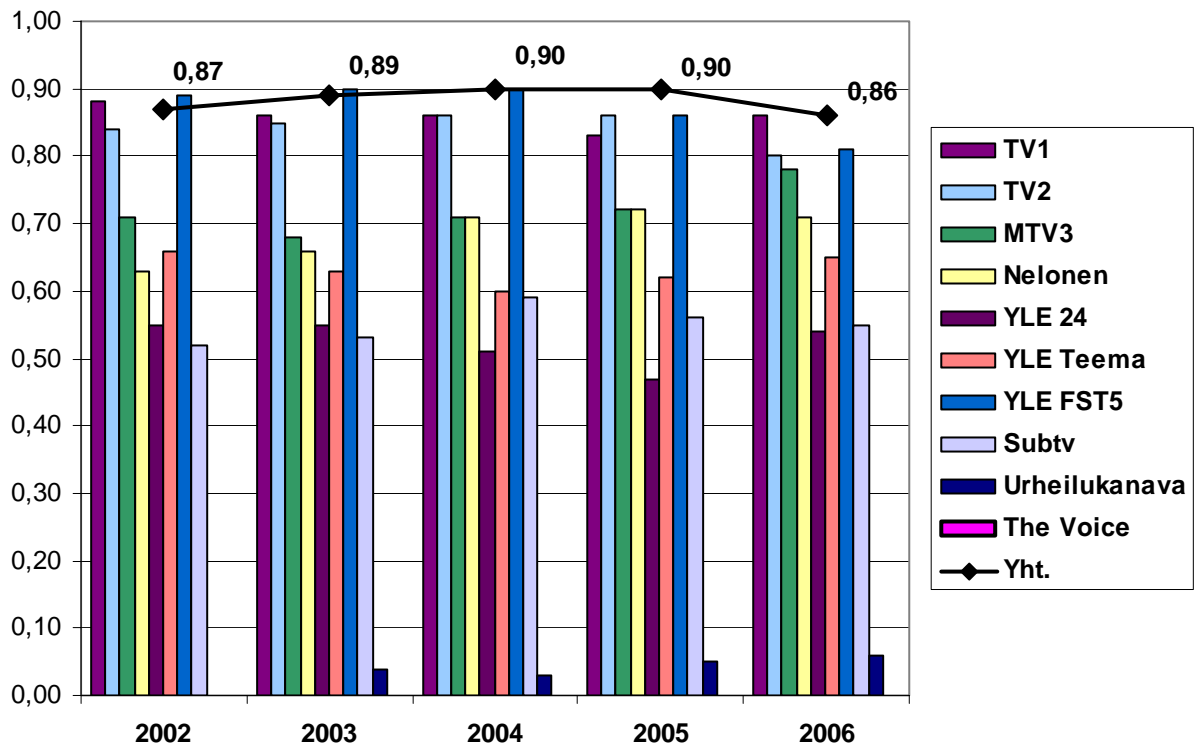
Kuvio 3.4 osoittaa, miten YLE FST5 on säilyttänyt erittäin korkean monipuolisuutensa viiden vuoden jaksolla myös ilta-aikaan. Vuonna 2006 sen prime time -tarjonta oli kuitenkin selvästi informatiivisempaa, ja kapeampaa, kuin aiemmin (vrt. luku 2). Myös TV1:n ja TV2:n illat ovat pysyneet monipuolisina.

MTV3:n ja Nelosen hienoinen monipuolistumistrendi näkyy paitsi kanavien koko tarjonnassa myös ilta-aikaan. Tähän ovat osin syynä nk. life style -asiaohjelmat, jotka sisältyvät kanavien illan profiileihin ja tasapainottavat muuten fiktio- ja viihdepainotteista ohjelmistoa. Sama ilmiö on havaittavissa Subtv:n prime time -profiilissa. Vaikka Subtv:n ilta-ohjelmisto on vuosien aikana hieman kaventunut, se on kuitenkin laiveampaa kuin kanavan koko tarjonta.

Vaikka yksittäisten kanavien monipuolisuus ei ole juurikaan heikentynyt 2000-luvulla, niiden yhteenlaskettu monipuolisuus on trendinomaisesti laskussa. Kuten on käynyt ilmi, vuoden 2006 osalta laskua selittävät osaltaan poikkeuksellinen ohjelmisto ja otoksessa tapahtuneet muutokset. Osin trendi näyttää kuitenkin johtuvan siitä, että ohjelmisto on keskittymässä muutamiin ”avainohjelmatyyppeihin” – viihdeohjelmiin, urheiluun, ulkomaiseen fiktion ja ajankohtaisohjelmiin. Kun näiden neljän suurimman ohjelmatyypin osuus vuonna 2000 oli 57 prosenttia²⁷ mutta vuonna 2006 jo 63 prosenttia. Ohjelmiston keskittyminen ilmenee monipuolisuusindeksin arvon laskuna mutta merkitsee myös sitä, että ”marginaalisemmille” ohjelmatyypeille – kuten kotimaiselle fiktiolle, kulttuuriohjelmille ja opetusohjelmille – jää entistä ohuempi siivu kokonaistarjonnasta.

²⁷ Ks. *Suomalainen tv-tarjonta 2000*, 13.

Kuvio 3.4. Parhaan katselujan ohjelmiston monipuolisuus eri kanavilla 2002-2006

4 JULKISEN PALVELUN OHJELMATARJONNAN OMINAISUUKSIA 2006

Seuraavassa tarkastellaan aiempien *Suomalainen tv-tarjonta* -selvitysten tapaan televisiotarjontaa erikseen julkisen palvelun kannalta. Kanavakohtaiset profiilit löytyvät luvusta 2; monipuolisuutta käsitellään luvussa 3. Siksi alla keskitytäänkin kuvaamaan erikseen Yleisradion televisio-ohjelmistoja kokonaisuutena.²⁸

Viiden kanavan (TV1, TV2, YLE24, YLE Teema, YLE FST5) Yleisradio tarjosi kokonaisuutena hyvin kattavan ohjelmakirjon ja erittäin kotimaisen ohjelmiston. Vuonna 2006 YLE lähetti näillä kanavilla yhteensä 421 tuntia ohjelmaa viikossa eli osapuulle 60 tuntia vuorokaudessa. YLE tarjosi täten selvästi enemmän ohjelmaa kuin vuotta aiemmin; erityisesti YLE Teema ja YLE24 lisäsivät ohjelma-antiaan, jälkimmäinen osin pitkäkestoisten olympialähetysten takia.

YLE panosti informatiivisiin ohjelmistoihin, sillä viiden kanavan yhteenlasketusta kokonaisprofiilista kuutisenkymmentä prosenttia voidaan luokitella informatiiviseksi tarjonnaksi. Viihteellisen ohjelmiston osuus jäi kolmannekseen. Täten YLE:n tarjonta oli viihteellisempää kuin edellisvuonna, lähinnä urheilutarjonnan korostumisen vuoksi. Parhaaseen katseluaikaan informatiivisuuden aste laski vain hieman, mutta lastenohjelmien poistuessa illan tarjonnasta viihteellisten ohjelmien osuus nousi jonkin verran yli neljäänkymmeneen prosenttiin.

YLE:n kanavien yhteenlaskettu kotimaisuusaste oli erittäin korkea eli 70 prosenttia. Muutoin YLE panosti selvästi ”muun Euroopan” ohjelmiin, jotka muodostivat noin viidenneksen sekä koko tarjonnasta että parhaasta katseluajasta. Pohjois-Amerikan osuus oli ainoastaan kuutisen prosenttia viiden kanavan yhteenlasketusta tarjonnasta ja pohjoismaisten ohjelmien vajeat neljä prosenttia. Muualla maailmassa tuotettua ohjelmaa löytyi kanavilta suhteellisen vähän (2%).

Sarjamuotoisuus hallitsi YLE:n tarjontaa. Noin neljännes sen ohjelmistoista oli uusintoja. Tämä on huomattavasti vähemmän kuin edellisvuona, minkä jälleen kerran selittävät Torinon olympialähetykset. (Ks. **taulukko 4.**)

²⁸ Aiemmin tähän osioon on myös sisällynyt erikoisyhteisöjen ohjelmistojen tarkastelu, joka on keskittynyt ruotsinkieliseen FST:n tarjontaan sekä lastenohjelmien tarjontaan. FST:n ohjelmia muilla kuin YLE FST5 -kanavalla ei enää tarkastella erikseen. Lastenohjelmia on tarkasteltu luvussa 1.

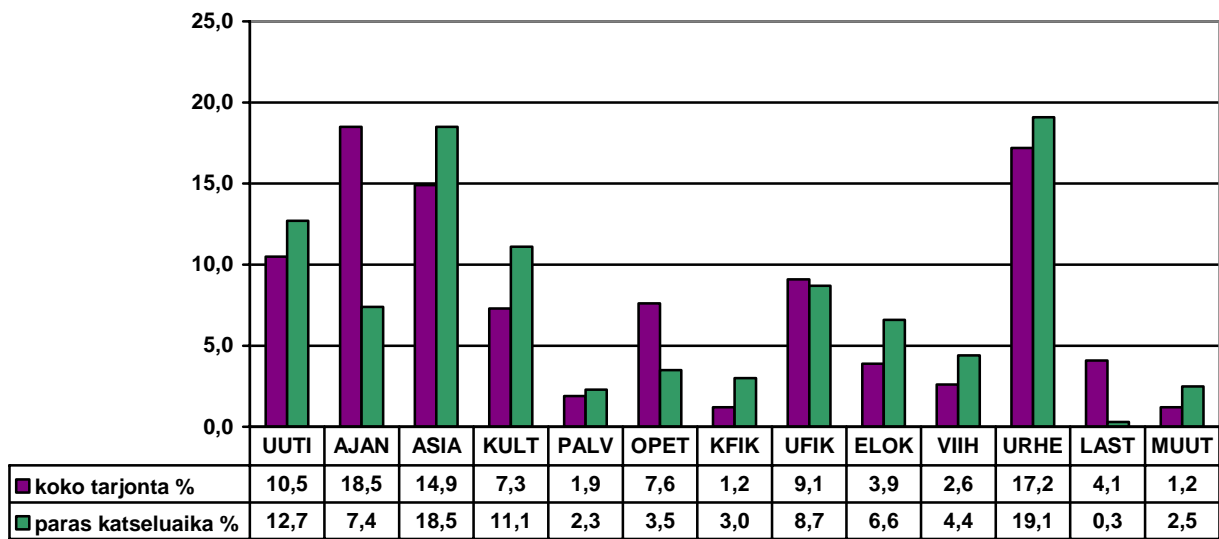
Taulukko 4. Yleisradion ohjelmatarjonnan ominaisuuksia 2006 (%)

	Koko tarjonta		Paras katseluaika	
	% 2006	% 2005	% 2006	% 2005
Informatiivisia ohjelmia	59,9	64,2	56,6	62,1
Viihteellisiä ohjelmia	33,9	28,8	41,0	36,7
Ensilähetyksiä	76,9	56,5	85,3	60,6
Uusintoja	23,1	43,5	14,7	39,4
Sarjamoitoisia ohjelmia	72,1	80,9	67,5	79,2
Pisteohjelmia	27,9	19,1	32,5	20,8
Alkuperämaa:				
Suomi	70,1	64,0	61,6	59,8
Muut Pohjoismaat	3,6	4,8	5,0	6,0
Muu Eurooppa	18,3	21,9	24,6	24,9
Pohjois-Amerikka	5,8	7,2	6,1	7,5
Muut maat	2,1	2,1	2,7	1,8

Yksittäisten ohjelmaluokkien tarkastelu (**kuvio 4.1**) havainnollistaa YLE:n kokonaistarjonnan painotuksia. Viiden kanavan yhteenlasketussa tarjonnassa ei yksikään yksittäinen ohjelmaluokka hallinnut kokonaisuutta. Ohjelma-ajasta suurimmat osuudet, yli kymmenen prosenttia, saavat järjestyksessä ajankohtaisohjelmat (19%), urheilu (17%) asiaohjelmat (15%) ja uutiset (11%). Parhaana katseluaikana osuudet muuttuivat lähinnä siten, että ajankohtaisohjelmien tarjonta väheni osapuilleen kymmenen prosenttiyksikköä. Myös opetusohjelmien tarjonta pieneni, ja lastenohjelmat poistuivat illan ohjelmistosta. Uutisten ja urheilun mutta varsinkin asiaohjelmien osuus puolestaan korostui prime time -tarjonnassa. Kymmenyksen osuuteen ylsivät tällöin yllämainittujen lisäksi kulttuuriohjelmat, paljolti YLE Teeman ansiosta.

Merkittävä muutos edellisvuoteen oli urheilun merkittävä osuus vuonna 2006, sillä vuonna 2005 urheilulähetyksiä oli vain kuutisen prosenttia tarjonnasta. Olympialähetyksiä nähtiin paitsi Yleisradion ”urheilukanavalla” TV2:lla, myös TV1:ssä ja YLE24:llä. Toisaalta YLE:n ohjelmistorakenne näyttää pääosin vakiintuneen, sillä muita suuria muutoksia vuosiin 2004 ja 2005 verrattuna ei ollut havaittavissa.

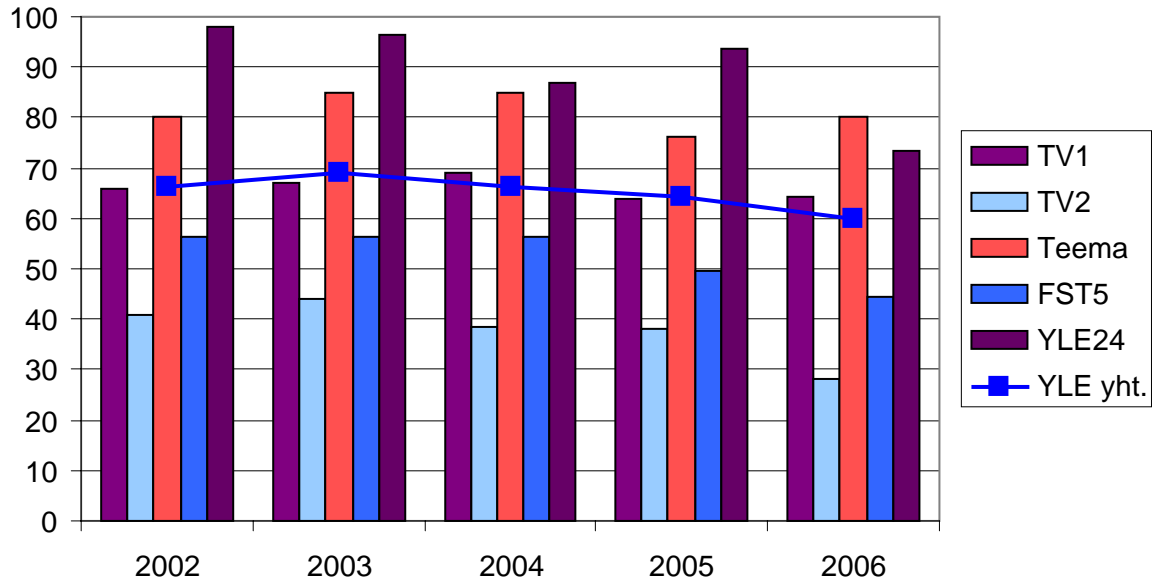
Kuvio 4.1. Yleisradion koko ohjelmisto ohjelmatyypeittäin 2006 (%)

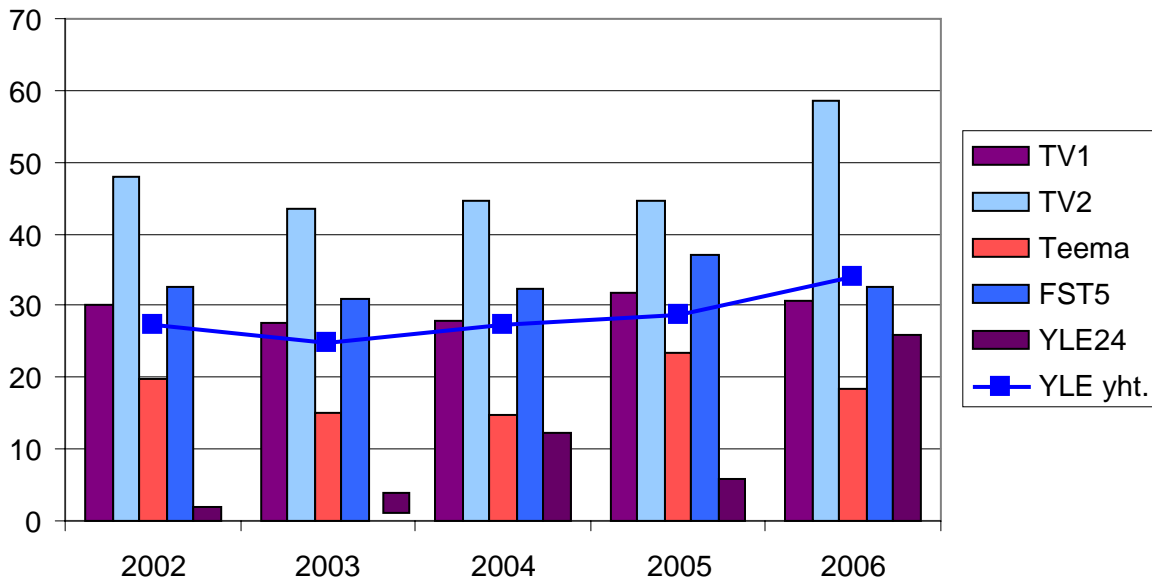
Kuviot 4.2 ja 4.3 osoittavat, että informatiivisuus–vihteellisyys-jatkumolla tarkasteltuna Yleisradion kokonaisprofiili ei ole kokenut muutoksia kolmen lisäkanavan aikakaudella sitten vuoden 2002. Kuten koko televisiotarjonnassa, myös Yleisradion ohjelmistossa on kuitenkin havaittavissa lievä trendinomainen vihteellistyminen, mutta ainakin vuoden 2006 osalta ”viihdepiikki” selittyy paljolti otosviikkojen poikkeuksellisella ohjelmistolla. Varsinkin TV1:n profiili on pysynyt hyvin samankaltaisena koko tarkastelujakson ajan. Olympialaisten vaikutus näkyy selvimmin TV2:n ja YLE24:n profiileissa. Olympialaisten vaikutuksen pois lukien selkein muutos on YLE FST5:n informatiivisuuden hienoinen lasku viiden vuoden kuluessa.

YLE:n paras katseluaika (**kuviot 4.4. ja 4.5.**) on myös säilynyt pääpiirteissään muuttumattomana viiden vuoden jaksolla, vaikka siinäkin hienoinen vihteellistymissuuntaus näkyy. Iltaohjelmistossa urheilun osuus siis on korostunut entisestään. Kuviot havainnollistavat myös TV1:n varsin muuttumatonta profiilia ja YLE Teeman iltaohjelmiston kevenemistä vuosina 2005 ja 2006. Lähivuosina YLE:n kokonaistarjonnan ilmettä muuttaa osaltaan se, että YLE24 vaihtui keväällä 2007 YLE Extraksi.

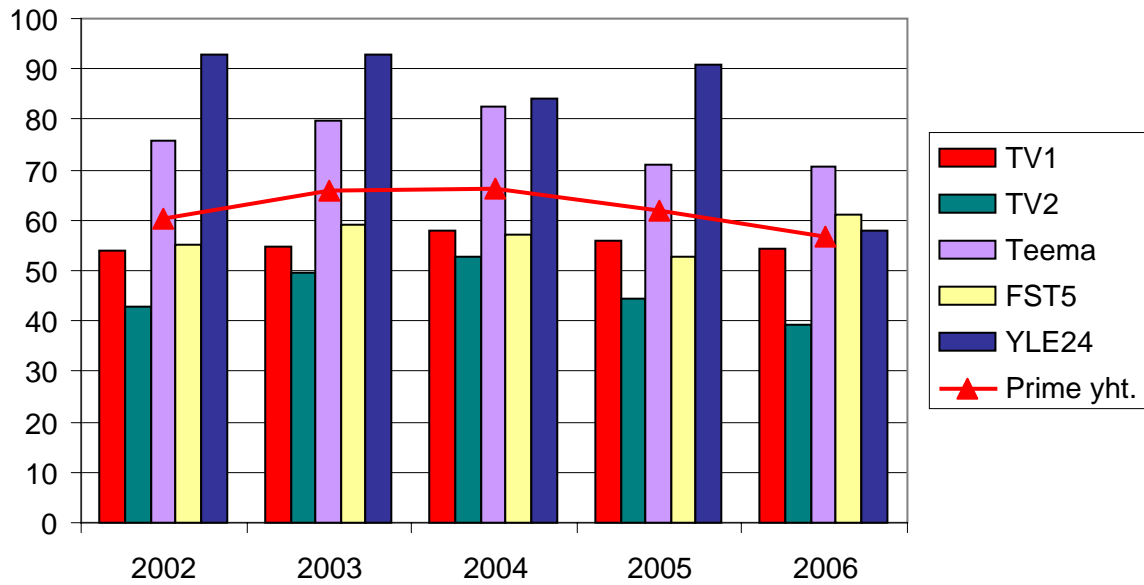
Kuvio 4.2. Informatiiviset ohjelmat Yleisradion kanavilla koko tarjonnassa 2002–2006 (%)

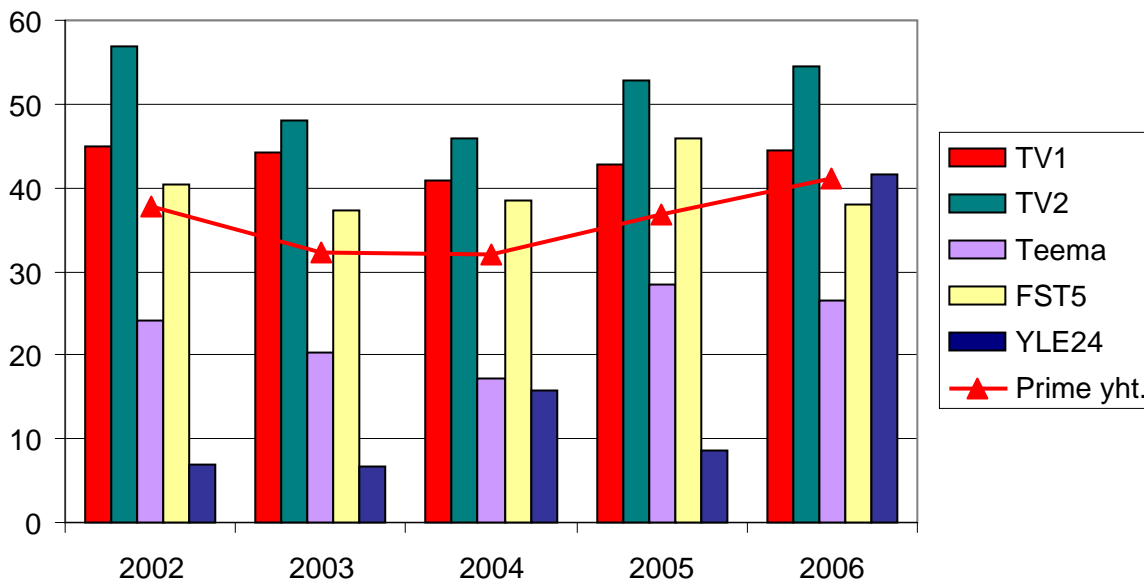
Kuvio 4.3. Viihteelliset ohjelmat Yleisradion kanavilla koko tarjonnassa 2002–2006 (%)

Kuvio 4.4. Informatiiviset ohjelmat Yleisradion kanavilla parhaaseen katseluaikaan 2002–2006 (%)

Kuvio 4.5. Viihteelliset ohjelmat Yleisradion kanavilla parhaaseen katseluaikaan 2002–2006 (%)

5 LOPUKSI: TELEVISION AIKAKAUDET JA MONIPUOLISUUS

Ensimmäinen *Suomalainen tv-tarjonta* -selvitys käsitteli nimenomaan aikaa toisen kaupallisen valtakunnallisen kanavan synnystä vuonna 1997 aina vuoteen 2000.²⁹ Vuoden 2002 raporttiin otettiin mukaan myös digikanavat omana osionaan.³⁰ Käsillä oleva selvitys on välikauden raportti vuodesta 2006. Analogiset ja digitaaliset kanavat on jo kuvattu yhdessä, sillä vuosi 2007 merkitsee käytännössä yhden yhtenäisen monikanavajärjestelmän syntyä.

Tutkija John Ellis on jaotellut brittiläisen television puolivuosisataisen historian kolmeen jaksoon: niukkuuden, saatavuuden ja yltäkylläisyyden kauteen.³¹ Tätä jaottelua käyttäen vuoden 2006 raportin voisi tulkita kuvaavan viimeistä saatavuuden vuotta ennen yltäkylläisyyden aikaa.

Tv-ohjelmistojen kvantitatiivista kuvaamista on usein kritisoitu yksinkertaistavasta otteesta. Määrällinen analyysi edellyttää luokittelua, joka saattaa niputtaa hyvinkin erityyppisiä ohjelmia samaan kategoriaan. Tilastollinen monipuolisuusanalyysi – kuten tässä käytetty suhteellisen entropian mittari – kertoo ohjelmatyyppien jakautumisesta kanavilla ja koko tarjonnassa, muttei puutu esimerkiksi aiheiden, toimijoiden ja näkökulmien monipuolisuuteen.³²

Keskustelua voidaan ja tuleekin käydä siitä, millaista tutkimusta tarvitaan mediapoliittisen päätöksenteon tueksi. Toisaalta määrällisellä kuvailevalla ohjelmistorakenteiden analyysillä on sinällään vakiintunut paikkansa mediapolitiikan ja -talouden tutkimusperinteessä. Yleistävä luokittelu antaa mahdollisuuksia tehdä niin kansainvälisiä³³ kuin historiallisia³⁴ vertailuja.

Esimerkiksi suomalaisen televisiotarjonnan kartoitus vuosilta 1960–2004 osoittaa, että Ellisin edellä mainittu kolmijako pätee ainakin tarjonnan määrän perusteella suomalaiseen televisiohistoriaan. **Kuvio 5.1** kuvaa ohjelmatuntimäärän muutosta. Miltei neljännesvuosisadan ajan kahden kanavan järjestelmä tarjosi niukkuutta: vain runsaat kymmenen tuntia ohjelmaa vuorokaudessa. Päivittäinen tarjonta kasvoi vuodesta 1964 vuoteen 1984 vain nelisen tuntia. Kolmostelevisio – ja saatavuuden ajan – alku näkyy heti vuonna 1988, jolloin ohjelmaa oli päivässä kahdeksan tuntia enemmän kuin neljä vuotta aiemmin, ja 1993 kilpailulle avattu kolmikanavajärjestelmä – TV1, TV2 ja MTV3 – kasvatti tarjontaa edelleen tuntuvasti.³⁵

²⁹ *Suomalainen tv-tarjonta 2000*.

³⁰ *Suomalainen tv-tarjonta 2002*.

³¹ John Ellis (2000) *Seeing Things. Television in the Age of Uncertainty*. London & New York: I. B. Tauris.

³² Monipuolisuus-käsitteen laajemmasta kritiikistä, ks. esim. Kari Karppinen (2005) Mediadiversiteetti ja mitaamisen politiikka. *Tiedotustutkimus* 28(2), 28–43.

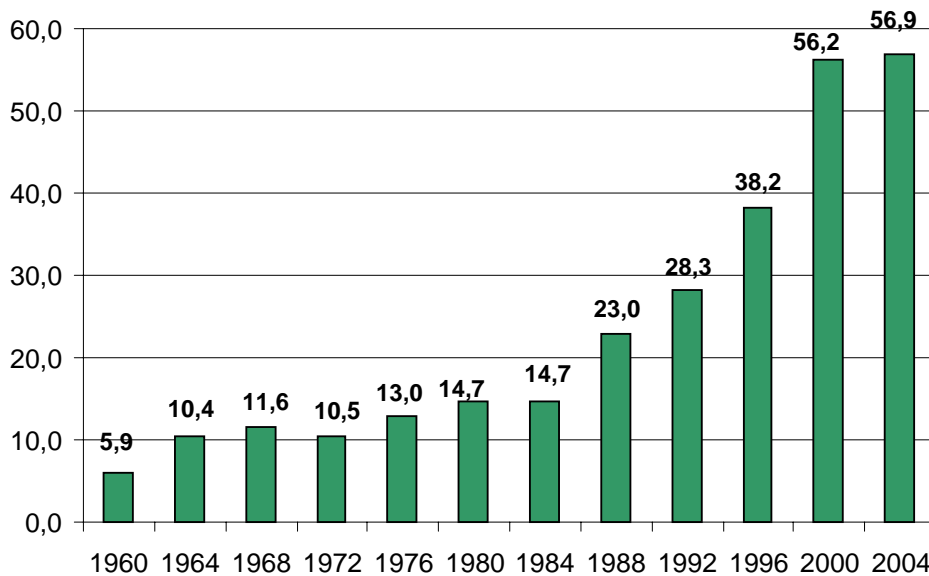
³³ Ks. esim. Richard van der Wurff (2005) Competition, Concentration and Diversity in European Television Markets. *Journal of Cultural Economics* 29, 249–275.

³⁴ Ks. esim. Minna Aslama, Heikki Hellman, Pauliina Lehtinen & Tuomo Sauri (2007) Niukkuuden aikakaudesta kanavapaljouteen. Television ohjelmisto ja monipuolisuus 1960–2004. Teoksessa Juhani Wiio (toim.) *Television viisi vuosikymmentä. Suomalainen televisio ja sen ohjelmat 1950-luvulta digiaikaan*. Helsinki: SKS, 55–77.

³⁵ Aslama ym. (2007).

Vuosien 2000 ja 2004 voi jo tulkita lähenevän yltäkylläisyyden aikaa. Ohjelma-aika lisääntyi vuodesta 1996 vuoteen 2000 liki 20 tunnilla vuorokaudessa, mutta tämä ei ollut ainoastaan neljännen valtakunnallisen kanavan eli Nelosen vaikutusta, sillä 2000-luvulla muutkin kanavat ovat lisänneet päivittäistä tarjontaansa keskimäärin kahdella tunnilla päivässä. Vuonna 2004 järjestelmiä oli vielä kaksi, mutta digitaalisen ohjelmiston merkitys kasvoi, kun digisovittimet yleistyivät ja tarjonta moninkertaistui. Jos mukaan lasketaan vuoden 2004 digitaalinen tarjonta, vapaasti vastaanotettavat kanavat tarjosivat silloin ohjelmia yhteensä peräti 101 tuntia päivässä, siis yli neljä kertaa enemmän kuin vuorokaudessa on tunteja. Kanavien määrä on kasvanut mutta myös television päivä on pidentynyt: kun kanavakohtainen päivittäinen lähetyisaika oli vuonna 1960 keskimäärin kolme tuntia, 2004 kukin kanava tarjosi keskimäärin 14 tuntia erilaisia ohjelmia joka päivä.

Kuvio 5.1. Televisiotarjonnan määrä 1960–2004 (h/vrk)

Ohjelmatyyppien määrällinen analyysi kertoo suomalaisen television neljästä vuosikymmenestä lisäksi esimerkiksi sen, että ulkomainen fiktiio sekä asia- ja ajankohtaisohjelmat ovat alusta alkaen toimineet suomalaisen television ohjelmiston perustana. Myös tv-visailut ovat kuuluneet televisiotarjontaan aivan television historian ensi hetkistä asti. Toisaalta analyysi osoittaa myös, että suomalaista tv-tarjontaa eri aikakausina on leimannut monipuolisuus, ainakin ohjelmatyyppien osalta. Tämä ei ole uusi tulos. Television kilpailutilanteen vaikutuksia ohjelmistoon tutkineiden Hellmanin ja Saurin mukaan Yleisradion ja MTV:n tarjonnassaan noudattama työnjako tuotti vuosina 1980–1992 erittäin monipuolisen ohjelmatarjonnan.³⁶ Hellmanin myöhempi tutkimus kanavauudistuksen vaikutuksista ennen Nelosen käynnistymistä puolestaan osoitti, että kiristynyt kilpailu hieman vähensi ohjelmiston monipuolisuutta, mutta toisaalta YLE:n ja MTV:n ohjelmistojen erot lisääntyivät, kun ne päätyivätkin samankaltaistamisen sijasta erilaistamaan tarjontaansa.³⁷ Aslama ym. havaitsivat, että ohjelmiston monipuolisuus jatkoi loivaa

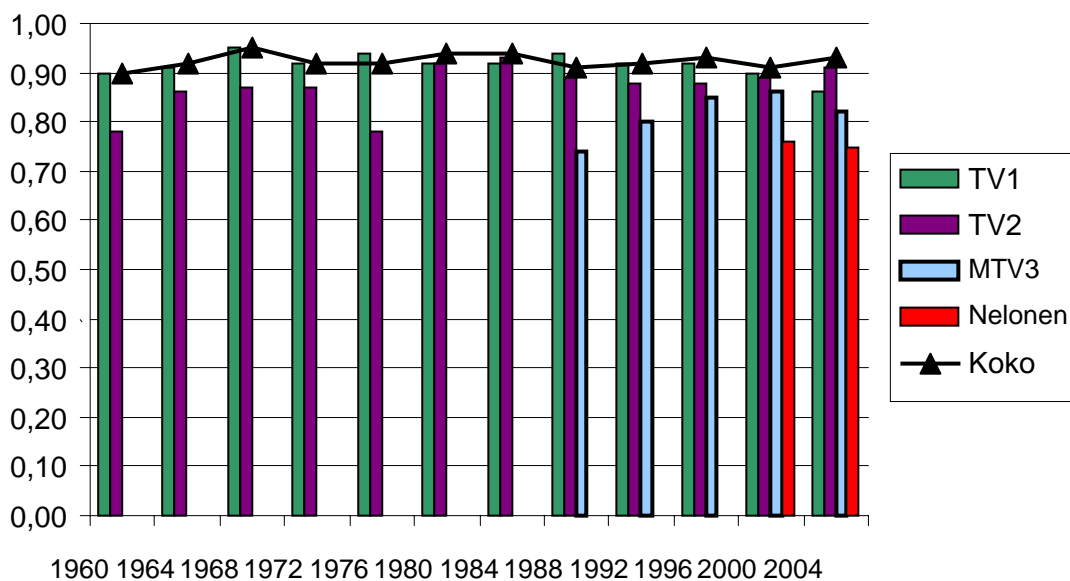
³⁶ Heikki Hellman & Tuomo Sauri (1994) Public Service Television and the Tendency towards Convergence: Trends in Prime-time Programme Structure in Finland, 1970–1992. *Media, Culture & Society* 16(1), 47–71.

³⁷ Heikki Hellman (1999) *From Companions to Competitors. The Changing Broadcasting Markets and Television Programming in Finland*. Acta Universitatis Tamperensis 652. Tampere.

laskusuuntaustaan vuosina 1993–2003, mutta kanavien keskinäiset erot puolestaan lisääntyivät, minkä voi tulkita maltillisena pysyneen kanavakilpailun myönteiseksi seuraukseksi ja merkiksi yhä vallitsevasta ”työnjaosta”.³⁸

Katsaus kauemmas historiaan osoittaa edelleen, että suomalainen televisiotarjonta on ohjelmatyyppien jakauman perusteella aina ollut monipuolista. Vaikka ohjelmien määrä on moninkertaistunut, kanavien profiilit ovat muuttuneet matkan varrella ja itsenäisiä kaupallisia toimijoita on tullut mukaan kuvaan, ohjelmiston kirjo on – ainakin abstraktilla monipuolisuussmittarilla mitattuna – säilynyt käytännössä yhtä laavana vuodesta 1960 aina tähän päivään asti, kuten **kuvio 5.2** havainnollistaa.

Kuvio 5.2. Televisiotarjonnan monipuolisuus 1960–2004

Vaikka paljon televisiossa on muuttunut, yllättävää on, kuinka vähän itse ohjelmiston rakenteissa ja ohjelmatyyppien monipuolisuudessa on ilmennyt muutoksia. Määrällinen rakenneanalyysi on karkeaa ja yleistävää, mutta analyysin perusteella voi esimerkiksi todeta, että huolestuneimmat arviot ja julkiset keskustelut televisiotarjonnan kevenemisestä ja ohjelmistojen yhdenmukaistumisesta eivät saa kaikupohjaa empiriasta. Keventymistä varmasti on tapahtunut yksittäisten ohjelmien sisällöissä, mutta ohjelmarakenteen tasolla myös informatiivinen tarjonta on säilyttänyt keskeisen asemansa. Ohjelmiston ei voi myöskään sanoa pitkälläkään aikavälillä dramaattisesti yksipuolistuneen. Kuten aiemmat *Tv-tarjonta*-selvitykset ovat osaltaan osoittaneet, kanavat ja tv-yhtiöt pikemminkin ovat pyrkineet erilaistumaan kuin tarjoamaan lisää yhtä ja samaa.

³⁸ Minna Aslama, Heikki Hellman & Tuomo Sauri (2005) Kilpailun ja toimilupapolitiikan vaikutukset tv-ohjelmiston monipuolisuuteen 1993–2002. *Liiketaloudellinen aikakauskirja* 54(1), 375–396.

LIITE 1: RAPORTOINNIN KEHITTÄMISESTÄ

Suomalainen tv-tarjonta -selvitysten jatkumo tarjoaa mahdollisuuden paitsi ohjelmistojen kehittymisen tarkasteluun myös niiden analyysin ja raportoinnin arviointiin. Seuraavassa pohditaan ohjelmistojen määrällisen kuvaamisen ja mittaamisen haasteita sekä keskustellaan *Tv-tarjonta*-raportoinnin kehittamisestä.

Aineiston määrä

Raportit tv-tarjonnasta vuosina 1997–2005 perustuivat seitsemän viikon aineistoihin (viikot 5, 6, 7, 27, 28, 42 ja 43). Vuotuinen otos on ollut muihin vastaaviin ohjelmistorakennetutkimuksiin verrattuna harvinaisen laaja.³⁹ *Tv-tarjonta*-selvityksissä Finnpanelilta saatu perusaineisto koodataan aina uudelleen vertailtavuuden takaamiseksi niin kanavittain kuin aiempien selvitysten kannalta (ks. myös Johdanto). Siten tarjonnan kasvaessa myös tutkimuksen ”käsityön” määrä on kasvanut merkittävästi. Tästä syystä tässä välikauden raportissa on testattu neljää otosviikkoa. On selvää, että kesän aineisto (viikot 27 ja 28) on aiemmissa tutkimuksissa osaltaan tasoittanut tarjonnan määrän keskiarvoa. Vuosi 2006 puolestaan havainnollistaa selvästi, miten ”erityistapahtumat” kuten olympialaiset korostuvat pienemmässä aineistossa.

Toisaalta neljän otosviikon analyysi osoittaa, miten ne kanavat, joiden ohjelmakaaviot ovat suhteellisen vakiintuneet, eivät näyttäyty juurikaan erilaisina, vaikka kesän otosviikot puuttuvatkin vuoden 2006 aineistosta. Siten voi olettaa, että mahdolliset profiilimuutokset niissä näkyisivät myös neljän viikon aineistolla. Koska aineistoa on jo vuodesta 1997, erityistapahtumat ja niiden vaikutukset on melko helppo suhteuttaa. Vuoden 2006 neljän viikon aineistossa havainnollistuu lisäksi kiinnostavasti se, miten YLE:n lähettämät olympialaiset ovat suuressa roolissa yhtiön eri kanavilla. Tämä ei tietenkään kuvaa YLE:n koko vuoden 2006 tarjontaa, mutta kylläkin sitä, miten erityistapahtumat voivat hallita tiettyjä viikkoja televisiotarjonnassa.

Yleisesti ottaen näyttää siltä, että alati kasvavan tv-tarjonnan raportoinnissa neljä otosviikkoa on aineistona riittävä ja työekonomisesti järkevä. Olisi kuitenkin syytä harkita otosviikkojen valintaa niinä vuosina, jolloin jokin suuri urheilutapahtuma tai muu vastaava osuu juuri otosviikoille. Poikkeuksellisen ohjelmatarjonnan vinouttavan vaikutuksen estämiseksi tulisi silloin valita otokseen joko käytössä olevia viikkoja välittömästi edeltävät tai niitä seuraavat viikot.

Ohjelmaluokat

Suomalainen tv-tarjonta 2002-, 2003- ja 2004 -selvityksissä on jo käsitelty ilmiötä, joka on noussut selväksi kehitysuuntaukseksi varsinkin kaupallisten kanavien ohjelmistoissa. Kanavat tarjoavat yhä enenevässä määrin ohjelmia, joita ei voi yksiselitteisesti sijoittaa yhteen ainoaan ohjelmatyypiluokkaan; ohjelmat ovat nk. *hybridejä* eli yhdistelevät niin sisällöllisesti kuin tyylillisestikin elementtejä eri genreistä. Samoin pidempiaikainen ohjelmistojen tarkastelu (1960–2004) osoittaa, että vaikei ohjelmaluokkien välinen tarjonta muuttunutkaan ratkaisevasti, näyttivät informatiivistenkin ohjelmien sisällöt keventyneen tutkimusjakson aikana. Siinä missä 1960-luvun

³⁹ Vrt. esim. Hellmanin (1999) tutkimuksessa vuotuinen otos oli neljä viikkoa ja Aslaman ym. (2007) tutkimuksessa yksi viikko.

dokumentti oli tiukan asiapitoinen ja käsitteli historiaa, luontoa tai kulttuuria, oli vuoden 2004 asiaohjelmistoon sekoitettu myös viihteellisiä ja sensaatiomaisia aiheita tai tosi-tv:n käsittelytapoja. Keskeisintä hybridisoitumisessa onkin ”vakavan ja kevyen”, asian ja viihteen sekoittuminen. Sama ilmiö on myös havaittu Ruotsin *Svenskt TV-utbud* -raporteissa, joissa nk. *sekaohjelmille* (*blandprogram*) on oma ohjelmaluokkansa. Tulevaisuuden raportoinnin haasteena onkin löytää luokittelu, joka kuvaa paremmin ”harmaata aluetta” ja sen eri sävyjä perinteisen faktaohjelmiston ja viihteen välimaastossa.

Vuoden 2004 *Tv-tarjonta*-selvityksen viimeisessä luvussa kokeiltiin aineistolähtöistä uudelleenluokittelua sen perusteella, millaisia ”sekatyyppejä” aineistosta selvästi nousi esiin.⁴⁰ Sitä, miten eri ohjelmatyypit sekoittuvat, tarkasteltiin toisaalta muotoon ja rakenteeseen kuuluvien elementtien perustella, toisaalta sisältöä kuvaavilla akseleilla: vakava–kevyt; fakta–fiktio; julkinen/yleinen–yksityinen/persoonakeskeinen; korkea(kulttuuri)–matala/populaari(kulttuuri). Sekaohjelmille muodostettiin seuraavat alaluokat:⁴¹

1. ”*Kevytajankohtais- ja asiaohjelmat*”: ohjelman aihe tai näkökulma on ainakin osin viihteellinen, korostetun henkilökeskeinen ja/tai yksityisen alueella, mutta toteutus perinteisen ajankohtais- tai asiaohjelman tyylinen. Esimerkkejä tällaisista ohjelmista ovat aamutelevisiot (TV1 ja MTV3), *45 minuuttia* (MTV3) ja YLE:n aamu-tv:n *Jälkiviisaat* (omana ohjelmanaan YLE24-kanavalla).
2. ”*Kevytdokumentit*”: aihe tai näkökulma on viihteellinen, korostetun henkilökeskeinen ja/tai yksityisen alueella, mutta toteutus puolestaan perinteinen. Tällaisia ovat esim. *Silminnäkijä* (TV2) tai *4D-dokumentit* (Nelonen).
3. ”*Kevytkeskustelut*”: aihe ja/tai näkökulma on viihteellinen, korostetun henkilökeskeinen ja/tai yksityisen alueella, mutta keskustelun toteutus perinteinen (ei musiikkiesityksiä, viihteellisiä inserttejä tms., esim. TV1:n *Jos* ja TV2:n *Persona Non Grata*).
4. *Talk showt*: ohjelma on selvästi viihteellinen ja perustuu puheelle/keskustelulle (esim. Subtv:n *Suoraa huutoa* ja Nelosen *HEE*).
5. ”*Kevyt arki -ohjelmat*”: liikutaan yksilön, arjen ja tavalla tai toisella kuluttamisen tasolla, mutta viihteellisesti. Tällaisiksi ohjelmiksi on luettu mm. TV1:n *Muuttujat*, MTV3:n *Liemessä* ja Subtv:n *Kauneussalonki*.
6. *Tosi-tv*: tähän sisältyvät nk. dokumenttisaippuat kuten *Lentokenttä* (TV2); nk. elämäntapakisat, kuten *Miehen perässä* (MTV3); varsinaiset tosi-tv-kisat kuten *Diili* (MTV3) ja *Unelmäkämpä* (Nelonen); sekä tosi-tv-showt, piilokameravariaatiot ja nk. törky-tv, kuten Subtv:n *Noriko Show* ja Nelosen *Extreme Duudsonit*.
7. *Muut*: vuoden 2004 aineistosta löytyi myös yksittäisiä muita ohjelmia, joissa voi tulkita ilmenevän hybridipiirteitä: esimerkiksi viihteellistä, ei-perinteistä urheilutarjontaa kuten TV2:n *HotSport*; ajankohtaista asiaa hyvinkin viihteellisessä muodossa (*Uutisvuoto*, TV1); saippuaopperan tapaan toteutettua opetusohjelmatarjontaa (*Cap de Pins*, YLE Teema); sekä chat- ja visailuohjelman sekoitusta kuten MTV3:n *Ring-a-ling*. Tähän

⁴⁰ Ks. *Suomalainen tv-tarjonta 2004*, 103–106. Luokittelussa hyödynnettiin myös aiempia kansainvälisiä tutkimuksia aiheesta.

⁴¹ Ohjelmaesimerkit ovat vuodelta 2004.

sisällytettiin myös *faction*-ideaan perustuva eli faktan ja fiktion sekoittava MTV3:n viihdeohjelma *W-tyyli*.

Näinkin tarkka seitsemänluokkainen ”sekaohjelmien” kartoitus ei välttämättä palvele kvantitatiivista analyysia ja tavoitetta kuvata hybridiohjelmia osana suomalaista tv-tarjontaa. Kilpailun ja kiivaan tuotekehittelyn tv-markkinoilla uusia hybridejä syntyy jatkuvasti – ja jotkut niistä vakiintuvat omaksi genrekseen (esim. aamu-tv). Toisaalta pelkkä ”sekaohjelmien” luokka vaikuttaa kovin yleiseltä. Yksi vaihtoehto voisi olla jakaa perinteisistä asia- ja viihdeohjelmistoista poikkeavat ”sekaohjelmat” informaatiopainotteisiin (esim. sisustus-, matkailu- ja muut elämäntapaohjelmat) ja viihdepainotteisiin (esim. erilaiset tosi-tv-kisat). Tässä ei otettaisi kantaa informaatio- ja viihdesisältöjen merkityksiin ja ongelmalliseen rajanvetoon, vaan sisällön ja muodon yhteispeliin, ts. tyydyttäisiin punnitsemaan, onko kyseessä kilpailua vai elämäntapaa tai -hallintaa painottava ohjelma.

Oman haasteensa luokitteluun saattavat tulevaisuudessa tuoda myös erikoistuneet kanavat, jotka keskittyvät tiettyyn aiheeseen mutta saattavat käsitellä sitä erilaisten ohjelmatyyppien kautta (vrt. esim. Urheilukanava).

Monipuolisuus ja kanavaerilaisuus

Määrällinen monipuolisuusanalyysi on *Suomalainen tv-tarjonta* -selvityksissä perustunut suhteellisen entropian mittariin (”Shannonin H”), joka on paitsi paljon käytetty vastaavissa mediasisältöjä analysoivissa tutkimuksissa myös arvioitu yhdeksi toimivimmista tilastollisista diversiteettimittareista.⁴² Suhteellinen entropia on tietenkin vain yksi mahdollisista mittareista kuvaamaan ohjelmatyyppien jakautumista kunkin kanavan ja toisaalta koko järjestelmän sisällä. Vaihtoehtoisia tapoja mitata monipuolisuutta on lukuisia.

Yhdysvaltalaisissa tutkimuksissa on laajalti hyödynnetty ns. Herfindahl-Hirschman-indeksiä (HHI) tai sen muunnelmaa, ns. Simpsonin D:tä. Molempia voidaan käyttää suhteellisen entropian mittarin tapaan kuvaamaan niin yksittäisten kanavien kuin koko tv-järjestelmän monipuolisuutta, ja matemaattisesti molemmat ovat laskettavissa helposti summaamalla kunkin ohjelmatyyppin osuuden neliöt yhteen ($HHI = \sum p_i^2$). Sekä HHI että D ilmentävät sitä, millä todennäköisyydellä kaksi satunnaista ohjelmaa edustavat samaa ohjelmatyyppiä. Käytännössä D:n etu HHI:hin verrattuna on se, että siinä ohjelmatyyppien neliöiden summa vielä vähennetään arvosta 1, minkä ansiosta mittarin lukemaa voidaan suoraan lukea diversiteetin arvona: mitä suurempi lukema, sen suurempi on ohjelmiston monipuolisuus. HHI:n lukemaa sen sijaan on tulkittava ”käänteisesti”: mitä suurempi lukema, sen vähäisempi monipuolisuus.⁴³

Hollantilaisissa tutkimuksissa puolestaan on käytetty viime vuosina ns. avoimen diversiteetin (*open diversity*) mittaria OD:tä. Mittari kuvaa sitä, miten tarjonnan jakautuminen ohjelmatyypeittäin vastaa tilastollista tasajaukamaa. Matemaattisesti

$$OD = 1 - \sum |y_i| / 2$$

⁴² Ks. esim. Daniel G. McDonald & John Dimmick (2003) The Conceptualization and Measurement of Diversity. *Communication Research* 30(1), 60–79.

⁴³ Ks. McDonald & Dimmick (2003), 66–67.

jossa y_i on ohjelmaluokan varsinaisen osuuden ja ”keskiarvo-osuuden” välinen erotus. Keskiarvo-osuus lasketaan jakamalla luku 1 käytössä olevien ohjelmaluokkien määrällä.⁴⁴

Molemmat mittarit ovat luonteeltaan kaksikulotteisia, ts. ne heijastavat sekä käytössä olevien luokkien määrää että sitä, miten tasaisesti tutkitut yksiköt jakautuvat luokkien kesken. Molemmat mittarit reagoivat myös hyvin herkästi niin siihen, että jokin kanava jättää jonkin ohjelmatyyppin kokonaan tarjonnastaan, kuin siihen, että jokin ohjelmatyyppi saa huomattavan suuren sijan sen tarjonnassa.⁴⁵ Tällaista kaksikulotteisuutta on pidettävä pätevän diversiteettimittarin vähimmäisvaatimuksena.⁴⁶

Mainittuja mittareita kokeiltiin *Suomalainen tv-tarjonta 2006* -selvityksen aineistoilla. Kuten **taulukko A** osoittaa, eri mittarit tuottivat hyvin samansuuntaisia tuloksia, eikä esimerkiksi kanavien ”monipuolisuusjärjestyksessä” tapahtunut merkittäviä muutoksia. Mittarien välisiä korrelaatioita ei laskettu, mutta aiemmissa tutkimuksissa esimerkiksi ”Shannonin H:n” ja ”Simpsonin D:n” korrelaatioksi on havaittu .988.⁴⁷ Kaikki mittarit osoittivat TV1:n ja YLE FST5:n kanavista monipuolisimmiksi niin koko ohjelmistonsa kuin parhaan katseluajan tarjontansa perusteella. OD:n arvojen vaihteluväli oli vähäisempi kuin H:n tai D:n. Mittarin erikoisuus on se, että vaikka kanavan koko ohjelmisto edustaisi vain yhtä ohjelmatyyppiä (kuten Urheilukanavan tarjonta), edes silloin mittarin arvo ei ole 0. Kaikkien monipuolisimpien kanavien kohdalla D näytti pienempiä eroja kanavien välillä kuin H. Dramaattisimmin D:n ja H:n arvot kuitenkin poikkesivat toisistaan asteikon keskivaiheilla, so. esimerkiksi YLE Teeman ja Subtv:n tapauksissa, mikä ilmentää sitä, että D on mittarina ”tasavälinen”, H taas logaritminen. H:n käytössä on aina otettava huomioon, että asteikon yläpäässä pienetkin mittarin arvon muutokset voivat olla merkitseviä; asteikon alapäässä isokaan arvon muutos ei välttämättä ole kovin ratkaiseva. D:n arvojen tulkinta on siten tavallaan yksinkertaisempaa ja helpompaa kuin H:n arvojen: kaikki samansuuruiset muutokset ovat yhtä merkittäviä.

⁴⁴ Mittarista lisää, ks. esim. Jan van Cuilenburg (2007) *Media Diversity, Competition and Concentration: Concepts and Theories*. Teoksessa Els de Bens (ed.) *Media Between Culture and Commerce. Changing media – Changing Europe Series Vol. 4*. Bristol, UK & Chicago: IntellectBooks, 25–54.

⁴⁵ McDonald & Dimmick (2003), 74.

⁴⁶ McDonald & Dimmick (2003), 63–66.

⁴⁷ McDonald & Dimmick (2003), 72.

Taulukko A. Eri diversiteettimittareiden vertailu (2006)

Kanava	Koko ohjelmisto			Prime time		
	H	D	OD	H	D	OD
TV1	0,88	0,87	0,67	0,86	0,87	0,69
TV2	0,8	0,81	0,61	0,8	0,84	0,62
YLE FST5	0,88	0,88	0,71	0,81	0,85	0,6
YLE Teema	0,65	0,77	0,43	0,65	0,78	0,41
YLE24	0,51	0,69	0,29	0,54	0,7	0,34
MTV3	0,83	0,85	0,66	0,78	0,85	0,58
Nelonen	0,78	0,83	0,59	0,71	0,8	0,5
Subtv	0,52	0,68	0,36	0,55	0,7	0,38
Urheilukanava	0,05	0,05	0,1	0,06	0,06	0,11
The Voice	0	0	0,08	0	0	0,08
Yht.	0,87	0,87	0,65	0,86	0,87	0,64

Koska ”Shannonin H:n” käytölle kuitenkin on *Suomalainen tv-tarjonta* -raporteissa pitkät perinteet, mikään ei tuntuisi puoltavan sen vaihtamista esimerkiksi juuri ”Simpsonin D:hen”. H:n arvoista on olemassa jo pitkät yhdenmukaiseen ohjelmaluokitukseen perustuvat aikasarjat, mikä mahdollistaa ohjelmiston monipuolisuuden muutosten analyysin ja vertailun ja puoltaa mittarin käyttöä mahdollisesti tulevissakin selvityksissä.

Suomalainen tv-tarjonta -selvityksissä on vuodesta 2002 lukien⁴⁸ monipuolisuuden ohella tarkasteltu myös kanavien välisiä eroja nk. erilaisuusindeksillä.⁴⁹ Koska tässä selvityksessä tarkastelun kohteena on kymmenen kanavaa neljän sijaan – ja tulevina vuosina mahdollisesti vielä useampia – ei ole enää mielekäästä laskea kanavien kahdenvälisiä erilaisuusindeksejä. Sen sijaan mahdollisia tulevia *Tv-tarjonta*-selvityksiä varten voitaisiin etsiä tai kehittää jokin uusi kanavien ”omaperäisyyttä” tai keskinäisiä eroja kuvaava mittari. Eri mittarien soveltuvuutta olisi testattava ja vertailtava esimerkiksi vuodesta 2002 alkaen kerättyihin aineistoihin, minkä jälkeen valittu uusi erilaisuusmittari voitaisiin ottaa osaksi jatkuvaa suomalaisen tv-ohjelmiston rakenteen ja monipuolisuuden raportointia.

⁴⁸ Ks. *Suomalainen tv-tarjonta 2002*.

⁴⁹ Ks. esim. *Suomalainen tv-tarjonta 2005*, 74–75.

LIITE 2: OHJELMALUOKITUS

Suomalaista tv-tarjontaa tarkastellaan tässä raportissa 13-luokkaisen perusluokituksen kautta. Luokitus on lähellä tv-mittaritutkimuksen vuonna 1999 yhtenäistettyä luokitusjärjestelmää. Siten tämä raportti tarjoaa tietoa, joka vertautuu luontevasti kanavien omiin mittariaineistojen analyysihin. Samoin raportin ohjelmaluokitus mahdollistaa vuotuisen seurannan sekä muun jatkoraportoinnin.

Erot tv-mittariluokitukseen on tehty lähinnä tasoittamaan luokkien kokoja. Asiaohjelmien luokasta on irrotettu erilliseksi palvelu- ja harrasteohjelmien luokka. Toisaalta musiikin hyvin pieni luokka on yhdistetty kulttuuriin. Lisäksi tv-mittariluokituksesta poiketen kulttuuridokumentit sisältyvät tässä raportissa kulttuuriohjelmiin, eivät asiaohjelmiin.

Ohjelmaluokitusta on käytetty tässä raportissa viiden vuoden aineistoon ja se on osoittautunut toimivaksi. *Suomalainen tv-tarjonta 2000-* ja *2001-*raporteista poiketen muutamit keskusteluohjelmat siirrettiin jo vuoden 2002 raportin myötä ajankohtaisohjelmien luokasta asiaohjelmien luokkaan, ja sama tarkistus tehtiin vuoden 2004 raportissa myös *Sunnuntaivekkarin* (TV1) osalta. Tarkennusta on tämän raportin osalta tehty FST:n *Pussel*-ohjelman osalta, ja se on siirretty lastenohjelmaluokkaan. Samoin aiemmin opetusohjelmaksi luokiteltu *Medico de Familia* on nyt siirretty ulkomaisen fiktion luokkaan. Tulosten kannalta muutokset eivät ole merkittäviä.

Raportin **perusluokituksen** ohjelmatyypit ovat seuraavat:

1 Uutiset (UUTI). Tähän luokkaan sisältyvät kanavien pääuutislähetykset sekä muut säännölliset uutislähetykset, kuten *Viittomakieliset uutiset* (TV1), alueelliset uutislähetykset (TV2) tai *Kauppalehden talousuutiset* (MTV3). Uutisiksi on koodattu myös erilliset talousuutislähetykset ja sää-ohjelmat. TV1:n *Aamu-TV*:n ja MTV3:n *Huomenta Suomen* uutislähetystyksiä ei puolestaan ole eritelty erikseen, vaan ne on laskettu aamulähetysten mukana ajankohtaisohjelmiksi.

2 Ajankohtaisohjelmat (AJAN). Ajankohtaisohjelmia ovat säännölliset ajankohtaismakasiinit ja -keskustelut, kuten *A-Studio*, *Atlas* tai *Lauantaiseura* (TV1), *OBS* ja *Pressiklubi* (TV2). Lisäksi luokkaan kuuluvat TV1:n ja MTV3:n aamutelevisiolähetykset.

3 Asiaohjelmat (ASIA). Asiaohjelmiksi on luokiteltu erilaiset asia-, reportaasi- ja dokumenttiohjelmien sarjat, kuten *Basaari*, *Prisma* (TV1) ja *Reportaasi* (FST/TV2). Samoin luokkaan kuuluvat saman genren perinteiset yksittäisohjelmat, jotka nekin usein esitetään yleisotsikon kuten *Ykkösdokumentti* (TV1), *Silminnäkijä* (TV2) tai *4D* (Nelonen) alla. Lisäksi dokumentaariset lyhytelokuvat (tässä: alle 60 min) sisältyvät tähän kategoriaan. Asiaohjelmiin on aiempien vuosien tapaan tässä koodattu myös ”yleisiä teemoja” käsittelevät keskusteluohjelmat, joiden aiheet eivät kuitenkaan ole suoraan uutis- tai ajankohtaisohjelmien aihepiiristä. Näitä ohjelmia löytyy lähinnä YLE:n tarjonnasta (esim. *Inhimillinen tekijä*, *Sunnuntaivekkari*, *T-klubi*). Samoin tähän luokkaan on sisällytetty viihteen ja asian välimaastoon sijoitettavia ohjelmia. Tässä periaatteena on ollut, että asiaa ja dokumentaarisuutta sekä viihdettä yhdistävät ohjelmat, joista puuttuu varsinainen kilpailuelementti, luokitellaan asiaohjelmiksi (esim. TV2:n *Lapsityrannit*, MTV3:n *Olet mitä syöt*, Nelosen *Suomalainen vaimot vaihtoon*). Kilpailun ympärille rakennetut tosi-tv-tyyppiset ohjelmat on sijoitettu viihdeluokkaan.

4 Kulttuuriohjelmat sekä musiikkitapahtumat ja konserttitaltioinnit (KULT). Tähän luokkaan on sisällytetty yksittäiset kulttuuria käsittelevät dokumentit, kuten *Kulttuuridokumentti-*otsikon alle sijoitetut artistien ja taiteilijoiden henkilökuvat TV1:llä sekä elokuvia tms. käsittelevät *Näin tehtiin* -dokumentit MTV3:lla ja Nelosella. Samoin luokkaan kuuluvat sarjaluonteiset ohjelmat, esim. *K-rappu*-dokumenttisarja ja *Runoraati* (TV1) sekä *Ratatosk* ja *Aikaa elokuvalle* (FST/TV2). Myös konserttitaltioinnit sisältyvät tähän luokkaan; musiikin ympärille rakennetut nk. estradiviihdeohjelmat puolestaan on sijoitettu viihde-luokkaan. The Voice -kanavan ohjelmat on tässä raportissa katsottu kuuluvaksi viihdeluokkaan.

5 Palvelu- ja harrasteohjelmat (PALV) (ei tv-mittaritutkimuksen luokituksessa). Tämä on hybridi ohjelmaluokka, jonka yhteinen nimittäjä on keskittyminen nk. human interest- tai ihmisten yksityisen alueen teemoihin. Usein ohjelmia leimaa katsojien puhuttelemisen pikemminkin kuluttajina kuin kansalaisina. Tähän luokkaan sisältyvät siten selvät kuluttamiseen ja palveluun liittyvät ohjelmat kuten *Kirppis* (TV1), *Akuutti* (TV2), *Joka kodin asuntomarkkinat*, (MTV3); kuluttamisen ja harrastamisen välimaastossa sijaitsevat kodinhoitoon, ulkonäköön ja liikuntaan, sisustamiseen ja ruokaan liittyvät ohjelmat (esim. TV1/FST:n *Strömsö*, FST:n *Tina kiertää Ruotsia*, MTV3:n *Elixir* tai Nelosen *Äidit ja tyttäret*); matkailuohjelmat (TV2:n *Matkapassi*, Subtv:n *Madventures*); sekä harrasteohjelmat, kuten tietokonepelejä käsittelevä *Tilt.tv* (MTV3). Luokkaan kuuluvat yleisemmistä yhteiskunnallisista piirteistään huolimatta myös sellaiset ohjelmat kuten *Poliisi-TV* (TV2) ja *Karpolla on asiaa* (MTV3) aiheiden yksityistävän ja yksilöitä palvelevan käsittelytavan vuoksi. Samoin luokkaan sisältyvät myös hengellisten teemojen ympärille rakentuvat ohjelmat kuten *Pisara* (TV1).

6 Opetusohjelmat (OPET). Opetusohjelmiin sisältyvät akateemiset, muodolliset opetusohjelmat (mm. kieliohjelmat, *Ylen avoin*), koulu- ja nk. eskari-tv:n ohjelmat (lähinnä TV1 ja Teema) sekä taitoja opettavat ohjelmat (esim. TV1:n *Taito-TV*).

7 Kotimainen fiktio (KFIK). Kotimaisen fiktion luokka koostuu Suomessa tuotetuista fiktiivisistä sarjoista (esim. TV1:n *Ilonen talo*, TV2:n *Mooseksen perintö*, MTV3:n *Käenpesä* sekä Nelosen *Headhunters*), taltioidusta ja nimenomaan televisiolle tuotetusta draamasta (myös tv-elokuvat). Lisäksi fiktiiviset lyhytelokuvat (tässä: alle 60 min), sisältyvät tähän kategoriaan.

8 Ulkomainen fiktio (UFIK). Ulkomaisen fiktion luokka vastaa kotimaisen fiktion luokkaa.

9 Elokuva (ELOK). Elokuviksi on koodattu sekä koti- että ulkomaiset fiktiiviset pitkät elokuvat, jotka on alun perin tehty elokuvateatterilevitykseen.

10 Viihde (VIIH). Luokkaan on sisällytetty niin peli- ja visailuohjelmat (*Uutisvuoto*, TV1; *Leikin varjolla*, TV2; *Haluatko miljonääriksi*, MTV3), sketsi- ja estradiviihde (TV2:n *Jopet-show* ja *VoiceOut!*, MTV3:n *Nevada ja Studio Impossible* ja Subtv:n *Ketonen Myllyrinne*) kuin talk show -tyyppinen puheviihde. Puheohjelmien osalta jako on tehty aiheiden ja niiden käsittelytavan mukaan niin, että esimerkiksi *Inhimillinen tekijä* (TV2) on sisällytetty asiaohjelmiin ja toisaalta *Arto Nyberg* (TV1) kuten myös esim. *Ruben* (MTV3) ja *Bettina S* (TV2 ja YLE FST5) viihdeohjelmiin. Kilpailuelementin sisältävät tosi-tv-ohjelmat kuten *Mallikoulu 2006* (MTV3), *Talo* (Nelonen) tai *Big Brother* (Subtv) luokitellaan samoin viihdeohjelmiksi. Voice-kanavan ohjelmat, jotka koostuvat lähinnä musiikkivideoista, on luokiteltu tässä raportissa viihdeohjelmien luokkaan. Vaikka tämä ratkaisu ei olekaan täysin ongelmaton, olisi kanavan ohjelmien pistäminen kulttuuriluokkaan tuntunut huomommalta ratkaisulta.

11 Urheilu (URHE). Urheiluohjelmiksi on luokiteltu sekä urheilutapahtumat (suorat ja nauhoitetut), urheilu-uutiset että urheiluaiheiset ajankohtais- ja asiaohjelmat, kuten MTV3:n *Sorainen (Harkimo)* tai Urheilukanavan *Olympiamitalistit* ja *Pelistudio*.

12 Lastenohjelmat (LAST). Tämä ohjelmaluokka perustuu kohderyhmään ennemminkin kuin ohjelmatyyppiin sinänsä: se sisältää makasiiniohjelmia (esim. TV1:n ja YLE FST5:n *BUU-klubben*, TV2:n *Pikku Kakkonen* sekä Nelosen *Buusteri*), viihteellistä kisaa (*Suuri kupla*, TV2; *Staraoke-laulupeli*, MTV3) ja fiktiota. Animaatioissa ero fiktio- ja lastenohjelmaluokkien välille on määritelty siten, että suomeksi puhuttu animaatio on lastenohjelma (esim. Nelosen *Disney esittää*), tekstitetty puolestaan fiktio (esim. Nelosen *South Park*).

13 Muut (MUUT). Tähän luokkaan kuuluvat nk. täyteohjelmat sekä pieni määrä vaikeasti määriteltäviä hajaohjelmia: yhtäältä lottoarvonnat ja vastaavat, toisaalta taltioidut jumalanpalvelukset.

Perusluokituksesta on tiivistetty seuraava informatiivisten ja viihteellisen ohjelmien jako kuvaamaan yleisempiä ajallisia ja kanavakohtaisia kehityssuuntia:

Informatiiviset ohjelmatyypit:

uutiset (1); ajankohtaisohjelmat (2); asiaohjelmat (3); kulttuuriohjelmat (4); palvelu- ja harrasteohjelmat (5); opetusohjelmat (9).

Viihteelliset ohjelmatyypit:

urheilu (6); kotimainen fiktio (7); ulkomainen fiktio (8); elokuva (9); viihde (12).

Kahtiajaon ulkopuolelle jäävät lastenohjelmat ja muut ohjelmat.

Ohjelmien luokittelusta vastasi tutkimusavustaja Pauliina Lehtinen. Kun luokittelun reliabiliteetti testattiin, yksimielisyysprosentti oli 97,5.

LIITE 3: MONIPUOLISUUSMITTARI

Ohjelmiston monipuolisuutta on tässä ja aiemmissa *Suomalainen tv-tarjonta* -selvityksissä mitattu nk. suhteellisen entropian matemaattisella mittarilla, joka on tullut yleiseksi ohjelmarakennetutkimuksessa. Suhteellisen entropian indeksi (H) kuvaa eri ohjelmatyyppien esiintymisen todennäköisyyttä ohjelmistossa. Mitä useampia ohjelmatyyppejä on tarjolla ja mitä tasaisemmin ne jakautuvat ohjelmistossa, sen suurempi on indeksiluku. Mitä suurempi on indeksin arvo, sen suurempi on katsojille tarjottu ohjelmiston monipuolisuus.

Indeksiluku saadaan selville laskemalla ensin ohjelmiston nk. absoluuttinen entropia (H_{abs}). Siihen tarvittava laskentakaava on seuraava:

$$H_{\text{abs}} = \sum -p_i \log_2 p_i$$

jossa p_i tarkoittaa kunkin ohjelmatyyppin ohjelmistossa saamaa osuutta. Jos esimerkiksi uutisten osuus tarkastellulla jaksolla on 7,8 prosenttia, ulkomaisen fiktion osuus 20,2 prosenttia jne., absoluuttinen entropia lasketaan seuraavasti: $H_{\text{abs}} = -[(0,078 * \log_2 0,078) + (0,202 * \log_2 0,202) + \text{jne.}]$. Suhteellinen entropia puolestaan lasketaan jakamalla saatu H_{abs} :n arvo sen maksimiarvolla ($H_{\text{max}} = \log_2 N$):

$$H = \frac{H_{\text{abs}}}{H_{\text{max}} = \log_2 N}$$

jossa N edustaa analyysissa käytettyjen ohjelmatyyppien määrää. Esimerkiksi käytettäessä 13-luokkaista ohjelmarakennerunkoa, absoluuttisen entropian maksimiarvo $H_{\text{max}} = \log_2 13 \approx 1,114$.

Suhteellisen entropian indeksin minimiarvo on 0 (kaikki ohjelmat yhdessä ohjelmaluokassa) ja maksimiarvo 1 (kaikissa ohjelmaluokissa yhtä paljon ohjelmia). Mittari käyttäytyy logaritmisesti, minkä johdosta muutos 0,80:stä 0,90:een on huomattavasti dramaattisempi kuin 0,40:stä 0,50:een. Ts. mitä suurempi indeksiluku kanavalla on, sen vaikeampaa monipuolisuuden lisääminen on. Mittarilla laskettavaa tunnuslukua on tulkittu niin, että 0,00–0,34 edustavat erittäin vähäistä monipuolisuutta, 0,35–0,54 vähäistä, 0,55–0,69 keskimääräistä, 0,70–0,79 suurta ja 0,80–1,00 erittäin suurta monipuolisuutta.⁵⁰

⁵⁰ Mittarista lisää, ks. esim. Hellman (2001).

LIITE 4: OHJELMAT OHJELMATYYPEITTÄIN ERI KANAVILLA ESIMERKKIVIIKOLLA 43

Taulukko B. TV1:n, TV2:n, MTV3:n, Nelosen ja Subtv:n ohjelmanimikkeet esimerkkiviikolla 43/2006⁵¹

	TV1	TV2	MTV3	Nelonen	Subtv
UUTI	EuroUutiset FST: Kvällsnytt FST: TV-nytt Tv-uutiset Tv-uutiset ja sää Tv-uutiset ja Viiden talous Uutisotsikot Viittomakieliset uutiset	Alueelliset lähetykset FST: Kvällsnytt FST: TV-nytt Kakkosen syyssää Tv-uutiset Tv-uutiset ja Kuuden talous Tv-uutiset, sää ja urheilu	Kauppalehden talousuutiset Kuuden uutiset, sää ja urheilu Kymmenen Uutiset Päivän sää Seitsemän Uutiset Viikon sää Yhdeksän Uutiset	Kahdeksan uutiset Kahdeksan uutiset ja sää Myöhäisuutiset ja sää Nelosen sää Nelosen uutiset ja sää	
AJAN	A-piste A-plus A-studio A-talk Atlas FST: Närbild FST: Obs. Lauantaiseura MOT Ykkösen aamu-tv	Ajankohtainen kakkonen FST: Obs. Kamera kiertää Kotimaan kasvot Kotimaan viikko Pressiklubi Suomi express Tänään otsikoissa	45minuuttia Huomenta Suomi		

⁵¹ Kukin ohjelma/sarjanimike mainitaan vain kerran. Aineistosta on poistettu ”muu televisiotarjonta” eli uutisia välittävät tekstilähetykset, nk. tv-chatit sekä mobiilipelit ja tuotteita markkinoivat *Ostoskanava*-tyyppiset lähetykset.

ASIA	<p>Avara luonto: Ikimetsien kätköissä Basaari: Elegguán poika Basaari: Mundo FST: Melitan mukana: Peter Währborg FST: Sinfoniaorkesteri Ihmeelliset eläimet Ihmiskunnan aarteita Internoidut irlantilaiset Jään kirkot Kansallismaisemat: Itä-Suomen vaarat Kiehtova maailma: Sherpan jäljillä Kotisatama Luontohetki: Me mangustit Maailmannäyttämöllä Mundo: Cepoeira Mustafa Kemal – turkkilaisten isä Norjaa ristiin rastiin Prisma Studio Prisma: Tuntematon avaruus Ranskalaisia paloja Sata sanaa: Aamu Sata sanaa: Sauna Sunnuntaivekkari Suomalaisena Ruotsissa Tosi tarina: Kukkatipponen kuningas Tutkittu juttu: Parempaa puuhiiltä Ulkolinja: Kadonneet miljardit Voimala Ykkösdokumentti: Syntyperän salaisuus Ykkösdokumentti: Vankilapastori Minnesota tango Sotakamera</p>	<p>Dokumenttiprojekti: Atomic Café Dokumenttiprojekti: Tupakkatyöt Eläinten tahtiin Elämäni eläimet: Koirani vai minä? FST: Debatt!: Rauhaarakastava anarkisti? FST: Liikkeellä luonnossa FST: Spotlight: Tunkkainen nuorisotyö Inhimillinen tekijä Kauas pudonneet: Auli ja Susanna Rahkamo Lentokenttä Maan mainiot Myskihärkäsaari Paavolaisen jalanjäljillä Pohjantähden alla: Menestys ja suru Pomo hukassa! Pomo paiskii hommia Rikostarinoita Suomesta Silminnäkijä: Kavaltajan tarina Sinkkusamba</p>	<p>Englannin kuninkaalliset Luova luokka MTV3 doc: Raisa ja Mihail Gorbatshev - Sodassa ja rakkaudessa Myytinmurijat</p>	<p>4D: Karvainen mies Meksikosta American Chopper Biography: Perhe Hilton Discovery: Nopeuden tiede Kuka pelkää puntaria? Ravintola Rocco Rikkaat ja kuuluisat Suomalaiset vaimot vaihtoon</p>	<p>Alaston maailma E! Entertainment: 101 julkkislaihduttajaa E! Entertainment: Dr. 90210 E! Entertainment: 50 kuuminta hetkeä E! Entertainment: Hyvältä näyttää E! Entertainment: Mikä moka! E! Entertainment: Spesiaalit E! Entertainment: Suoraan Hollywoodista E! Entertainment: Tähtäimessä häät Porno Valley Vaimoni on prinsessa</p>
-------------	---	---	--	--	--

KULT	<p>K-rappu K-reppu: Napapiirin puhemies K-reppu: Sanamajjan matkassa K-reppu: Severin sävelet Kulttuuriuutiset Runoraati Runoraati: Naisen ääni Suomalaiset sävelet Tähtihetki</p>	<p>FST: Aikaa elokuvalle FST: Kirja on messujen arvoinen Musiikki-tv Olen. Ajattelenko?</p>	<p>Välisoitto: Agnes</p>	<p>Näin tehtiin M:I III – vaarallinen tehtävä POP-ikoni: My Chemical Romance POP-ikoni: Robbie Williams ja Wolfmother: Joker & The Thief YÖ: Näin tehtiin kolmen illan</p>	<p>Egotrippi: Asfaltin pinta Hollywood Stars John Legend: Save Room John Mayer: Wating On the World Näin tehiin elokuva The Guardian P. Diddy fet. Nicole Schertzinger: Planet Rock</p>
PALV	<p>FST: Strömsö Kirppis Kirppis Risain Kuningaskuluttaja Pisara Vierivät kivet</p>	<p>Akuutti Eläimellistä menoa Lemmikit Muuttohaukantie Pallo Hallussa</p>	<p>Elixir Joka kodin asuntomarkkinat Karpolla on asiaa Köyhät ritarit Lemmikkimaailma Navigare Ruokala T.i.l.a. Tilt.tv Verkossa</p>	<p>Bella Dr. Phil Inno Retro Start! Äidit ja tyttäret</p>	<p>Hurmaava kokki Lomakuumetta Tilt.tv</p>
OPET	<p>Alright? Alright! Elämän käännekohtia Es español 3 Etälukio: Kulttuuri-identitenti FST: Avaruuskansiot FST: Bon voyage FST: Kaava 5&6 FST: Koulu-tv: Pohjolan tulokkaat FST: Pussel FST: Experimentet FST: X-tra Special: Staden Go Yoyo go Koulu-tv: Avoin tarina Koulu-tv: Onnimanni Koulu-tv: Suomalaiset sävelet Jr. Pykäliä ja purtavaa Taito-tv: Digikuva haltuun Taito-tv: Käsityön kieli Yhteiset lapsemme</p>				

KFIK	Kotikatsomo: Ilonen talo Kotikatu Uusikino: Elastinen parturi Uusikino: Lauantai	Majakka Mooseksen perintö	Käenpesä Rikospoliisi ei laula Salatut elämät	Headhunters Osasto 5 Ranuan kummit Team Ahma	
UFIK	Diagnoosi murha Elämä käsissä Epäilyksen polttopiste Frasier Hiljainen todistaja Holby Cityn sairaala Kaikenkarvaiset ystäväni Kaukaiset rannat Monk Murhasta tuli totta Sydämen asialla Vielä virtaa	FST: Macbethin perintö Hädän hetkellä Ihana Elisa Julie Kahden keikka Kath & Kim Kettu Murhaportaat? Nikolaj ja Julie Nolojen tilanteiden mies Nuori nainen Berliinissä Onnen päivät Saaristolaislääkäri Tohtori Ben Casey TV2: Benjam - Latso Tsau TV2: Drake & Josh TV2: Onnea pelisse TV2: Tallijengi	Ally McBeal Anopin otteessa C.S.I. C.S.I. Miami Elämää tähden kanssa Emmerdale Everwood Ilman johtolankaa Kauniit ja rohkeat Kevin Hill Koodinimi: Ikuisuus Kukkulan kuningas Kuusi miestä ja kaaos L.A.Law Langalla Mullan alla NYPD Blue O.C. Pako Perhe sotajalalla Poliisipäällikkö Mannion Power Rangers: Dino Thunder Reba Simpsonit Sisko ja sen sisko Teho-osasto Veljemme on nero Will & Grace Yhä vedossa	70's Show Aavekuiskaaja Alex ja miehet Alias Amyn lailla Boston Common Elämä on laiffii Fat Actress Greyn Hoidon tarpeessa Kaikki on suhteellista Kaikki rakastavat Raymondia Kylmä rinki Kynnys tuntemattomaan Lost Melkein sukua Melkein täydellinen Minuuttimies NCIS Rikostutkijat Oy Rakkaus Ab Paavo Pesusieni Pulmuset Päivien viemää Pouva Presidentti San Fransiscon syke Shield - Lain varjolla Siskoni on noita Sopranos Strong Medicine - kovaa lääkettä Totally Frank Tuho-osasto TyttökullatTartuntavaara Täydelliset naiset Törkytorstai: South Park Weeds West Wing	Aikahyppy Batman Bodies Buffy, vampyyrintappaja DragonBall Z Ihmemies MacGyver Kaksi miestä ja blondi Karen Sisco Klubi Kolmas kivi auringosta Kovan onnen kundi Kukkulan kuningas Mad TV Melrose Place Miami Vice Pelastaja Rivien välistä Salaiset kansiot Scooby-Doo Simpsonit Smallville Sukuvika Supernatural Tehtävä: Maa Teräsmieheni Tiny Toons Tunteet pelissä Venus & Apollo Veronica Mars Yhdestoistahetki

ELOK	Hiljaisuuden lapset Kirkastettu sydän Nainen paikallaan Omagh – rauhan arvet Vapaamieliset	Kultamitalivaimo Lakeuksien lukko Yhdeksän kuningatarta	KPE: Liian iso keikka UPE: 28 päivää myöhemmin UPE: Blondin kosto UPE: Frankenstein on tuhottava UPE: Riemukupla Meksikossa UPE: Schimanski: Turvanhakijat	Elokuva: 13. Soturi Elokuva: Belerly Hills kyttä Elokuva: Desperado Elokuva: Halloween town - taikuuden kaupunki Elokuva: Hämärästä aamunkoittoon Elokuva: Toscanan auringon alla	UPE: Viidakon Ykä
VIIH	Ali G USAssa Arto Nyberg Itse valtiat Kuvien aika: Raha ratkaisee Uutisuoto	Estradilla: Seniorilaulajat FST: Bettina S. FST: Klubb X3M Menolippu Se on siinä TV2: Corneil ja Bernie TV2: Delta State Yle Live: CMX Yle Live: The Ark	Ennätystehdas Evanescence Haluatko miljonääriksi? Joonas Maajussille morsian Mallikoulu 2006 Nevada Pilanpäiten Pokerimestari 2006 Ruben Viihdeuutiset	Einstein Hauskat kotivideot Kohti unelmataloa Krisse Show Muotidiili NRJ Top 10 Osournes Red Bull X-Fighters: Madrid Talo Törkytorstai: The Dudesons Uimapukumallit VVV – Venäjän villit videot	Australian prinsessa Big Brother Big Brother Extra Big Brother Talk Show Criss Angel - tajunnan räjäyttäjä E! Entertainment: Haluan julkkikseksi E! Entertainment: Ylellistä elämää Iron chef Late Night with Conan O'Brien Pilanpäiten RAW Rysän päällä SmackDown! Taistelevat julkkikset World Poker Tour Yllätysshäät
URHE	FST: Sportnytt Urheiluruutu Urheiluruutu ja V5-ravipeli	Hiihdon maailmancup Hiki Jalkapallon veikkausliiga 2006 Jumppa: Venytellen vetreäksi Peliuutiset Rallin MM-sarja: Australia Ralli X Ruutulippu: MM-ralli Australia Sun Svoli-tapahtuma Urheiluruutu V75 Ravit Voimistelua: Svoli-Games	F1/ Brasialia/ GP Motor Forum Sorainen (Harkimo) Tulosruutu World Circuit	IS Urheilu-uutiset MotoGP: Valnecia, 125 cc MotoGP: Valencia: MotoGP- luokka MotoGP-studio SM-liiga: Kaikki maalit SM-liiga: Viikkomakasiini Sporttipalat Sporttitähdet Urheiluaamu ja SM- liigaennakko	

LAST	<p>FST: BUU-klubben FST: BUU-klubben: Kolmoset FST: BUU-klubben: Oppåner å hitådit FST: BUU-klubben: Pussel FST: Puun päiväkirja: Lehmus FST: Zon5: Heppahurma FST: Zon5: Paffabriken FST: Zon5: Station T Utismixi</p>	<p>Antti Aamunen Benin salainen maailma FST: BUU-klubben: Babar Eppu ja Nuppu Galaxi Hetkinen Himpulat: Kumisaapas Karhuset Katinkontti: Katti raiteilla Kimmo Kuu Kuivan maan kippari Kuusta muuttajat: Muutto Maikki ja pelottava Pontso Mikki Hiiren kerhotalo Operaatio Hurrikaani Pikku Kakkonen Pikku Kakkosen aamu Pingu: Poissa kotoa Pipsa Possu: Äidin syntymäpäivä Poinzi Rakkain terveisin Felix Samu ja Salla Superfarmi Utismixi Tää ei jää tähän</p>	<p>Bratz Disneyn klassikkopiirretyt Hamtaro Hei me leivotaan Kids Top20 Nokkapokka Pellekajja Pum Pelastuspartio Pokémon Prätkähiiret Staraoke-laulupeli Teini-ikäiset Mutantti Ninja Kilpikonnat Transformers Cybertron Winx-klubi Yugioh!</p>	<p>Alpo ja Turo Buusteri Disney esittää: 101 dalmatialaista Disney esittää: Jake Long - amerikkalainen lohikäärme Hydronautit Koalaveljekset Lazy Town Mahdottomat marsilaiset Manu ja Matti Pellepoliisit Pikku väkeä Puuha-Pete Trollz Tuomas-veturi Tut, muumioista paras W.i.t.c.h.</p>	<p>Tomi Traktori</p>
MUUT	<p>Jumalanpalvelus Lotto Vikinglotto Ykköskatsomo</p>	<p>Ylen hyvä: Ilta Nixonille Remix</p>	<p>Lotto ja Lauantai-Jokeri Vikinglotto ja Keskiviikko- jokeri</p>	<p>Keno Keno ja Ässä-arpa</p>	<p>Vesiposti vastaa My Chemical Romance: Welcome to</p>

Taulukko C. YLE24:n, YLE Teeman, YLE FST5:n, The Voicen ja Urheilukanavan ohjelmanimikkeet esimerkkiviikolla 43/2006.

	YLE24	YLE Teema	FST-D	The Voice	Urheilukanava
UUTI	Alueelliset lähetykset Euronews Hämeen uutiset Itä-Suomen uutiset Kaakkois-Suomen uutiset Kakkosen syyssää Keski-Suomen uutiset Lounais-Suomen uutiset Oddasat Pohjanmaan uutiset Pohjois-Suomen uutiset SVT uutiset Tv-uutiset Tv-uutiset ja Kuuden talous Tv-uutiset ja sää Tv-uutiset ja Viiden talous Tv-uutiset, sää ja urheilu Viittomakieliset uutiset		Kortnytt Kvällsnytt TV-nytt		
AJAN	Ajankohtainen kakkonen A-piste A-plus A-studio A-talk Atlas EU-keskustelua eduskunnassa Jälkiviisaat Kotimaan viikko Lauantaiseura Liikenteessä Maailmannäyttämöllä MOT Närbild Obs. Suomi express		Närbild Obs.		

Tänään otsikoissa
 Uutispäivä
 Uutisviikko
 Viikko viitottuna
 Ykkösen aamu-tv

ASIA	Basaari: Elegguán poika Basaari: Mundo Filmikellari Kamera kiertää Kotimaan kasvat Prisma Studio Silminnäkijä: Kavaltajan tarina Ulkolinja: Kadonneet miljardit	Asbestoosi, hidas tappaja Gedolf Afrikassa Historia: Amerikkalisuuden juurilla Kolmas ulottuvuus: Kymmenen Lastauspaikka - Umschalplatz Luovaa terapiaa: parantava musiikki Lähikuvassa: Harri Kuosa Minun televisioni: Jarmo Jääskeläinen Näлкäsairaus Prisma Studio Prisma: Tuntematon avaruus Sylvania Waters T-klubi Tutkittu juttu: permpaa puuhiiltä Unkarin kansannousu 1956 Väriin valta – tarina rodusta Yle foorumi	100km paikannimiä DEABATT!: Rauhaarakastava an Heijastuksia tornissa Jääkuva: Fotomania Lakeuden tyttäret Liikkeellä luonnossa Melitan mukana: Göran Grip Melitan mukana: Göran Währbo Norjaa ristiin rastiin Pakistanin kuningas ja Norjan kuningata Sinfoniaorkesteri Spotlifht: Tunkkainen nuorisotyö Tieteen koukerot Vastustuskykyiset bakteerit
KULT	Kulttuurikalenteri Kulttuurikulma Kulttuuriuutiset Taru-tv	Aleksis K Ateljee: Sören Ulrik Thomsen Blues: Sielussa soi blues Eduard Vuillard : Faust Galantit Intiaanit Hamlet-ooppera Jazz is Happening: KTU Kinoklubi Kulttuuripaloja Kulttuuriuutiset Mestarin siveltimestä Rockin klassikkolevyt: U2	Aikaa elokuvalla : Dusty Springfield Live Kirja on messujen arvoinen Neon RaakaFilmi 2006 Ratatosk

PALV	Aamutohtori Kansalaistalkoot Kuntotalkoot Terveystalkoot Yleisönosasto	Tähtäimessä maraton	Strömsö Tinan kiertää Ruotsia
OPET	Taitaja	Aineen arvoituksia Alright? Alright! Ammattilainen Ammattilaisen opo-paketti Avaruuskansiot Das ist Deutschland Duuniblues Es español 3 Etälukio: Kulttuuri-identitetti Eurooppa rakentaa Extra en français Go Yoyo go Koulu-tv: Afrikan lapset Koulu-tv: Avoin tarina Koulu-tv: Ekolokero Koulu-tv: Luonnonmullistukset Koulu-tv: Onnimanni Koulu-tv: Suomalaiset sävelet Jr. Kulttuurikompassi – yhteistyön A Materian mysteeriöitä Mediakompassin ilmiöt On mulla unelma Pietarin myytti Pique-nique 3 Pykäliä ja purtavaa Retkiä Ranskaan Taito-tv: Digikuva haltuun Vieraskirja	Avaruuskansiot Bon voyage – Hyvää matkaa! Kaava 5 & 6 Koulu-tv: Pohjolan tulokkaat Pussel Siirtolaisuus Euroopassa X-tra Special: Staden

KFIK	Lapsuuteni Uusi Kino: Elastinen parturi Uusi Kino: Lauantai			
UFIK	Cap des Pins Médico de Familia	Hornblowerin seikkailut Macbethin kirous Minä, Claudius Nero Wolfe: Yli kuolleen ruumiin Perhekronikka Virussota		
ELOK	Kino Into: Taktinen yksikkö iskee Kino Kauko: Nimetön hauta Kino Klassikko: Casablanca	Miehen kuva Vapaamieliset		
VIIH	Mariseva joukko Monty Pythonin lentävä sirkus	Bettina S. Hetimiten Jools Holland show Jox Klubb X3M	100% HIPHOP & R'n'b 100% Rock Countdown FI KPS Me Rakastamme Musiikkia The Voice Party	
URHE	Urheiluruutu Urheiluruutu ja V5-ravipeli	Sportmagasinet Sportnytt		Eurocup Formula Renault Fitness Expo 2006 Futbol Mundial Golf: European Tour 2006 Golfia: European Tour highlights Golfmakasiini Helsinki International Horse Show Italian jalkapalloliiga Jalkapallon Espanjan liiga Jalkapallostudio Jokamiesluokan SM-Liigafinaali Jääkiekkostudio

Lentopalloliiga
Lentopalloliigan
ennakkotunnelmat
Martini World Circuit
Navigare
Pelistudio 2005
Purjehdus: Seamaster
Rally Action
Ratsastus: FEI:n
maailmancup
Ravi-tv
Ravi-tv: Pelivihjeet
Samsung Super liiga
Seat Leon Super Cup
SLU - Hyvä Seura
Teivon ravit
Tennistä: TPL Masters
TV-Urheilulääkäri
Urheilun maailma
Urheilusähkeet
Veikkausliiga
V5 Ravit Vermo
ZST-Prestige vapaaottelu

LAST Uutismixi

Uutismixi

BUU-klubben
BUU-klubben: Kolmoset
BUU- klubben: Oppäner å
hitådit
BUU-klubben: Pussel
Puun päiväkirja: Lehmus
Zon5: Hei, mennään!
Zon5: Heppahurmaa
Zon5: Loppshop
Zon5: Paffabriken
Zon5: Park
Zon5: Portaali
Zon5: Station T

MUUT Lotto
Vikinglotto

Africa Live: Corneille
Africa Live: Konsertti malariaa
vastaan
Lapset puhuvat

Tärningen

Urheilukanavan viikon
esittely
Urheilukanavan
viikonlopun esittely
Veikkauksen Kenon ja
Mitalipelin numerot

Veikkauksen Kenon,
Mitalipelin ja Viking
Veikkauksen Loton,
Jokerin, Kenon ja
Mitalipelin numerot
